PAMĚTNÍ KNIHA OBCE SÝKOŘICE

Rok 1957-1962

Kronika obce Sýkořice

Josef František

předseda místního národního výboru.

KNIHA DRUHÁ.

OBSAHUJE 308 STRAN.

ZÁPISY POČÍNAJÍ ROKEM 1957.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR okres Rakovník Sýkořice

Trousil František

předseda místního národního výboru.

SÝKOŘICE ROKU 1960.

Solar:

Miluj svou práci a slůj si, kde slůj,
ať stavíš mrakodrap, či kydáš hnůj!

Práce je kamarád, milenka tvá,
čím víc ji miluješ, tím víc ti dá!

Ruka pracovitých vládnouti bude!

J. V. Sládek:

Rodné lány.

Velké, širé, rodné lány,
jak jste krásné na vše strany,
od souvratě ku souvrati,
jak vás dnes to slunko zlatí!

Vlahé žito jako břehy,
květná luka plno něhy,
na úhoru, v žirné kráse,
pokojně se stádo pase.

Nad vámi se nebe klene
jako v květu pole lněné,
nad les jen z modrošíra
pára v tichý dešt se sbírá.

A jak slunce vás tak zhřívá
a jak cvrček v klasech zpívá,
v šíř i v dál, vy rodné lány,
buďte vy nám požehnány.

LETOPISECKÁ KOMISE:

Rudolf Dvořák
Josef Vavřina
Rudolf Prošek
František Pavlis
Josef Pavlíčka
kronikář
Vlasta Pavlíčková
zapisovatelka kroniky.

Kronikář o sobě.

Jako moji předchůdci, dovolím si i já podati svůj životopis. „O sobě co nejméně" říká jedno české přísloví a tedy o sobě jen krátce.

Mé jméno: Josef Pavlíček.

Pocházím z rodiny velmi chudé, ba velmi chudičké. Narodil jsem se ve Zbečně dne 5. dubna 1891 jako pohrobek - v části, jež je nazývaná „Draha" tato část byla v roce 1953 připojena k obci Týřovice.

Svého otce jsem nepoznal, on nepoznal mě. Byl horníkem a zahynul v dolech v Mostě dne 24. listopadu 1890 ve věku 29 roků spolu s dalšími svými 36 kamarády. Spodní vody se náhle provalily do dolů a tyto zatopily.

Do obecní školy jsem chodil ve Zbečně. Z pátého postupného ročníku zbečenské školy za podpory svých tří tet, vychodil jsem měšťanskou školu v Berouně.

Po absolvování obchodní školy v Praze nastoupil jsem u židovsko - německé firmy co kancelářský praktikant, s měsíčním „služným" K 10:-.

Do doby nastoupení služby vojenské v roce 1912 byl jsem zaměstnán jako komptoirista, pokladník a účetní. Vojenskou službu nastoupil jsem u rakouského polního dělostřeleckého pluku č. 23 v Praze, Černinských kasárnách.

Již po tříměsíčním výcviku byl jsem

přidělen do pluková kanceláře (Regimentskanzlei). Se svým plukem jsem odešel 6. srpna 1914 do pole a to na bojiště v Srbsku, pak do Karpat na bojiště ruské, později na bojiště italské.

Z vojny jsem se vrátil 12. listopadu 1918 po více jak šestileté službě v hodnosti ohňostrůjce (Feuerwerker) - rotmistra. Po celou dobu služby vojenské byl jsem přidělen službě kancelářské. Za své této 6-ti leté služby vystřelil jsem si jednou ze vzduchovky a pro jednoroční službě z vojenské pistole na cvičišti v Kobylisích u Prahy 2 rány do hromady hlíny. Střílet z kanonu jsem viděl jen z dálky!

Po návratu z vojny jsem nastoupil co účetní úředník později co přednosta skupinové účtárny do Ministerstva obchodu - sekce pro zahraniční obchod.

V době reorganisace ministerstev přestoupil jsem dobrovolně do soukromých služeb obchodu. Poslední moje místo bylo u „Podniky Lucerny a Barrandova, Praha", kde jsem působil 25 roků jako hlavní účetní a stálý zástupce podnikového ředitele až do roku 1953. Od roku 1948 do roku 1953 patřily tyto podniky I. kraji Komunistické strany československé. V roce 1953 pověřil mě I. kraj KSČ likvidací těchto podniků, neboť byly přešly do jiného sektoru obchodu. Po splnění tohoto úkolu odešel jsem do důchodu. Od té doby - roku 1953 -

bydlím v Sýkořici č. 105 ve vlastním rodiném domku.

Kronika obce Sýkořice.

Roku 1961 obec vlastnila dvě pamětní knihy, které byly v té době u Okresního národního výboru k prověření. Tyto knihy byly na podzim 1961 z Rakovníka přivezeny a mě předány. Prvá z nich je slušná, úplně popsaná, druhá však, v níž je zápis pouze za rok 1957, je dle mého náhledu jako „pamětní kniha" nevhodná. Byla proto koupena za 160·- Kčs kniha jiná s nápisem „Pamětní kniha obce Sýkořice".

Při přebírání prvých dvou knih dne 2. srpna 1961 jsem shledal, že poslední záznam je za rok 1957 a záznamy za rok 1958 - 1961 tedy za 4 roky že chybí.

Vynasnažím se, abych chybějící doplnil, což se mi, doufám, za účinné pomoci občanů, veřejných činitelů a letopisecké komise, podaří.

Zápis za rok 1957 bude z nevhodné knihy v nezměněném znění přepsán do knihy této a doplněn dálšími záznamy.

Kronikář.

ROK 1957.

Místní národní výbor.

Až do května 1957, kdy se konaly volby byl místní národní výbor v tomto složení:

Josef Šindler - předseda
Josef Tomsa - náměstek
Emilie Kubištová - tajemník
František Hůla - hospodář
Josef Helebrant - referent. zemědělství
Miluše Lochovská - " zdravotnictví
Anežka Tvrzová - " zásobování
Ladislav Lokvenc - " kulturní
Josef Vavřina - " financí.

Za tuto dobu bylo konáno 7 schůzí rady a 1 schůze veřejná.

Program veřejné schůze byl zaměřen hlavně na seznámení kandidátů pro nové volby do krajského národního výboru (s. Vydrová), okresního národního výboru (s. Lulák Vojtěch) a do místního národního výboru - s občany.

Soudružka Vydrová seznamuje občanstvo s plánem Krajského národního výboru na stávající období. Na konec byla na schůzi rozvinuta diskuse o stavbě kulturního domu v Sýkořici. Těchto diskusí bylo na dalších schůzi ještě několik, bohužel

zatím bez výsledku.

Místní národní výbor.

Dne 29. května konala se veřejná schůze na které nastupoval nově zvolený Národní výbor svoji činnost. Přítomných občanů bylo na této schůzi 46. Po složení slibu a volby nového předsedy, náměstka a tajemníka ujal se nový výbor svých povinností v tomto složení:

Lev Karel - předseda

Trousil František - náměstek předsedy

Matějovič Josef - tajemník

Černý Josef - komise pro zemědělství s členy: Kubištová Emilie, Svoboda Antonín, Blín Rudolf, Sainer František, Dlouhý Josef, Šulc František, Novotný Josef.

Vavřina Josef - komise technická s členy: Kratina Josef, Hůla František, Sainer Josef.

Ing. Mika Jan - komise finanční s členy: Hokeš Jaroslav, Šletr Jiří, Šretr Jaroslav a Mach Jindřich.

Košnerová Alžběta - komise zdravotní a bytová s členy: Holý Vilém, Vavřinová Anna, Sainerová Marie, Svobodová Zdeňka, Sainerová Emilie.

Karasová Anna - komise pro obchod a výkup s členy: Bureš Jaroslav, Holá Blanka, Levová Anna.

Dvořák Rudolf - komise pro školství a kulturu s členy: Pavlisová Květoslava, Mutinská Marie, Šulcová Marie, Lochovská Miluše.

Plán nového místního národního výboru.

Předseda Karel Lev seznamuje přítomné občany s plánem na příští t. j stávající období.

Náplň tohoto plánu, který si nově zvolený Národní výbor sestavil, by byla po jeho splnění pro obec a její obyvatele velikým přínosem a zlepšením po všech stránkách.

1.) Jedná se o zlepšení a rozvoj zemědělské výroby tím, že bude veškerá půda, která leží ladem řádně obdělávaná – zřízením farmy státního statku. Zajišťování potřebných pracovníky, aby tento úkol mohl být splněn.

2.) Zajišťování plnění státních dodávek u neplničů a jejich přesvědčování o zapojení do kolektivního hospodaření.

3.) Na poli kulturním zaměří se k zapojení veškerých složek k vybudování místního rozhlasu, kulturního domu. Prostřednictvím Československého svazu mládeže a školy k výchově mládeže.

4.) Po stránce výstavby a techniky bude využito vlastních zdrojů t. j. lomů a pískovny k udržování komunikací, veřejných prostranstvích a opravy budov. Jako další část tohoto úkolu jest instalace světel na pěšinách do Zbečna, které jsou zvláště v zimním období naprosto nesnadné. Vyčištění a oprava rybníků, stavba požární zbrojnice.

V plánu jest pamatováno rovněž na zdravotní otázky občanů tím, že má být budována stanice první pomoci. Dále veřejné studny mají

být čistěny a udržovány. V plánu jest zmínka o vybudování poradny pro matky a kojence.

Pokud se týká zásobování potravinami, jest nezbytně nutno zříditi v obci prodejnu masa a zlepšit zásobování ostatními produkty potřebnými k obživě obyvatelstva.

Úkoly, které si nový národní výbor vytýčil jsou skutečně hodnotné. K jejich uskutečnování jest však bezpodmínečně nutné účasti a vydatné pomoci veškerého občanstva. A nyní nastane novým členům národního výboru nejtěžší úkol - t.j. zainteresovat občany k tomu, aby se těchto úkolů zhostilo. A nyní zbývá již jen sledovat, jakým způsobem a v jaké míře se který občan na splnění toho všeho bude podílet a jeho sebe menší pomoc do této kroniky na věčnou upomínku zapsati.

Reorganisace N.N.V.

Jelikož zvolený předseda zemědělské komise Černý Josef odmítl svěřenou mu funkci vykonávati, převzala tento úkol s. Košnerová Alžběta. Funkci, kterou měla původně jmenovaná soudružka t.j. předsedu komise zdravotní převzal s. Holeček Josef.

Do konce roku 1957 konal národní výbor celkem 15 schůzí - z toho 2 schůze veřejné.

Komunistická strana československá.

V obci jest stranická organisace Komunistické strany československé, která čítá 49 členů. Jejich průměrný věk jest nad 50 roků. Z tohoto jest patrno, že mladí lidé v obci do strany nevstupují a činnost strany pravděpodobně z tohoto důvodu jest malá.

Dne 1. dubna 1957 byla v obci zřízena

Farma státního statku.

farma státního statku, podniková ředitelství Rakovník. Do statku byli začleněni jako úpadkoví hospodáři:

Burian Richard
Kuzková Helena č. 14
Krupičková Růžena čp. 184
Černý Antonín čp. 185
Brož Jaroslav čp. 186
Semenec František podle § 50.

Během roku 1957 začlenil se do státního statku dobrovolně Koubek Josef.

Státní statek obhospodařuje celkem 180 ha půdy.

Rozpočet obce.

Rozpočet za rok 1957:

Plánovaný příjem : Kčs 78.900-
skutečný příjem : Kčs 92.201-

Plánované vydání : Kčs 78.900-
skutečné vydání : Kčs 82.779-

Rozdíl k. j. Kčs 9.422- byl vrácen Okresnímu národnímu výboru.

Sokol.

Činnost tělocvičné jednoty Sokol jest zaměřena hlavně na sport. Jest zde oddíl kopané, který se zúčastnil okresní soutěže.

Dále jest zde oddíl ledního hockeje, který v tomto roce začal budovati za vydatné pomoci příznivců tohoto sportu z řad občanstva své hockeové hřiště. Jinak až na několik taneční zábav jinou kulturní činnost tato složka nevyvíjí.

Výbor žen.

Výbor žen sešel se v tomto roce celkem 10x na svých schůzích.

Ve schůzi 21. února byla zvolena předsedkyní
Švábová Miluše

Lukášová Antonie - místopředsedkyně
Hajnová Emilie - kulturní referentka
Kratinová Miluše - kulturní referentka
Vavřinová Anna - zapisovatelka.

Činnost této složky jest v roce 1957 oproti ostatním složkám velmi dobrá. Tak na příklad 9. května pořádaná oslava Mezinárodního dne žen. Výbor organisoval a uskutečnil brigádu na opravu cesty ze Seneché na Bejkovnu. Této brigády se zúčastnilo 13 osob a to:

Patera Vilém
Paterová Anna
Mrtinská Marie z čp. 171
Mrtinská Marie z čp. 174
Beneš Antonín
Matějovič Josef
Kratinová Miluše
Švábová Miluše
Hajnová Emilie
Nováková Irena
Šuhovská Věra
Kučerová M.
Reinolt Antonín.

Na tuto cestu bylo dovezeno 45 m^3 štěrku. Výbor žen zúčastnil se ve značné míře také žňových prací. Dále určil Výbor dvě sondružky a sice s. Annu Lévovou a Alžbětu Kašnerovou, které po narození nového občana v obci navštěvují matky a těmto předávají hodnotné dárky.

Školství.

Národní škola má v roce 1957-1958 2 třídy se 46 žáky.

Na škole vyučuje Josef Vavřina, ředitel školy od roku 1940 a učitelka Marie Pinkasová původem z Knovíze u Jedlčan. Tato zde vyuču-

je druhý rok.

Školní rozpočet na rok 1957 činil Kčs 7.000.-
Při škole jest ustaveno rodičovské sdružení, které velmi dobře pracovalo. Zvláště členky ze Senecké se o činnost vydatně zasloužily. Uspořádáno bylo dětské představení a věnováno Kčs 1.000.- na školní výlet a Kčs 200.- na školní potřeby. Předsedou rodičovského sdružení byl Chadraba Jaroslav.

Československý červený kříž.

V obci byla v roce 1957 zařízena a vybavena stanice první pomoci. Stanice přišla velmi vhod starým lidem, kteří jsou ušetřeni dlouhé cesty na Křivoklát. V roce 1957 byla ve stanici poskytnuta první pomoc v 15 případech místními zdravotníky. Dr Konečný zde ošetřil celkem 652 osoby.

Knihovna.

Za rok 1957 má obecní knihovna přírůstek 47 knih.

Ke konci roku čítala knihovna celkem 806 děl. Z toho byly 64 knihy pro mládež, 68 knih naučných a ostatní zábavné.

Včetně půjčení knihovny bylo v roce 1957 zaregistrováno 49 stálých čtenářů. Ve skutečnosti však jest počet čtenářů několikrát vyšší. Výpůjček bylo během roku 951.

Chaty.

Na obecním katastru vyrostlo v roce 1957 velké množství chat, takže jejich počet v tomto roce vzrostl na 195.

Úmrtí.

V obci zemřelo během roku 1957 - 8 osob a sice:

Novotný Dominik, lesní dělník v důchodu ve věku 68 let

Brchel Jan, zemědělský dělník v důchodu ve věku 69 let

Skřivan Václav, dělník v důchodu ve věku 77 let.

Lochovský Štěpán, lesní dělník v důchodu ve věku 83 let.

Knopová Marie, vdova po horníku ve věku 70 let.

Pošta Josef, zedník v důchodu ve věku 86 let

Kohout Václav, dělník v důchodu ve věku 73 let.

Mutinský Josef, lesní dělník v důchodu ve věku 77 let.

~

Narození.

Kosová Helena, dcera Jiřího Kosa, zámečníka a Heleny rozené Blínové

Dlouhá Věra, dcera Václava Dlouhého a Věry rozené Kopecké

Mykytyn Alexandr, syn Alex. Mykytyna, technického úředníka a Anny rozené Hrudkové

Holečková Milena, dcera Josefa Holečka, řidiče, a Věry rozené Křepelové

Luláková Drahoslava, dcera Karla Luláka, elektrotechnika, a Boženy rozené Minaříkové.

Novotný Josef, syn Josefa Novotného, kováře, a Evy rozené Petrákové

Vokounová Marcela, dcera Jindřicha Vokouna, soustružníka a Marie rozené Černé.

Sňatky.

Před Místním národním výborem byly uzavřeny tyto sňatky:
Josef Licek, kovář a Evženie Luláková, úřednice oba ze Sýkořice
Herink Miloslav, malíř pokojů ze Žiliny u Kladna a Božena Pavlíčková, dcera rolníka ze Sýkořice
Veverka Oldřich, nástrojář z Ujezda n/Zbečnem a Jiřina Krobová, dělnice ze Sýkořice
Pelcman Antonín, žák lesnické školy ze Dřevíče a Marie Ďurčová, Huta okres Užhorod, S.S.S.R.

Sňatky jinde.

Vokoun Jindřich soustružník ze Sýkořice a Marie Černá, zdrav. sestra z Branova
Jílka František, zámečník z Lužné u Rakovníka a Danuše Šukovská, dělnice ze Sýkořice
Majer Josef, dělník v inval. důchodu ze Sýkořice a Blažena Pěničková, rozená Prejzlerová vdova, Ohrazenice.

~

Studna.

V nejvyšší části obce t. zv. Vyšehrad rozhodli se místní občané vykopati studnu, aby nemuseli pro vodu choditi do vzdálené studny.

Byli to:

Mutinský Karel	Kratina Josef
Lébr Karel	Štanc Oldřich
Jirásek Antonín	Reindl Ludvík
Dobiáš Oldřich	Novák František
Mutinský Emil	Šukovský František
Šulc František	Urban Stanislav

Dne 9. března byl pozván na určené místo proutkař František ~~Boku~~ Born, učitel

v. v. z Nižboru, který zjistil, že pramen se nachází na zahradě Františka Šukovského. Pro jistotu byl na druhý den povolán další hledač vody a sice Josef Hos, řidič ze Žloukovic, který potvrdil, že pramen se na uvedeném místě skutečně nachází.

Jelikož František Šukovský s ochotou přenechal a uvolnil pro studnu na zahradě potřebné místo zahájil se hned 10. března výkop. Všichni jmenovaní občané se výkopu vždy po směně opravdu s nadšením zúčastnili. Výkop pokračoval velmi rychle. Až do hloubky 5 m nebylo třeba k výkopu žádné zvláštní námahy. V této hloubce však se přišlo na skálu a bylo proto nutno zeminu odstřelovat. Střelivo pro tento účel zaopatřil Národní výbor a odstřely prováděli s. Hůbal, t. č. správce lomu ve Zbečně a Oldřich Šťáne, střelmistr na Krušné Hoře. V hloubce 7 m se ukázal první slabý pramen. Jelikož tento prameček by nebyl stačil napojiti studnu aby byla kryta spotřeba vody pro místní část obce bylo nutno ve výkopu pokračovati.

V hloubce 14·5 m objevily se další dva silnější prameny a tím byl výkop ukončen. Během 14 dnů bylo ve studni naměřeno 7 m vody, což bylo uznáno za dostatečné množství na běžnou spotřebu.

Nyní nastal další úkol opatřiti potřebné skruže. Tyto byly konečně na náklad Místního národního výboru zakoupeny i s pumpou v Lužné.

Bylo nutno vodu ze studny vyčerpati a byl proto na místo povolán místní sbor požárníků, kterej se tohoto úkolu dobře zhostil. Po vyčerpání vody začalo se ihned s konečnou úpravou studny. Byly spuštěny skruže, které byly zasypávany říčním pískem. Tento písek byl navážen z řeky ze Zbečna Františkem Skleničkou a bylo použito nákladního auta požárního sboru. Po úpravě vnitřku studny přišel na řadu s. Rudolf Dvořák a Vojtěch Lulák, kteří dali studnu do provozu tím, že namontovali pumpu. Vykopaný materiál odvezl Výbor žen na opravu obecní cesty ze Senecké na Bejkovnu. Na výkopu studny bylo odpracováno celkem 1.000 hodin.

Z tohoto příkladu jest patrno, že kolektiv několika málo občanů dokáže vykonati mnoho dobré a užitečné práce a proto všem, kteří se tohoto díla zúčastnili patří pochvalné uznání a dík.

Počet domů a počet obyvatel.

Koncem roku 1957 má obec 189 domů a 663 obyvatel. Z tohoto počtu jest:

273 mužů
259 žen
131 dětí mladších 15 let.

Zapsal:
Jindřich Mach. v. r.

V předu uvedené zápisy za roky 1957 jsou opsány z jiné knihy. Opsala Vlasta Pavlíčková.

Úmrtí prezidenta republiky.

Zemřel president republiky Antonín Zápotocký: Dne 13. listopadu 1957 o páté hodině ranní, zemřel president republiky

Antonín Zápotocký.

Státní pohřeb zesnulého prezidenta konal se dne 18. listopadu 1957. Rakev s ostatky zesnulého byla převezena do strašnického krematoria ku zpopelnění. Urna s popelem byla uložena v Národním památníku na hoře Vítkov v Praze.

Zesnulý president Antonín Zápotocký narodil se 19. prosince 1884 v Zákolanech u Kladna a jako druhým dělnickým prezidentem Československé republiky byl zvolen v sobotu dne 21. března 1953.

Nový president republiky.

Ihned druhý den po pohřbu zemřelého prezidenta byl ve starobylém Vladislavském sále pražského hradu v úterý 19. listopadu 1957 zvolen novým prezidentem republiky Československé

Antonín Novotný.

Nový president složil pak ústavou předepsaný slib. President Antonín Novotný narodil se 10. prosince 1904 v Letňanech u Prahy. Po smrti prezidenta Klementa Gottwalda stal se prvním tajemníkem Ú.V. KSČ. a zůstává jím i jako president republiky.

Družice do vesmíru.

Dne 4 října 1957 byl svět vzrušen zprávou, že v Sovětském svazu byla vypuštěna na obězžnou dráhu kolem Země

první umělá družice -
„Sputník 1"
Měla podobu koule o průměru 58 cm a vážila 83·6 kg.
Plné tři měsíce kroužila družice kolem Země.
Po měsíci, dne 3. listopadu 1957 byla v Sovětském svazu vypuštěna
druhá umělá družice -
„Sputník 2"
s živým tvorem. Tato druhá umělá družice vážila již 508·3 kg a měla již prvého živého cestovatele, pokusného psa - fenku „Lajku."

ROK 1958.

Místní národní výbor.

Místní národní výbor ve svém složení proti roku minulému nedoznal změn.
Práce Místního národního výboru byla zaměřena na vyřizování záležitostí z řad občanů, z řad úřadů a jiných institucí.
Své povinnosti vykonávali jak členové rady tak i plena ku spokojenosti svých občanů i nadřízených institucí, vzdor tomu, že na mnohých schůzích rady byla kritisována ne-

dostatečná činnost komisí při Místním národním výboru. Předsedové i členstvo těchto komisí opětně vyzývám ku zlepšení svých prací v komisích a k plnění uložených jim úkolů. Přes veškeron snahu rady, nebylo mnohdy možno dosáhnout lepších výsledků.

Místní národní výbor konal 7 schůzí plenárních, z toho 2 schůze plenární veřejné a 24 schůzí rady.

Rada i plenum se hlavně zaměřili na kontrolu výroby zemědělských produktů v naší obci. Jelikož zemědělství v mnohém směru neprospívalo, byla činěna různá usnesení a závěry k zlepšení této zlé situace.

Neplnění dodávek.

Rada Místního národního výboru zjišťuje že v roce 1957 40 občanů nesplnilo dodávky zemědělských produktů na státní nákup - většinou vejce, mléko a brambory. Usneseno 15ti občanům nesplnění - ježto se jednalo o menší množství a skutečnou nemožnost plnění - prominout, u zbývajících 25 občanů trvat na splnění dodávky, případně uložit náhradní plnění.

Dluhy na dodávky:

Kontrolou dodávkových úkolů na III. čtvrtletí 1958 zjištěno, že by měla obec ročně dluhu z minulého období dodati:

90 q vepřového masa
70 q hovězího masa
40.000 litrů mléka
25.000 kusů vajec

Jelikož většina zemědělců jest bez potřebného stavu dobytka, nebude možno stanovený úkol splnit a ani plnění dalších úkolů není zajištěno.

Nedostatek selat.

V roce 1958 narodilo se ve zdejší obci u zemědělců 112 selat.
Z toho bylo pro československé státní statky a Jednotná zemědělská družstva

vykoupeno	98 selat
uhynulo do odstavu	7 "
ubylo celkem	105 selat

takže pro místní zemědělce zůstalo v obci pouze 7 selat!

Plánování zemědělských výrobků na r. 1959.

V červenci 1958 bylo projednáno o dodávkách zemědělských výrobků na státní nákup pro rok 1959. Dodávky byly rozplánovány dle směrných čísel a proti roku letošnímu t. j. roku 1958 jeví se zvýšení:

u vepřového masa o	46%
u hovězího masa o	16%
u vajec o	74%
u mléka o	15%
u sena o	20%
u zrnin o	43%
u brambor o	2%

Při oznámení plánovaných úkolů zemědělcům, odmítli tito plánované úkoly podepsati. Prošetřením rady Místního národního výboru zjištěno, že předpisy jsou neúměrně vysoké. Nelze zvyšovat dodávky jak živočišných tak rostlinných produktů, neboť jak bonita zdejší země-

dělské půdy, tak klimatické podmínky nejsou vhodné k tak intesivnímu hospodaření.

Rada Místního národního výboru proto požádala Okresní národní výbor, odbor výkupu, aby znovu prošetřil stanovený úkol a snížil na výši, stanovenou pro růst zemědělské výroby na XI. sjezdu Komunistické strany československé.

Zásobování obce.

Naše obec je nedostatečně zásobována nápoji a zejména je nedostatek ovocné šťávy, limonády a sodovky. Láhvové pivo 7 stupňové již při dodání z pivovaru je kalné a mnohdy nepoživatelné. Rada Místního národního výboru proto žádá pivovar, aby tato závada byla neprodleně odstraněna a aby v době žní byly dodávky piva zvýšeny.

Matriční obvod obce Sýkořice.

Naše obec Sýkořice je samostatná ve věcech matričních. Má svůj samostatný matričný obvod od 1. ledna 1950.

Místní matrikář ověřuje podpisy na kupních, postupních a jiných smlouvách, čestných prohlášeních, vede občanskou matriku narozených a zemřelých v obci, knihu manželství a provádí některé nastalé změny v občanských průkazech.

Počátkem roku 1958 učinil Okresní národní výbor pod čj. vnitř. 1625/14-58 návrh, aby byl v Sýkořici zrušem matriční obvod. Rada Místního národního výboru zaujala zamítavé stanovisko a na veřejné schůzi Místního národní-

ho výboru konané dne 16. dubna 1958 usneseno, v žádném případě nedat souhlas k jeho zrušení, o čemž rada Místního národního výboru byla vyrozuměna.

Matrikářem obce je ředitel školy Josef Vavřina.

Komise pro místní bezpečnost.

Dne 8. dubna 1958 byla ustavena komise pro místní bezpečnost, jejímiž členy jsou:

Karel Lev,
Vilém Holý,
Anežka Tvrzová,
Oldřich Sedlák,
Jaroslav Marx.

Nové očíslování domů.

Koncem roku 1958 bylo provedeno nové očíslování domů oné části Sykařice, která byla připojena od obce zhečenské.

Požární ochrana.

Na pozemku školní zahrady byl vyhlouben bazen v rozměru 10 x 20 m v hloubce ca 130 cm. Jest to příprava ku stavbě požární nádrže na vodu pro část obce u školy.

Nádrž bude vybetonována a naplněna vodou z potůčku z údolí pod školou - „Z Palouků."

Letos byly vyčištěny požární nádrže ve Vsi a na Senecké. Nu Senecké vyčistily nádrž členky ženy za vedení Miluše Švábové. Nádrž „Ve vsi" se vyvezla za pomoci tří traktorů ze závodu národní podnik „Profa" v Hlinsku. V nádržích nebyla pro vysoký stav nánosů téměř žádná voda. Provádě-

no brigádnickou - svépomocí.

Škola.

Ve školním roce 1957/58 nenastala v učitelském sboru změna. Teprve dnem 1. září 1958 byla učitelka Marie Pinkasová na svoji žádost přeložena na školu v blízkosti Lázně Jeseníky.

Do prvního postupného ročníku školního roku 1957/58 bylo zahájeno 8 dětí - 2 hoši, 5 dívčat. Do osmiletě školy v Křivoklátě odešlo 18 žáků z pátého postupného ročníku.

Je pozoruhodné, že velká většina žáků nemá schopnost hudební reprodukce a proto kvalita zpěvu nebyla na výši.

Všichni žáci účastnili se soutěže „mladých hospodářů" a uspořili celkem Kčs 7.003- a tím se škola umístila v rámci okresu na jednom z předních míst.

Pionýrský oddíl měl 15 členů, v mičurinském kroužku pracovalo rovněž 15 žáků.

V roce 1958 přistěhovali se do obce rodiny cikánů, jako zaměstnanci farmy státního statku. Ve škole se poprvé objevili cikánské děti a některé neuměli čeky a tak učitel byl nucen na ně mluvit maďarsky, pokud uměl. Cikáni však v obci dlouho nevydrželi, odstěhovali se a děti cikánské ze školy zmizeli.

Chování žáků v tomto roce bylo slušné a to jak ve škole, tak i mimo školu.

Školní rok 1957/58 byl ukončen 28. června 1958.

Ředitel školy Josef Vavřina sez-

námil radu Místního národního výboru se školním plánem na školní rok 1958/59. Současně upozornil na různé stavební závady ve školní budově.

Sdružení rodičů a přátel školy.

Sdružení rodičů a přátel školy v roce 1957/58 vyvíjelo málo uspokojivou činnost. Teprve ku konci školního roku, když bylo pořádáno dětské divadlo, členové rychtě pomáhali, avšak bylo to zase jen několika členek ze Senecké, ostatní pomocné ruky nepodali.

Kulturní a osvětová činnost.

Kulturní a osvětová činnost v roce 1958 byla slabá. Členové se vůbec neschůzeli, funkce přijímati nechtěli. Majetek osvětové besedy je ve velmi špatném stavu.

V kulturním domě - možno-li jej tak nazvati - byly pořádány tyto kulturní podniky:
Krajské putovní kino předvedlo 13 filmových představení.
Dále promítán film s přednáškou o životě včel.
Složky Národní fronty uspořádali 9 lidových taneční zábav, několik přednášek a slavnostních schůzí.
Konec roku ukončen kulturně dětskou besídkou spolu s nadílkou Dědy Mráze.

Velkým nedostatkem jsou nevyhovující místnosti kulturního domu.

Vesnická organisace K.S.Č.

Činnost Vesnické organisace Komunistické strany československé v roce 1958 se rozvíjela pod heslem: „Rozhodným zvýšením aktivity a dalším upevňováním vedoucí úlohy strany za splnění úkolů XI. sjezdu Komunistické strany československé."

Splnit toto heslo snaží se strana dovršit v nejkratší době socializaci naší vesnice. Jsou však stále ještě značné obtíže, zvláště v zemědělské výrobě. Zemědělská výroba v naší obci neplní uložené jí úkoly v plné míře. Strana se proto zasazuje tyto nedostatky co nejrychleji odstranit.

Spolupráce s farmou státního statku je dobrá a příchodem nového vedoucího na farmu Stříbrná Říhy se práce ve farmě značně zlepšila, ač ještě hodně nedostatku trvá.

Všechny složky Národní fronty pracují velmi málo a ještě neúspěšně.

Naše Vesnická organisace měla k 31. prosinci 1958 41 členů, z toho 16 mužů
26 žen.

Ve stáří do 45 let jest jenom 10 členů, z čehož vysvítá, že převládají členové starší a staří.

Výbor své úkoly plnil po celý rok dobře. Bylo konáno:

15 schůzí výborových
11 schůzí členských
1 schůze výroční.

Účast na členských schůzích nebyla uspokojivá. Stranické školení bylo konáno 4x.

Lidová myslivecká společnost měla ku konci roku 1958 10 členů.

Lidová myslivecká společnost.

Od 1. ledna 1959 při odstřelu škodné se každý člen Lidové myslivecké společnosti prokáže

že od zvěře kožešinové čmichem, od zvěře perné klovcem a to každý měsíc na členské schůzi. Poplatek za vystavení loveckého lístku na rok 1959 obnáší Kčs 122:–.

Dne 18. ledna 1958 byl pořádán tradiční myslivecký ples, který se velmi vydařil. V roce 1958 konána jedna schůze.

Pontonový most.

K přívozu řeky mezi Sýkořicí a Račicemi, byl přes řeku Berounku postaven pontonový most, na jehož stavbu obec Sýkořice přispěla částkou Kčs 100:–.

Novorozenci.

V roce 1958 narodili se:

7./1. Skleničková Věra, rodiče: Miloslav a Anna Skleničkovi, Sýkořice čp. 168

27./1. Kočová Anna Jana, rodiče: Antonín a Věra Kočovi, Sýkořice čp. 167

8./4. Krejčíková Eva, rodiče: Jan a Blahoslava Krejčíkovi, Sýkořice čp. 1

24./4. Pelemann Antonín, rodiče: Antonín a Marie Pelemannovi, Sýkořice čp. 83

13./5. Herynk František, rodiče: Miroslav a Božena Heryngkovi, Sýkořice čp. 77

3./9. Fořt Josef, Květoslava Fořtová provdaná Rabochová, Sýkořice 157

8./9. Lulákzová Jaroslava, rodiče: Jaroslav a Alžběta Lulákovi, Sýkořice čp. 119

4./10. Maškzová Ladislava, rodiče: Miloslav a Alžběta Maškovi, Sýkořice čp. 40

26./11. Perglerová Anna, rodiče: Antonín a Anna Perglerovi, Sýkořice čp. 123.

Všechna tato naše děcka narodila se v porodnicích při státních nemocnicích.

Svatby.

Před státním národním výborem v roce 1958 uzavřeli manželské sňatky:

1./2. Krupička Bohumil z Račic a Šulová Květa ze Sýkořice.

11./5. Zulák Jaroslav a Šulcová Alžběta oba ze Sýkořice.

28./6. Mašek Miloslav a Šínová Alžběta oba ze Sýkořice.

16./8. Tovžinský Lumír z Rakovníka a Reindlová Marta ze Sýkořice.

Zemřelí.

V roce 1958 zemřeli tito naši občané:

v naší obci přímo:

2./2.	Reindl Ludvík	ve věku	81 roků
5./4.	Šindler Emil	"	72 "
22./7.	Hrabačová Emilie	"	68 "
24/7.	Zelenková Anastazie	"	73 "
1./9.	Šťancová Marie	"	78 "
29./9.	Maierová Anna	"	86 "
1./11.	Šukovský Antonín	"	60 "

mimo naší obce:

5./7.	Havlíčková Marie	"	70 " .

Družice do vesmíru.

Třetí sovětská družice „Sputník 3"

byla vypuštěna dne 15. května 1958. Pozoruhodná je i její životnost, odhadovaná na 18 měsíců. Tato třetí družice vážila 1.327 kg.

U nás v Týkovici pozorovali jsme tuto družici dne 23. června 1958 v pozdějších večerních hodinách. Byla velmi dobře viditelná a její let byl přes vrch Jalový směrem k Berounu.

ROK 1959.

Místní národní výbor.

Rada Místního národního výboru pracovala pravidelně. Mimo své pravidelné činnosti snažila se sceliť v obci Národní frontu, což se jí nepodařilo.

Spolupráce s farmou státního statku byla celkem dobrá. Vedoucí farmy byl zván do zasedání rady, podával informace o hospodaření a rada s ním všechny problémy projednávala.

V akci „Z" byly opraveny cesty nákladem Kčs 13.297.30. Pracovní závazky občanů na rok 1959 byly splněny na 100%. Závazky k 15. výročí osvobození naší vlasti činí na společné akce Místního národního výboru 2.631 hodin, na

jiných akcích 2.450 hodin, což je celkem 5.081 hodin.

Místní národní výbor konal v roce 1959 11 plenárních schůzí, z toho 5 plenárních schůzí veřejných. Rada konala 23 schůzí.

Reorganisace Místního národního výboru.

Za onemocnělou Jindřišku Karasovou zvolen do rady Místního národního výboru Rudolf Dvořák.

Rada byla rozšířena o dalšĩ dva členy, jsou to: Inž. Ivan Mika
Josef Vavřina.

Socializace naší vesnice.

V červenci 1959 promluvil v radě Místního národního výboru za Okresní národní výbor L. Horník, o dokončení socializace vesnice a probral místní situaci v obci. Koncem tohoto roku byla ukončena socializace naší vesnice. Všechna soukromá zemědělská hospodářství byla začleněna do společného obhospodařování farmy státního statku.

Zásobování.

Na zásobování brambor na uskladnění bylo přidĕleno v roce 1959 na osobu 100 kg. Zemědĕlci, kteří sami brambory pěstují, nepřišli v úvahu.

Občané si stěžují na špatnou jakost chleba a pečiva, která jest mnohem horší, než ve městě.

Snížení cen spotřebního zboží.

Vláda Československé republiky rozhodla provést další, v pořadí již sedmé snížení maloobchodních cen spotřebního zboží.

Snížení maloobchodních cen jest za-

měřeno na základní druhy potravin a některé druhy spotřebního zboží nejširší potřeby, významné zejména pro zvyšování životní úrovně rodin s více dětmi. Snížení cen vstupuje v platnost dnem 8. března 1959.

Tabulka cen některých základních požívatin:

Druh zboží.	Cena za 1kg	
	dosavadní	snížená
Cukr krystal	10·40	8·80
cukr kostky	11·–	9·60
máslo výběrové	48·–	44·–
máslo I. jakost	42·–	38·–
máslo II. jakost	36·–	34·–
sádlo vepřové s kůží	29·–	25·–
sádlo škvařené I. jakost	32·–	28·–
sádlo škvařené II. jakost	26·–	22·–
slanina uzená s kůží	31·–	28·–
houska	0·50	0·45
rohlík	0·35	0·30
šiška – veka 480 g	2·40	2·–
vánočka máslová 460 g	6·30	5·–
mouka hrubá	4·40	3·80
mouka hladká	3·50	3·20
krupička dětská	5·40	4·80
těstoviny 3-vaječné	7·40	6·80
těstoviny 5-vaječné	9·–	8·40
rýže výběrová	11·–	10·–
rýže I. jakost	7·20	6·–
rýže II. jakost	6·–	5·–

Špatný stav silnice.

Naši pracující si stěžují na velmi špatný stav silnice, vedoucí přes naši obec a která byla teprve v roce 1957 vyasfaltovaná. Okresní národní výbor byl požádán o přešetření stavu této silnice, neb tato jest daleko prašnější, než byla stará silnice.

Správce budovy M. N. V.

Dnem 13. července 1959 byl správou budovy Místního národního výboru pověřen ředitel školy Josef Vavřina.

Národní fronta.

Národní fronta v roce 1959 téměř ani nepozůstavala. Činnost některých složek Národní fronty nebyla nejhorší. Pro kulturní a tělovýchovnou činnost mohlo se vykonat mnohem více. Práci ze 670 obyvatel v Týkovici vykonalo jen hrstka lidí, z nichž většina je členy současně v několika složkách.

Mnoho našich občanů se neúčastnilo veřejné činnosti v obci z pohodlnosti.

Škola.

Školní rok 1958/59 byl zahájen 1. září 1958. Na škole vyučoval ředitel školy Josef Vavřina a učitelka Iva Štěpánková z Pavlíkova u Rakovníka. Jmenovaná zde nastoupila své první místo učitelské po absolvování pedagogické školy v Branově.

Na začátku školního roku bylo 39 žáků - z toho 18 hochů a 21 dívek. Pionýrský oddíl měl 19 žáků, v mičurinském kroužku bylo 21 žáků. Oba oddíly pracovaly velmi úspěšně.

Požadavek učební osnovy byl splněn ve všech předmětech, vyjma tělesné výchovy, pro nedostatek tělocvičny a v hudební výchově, neboť přes

polovina žactva nemá schopnost hudební reprodukce.

Školní rozpočet obnášel Kčs 7.000:- a byl plně vyčerpán. Žáci pravidelně spořili a bylo uspořeno Kčs 6.933:-.

Na sběr surovin sebráno a odevzdáno:

715 kg starého papíru

212 kg starého šrotu.

Výtěžek Kčs 243·40 použit na nákup školních potřeb.

Do prvního postupného ročníku školního roku 1959/60 bylo zapsáno 9 dětí, z toho 7 hochů a 2 dívky. Do osmiletá střední školy v Křivoklátě odešlo z pátého postupného ročníku 6 žáků.

Dne 14. června cvičilo 16 žáků naší školy na okresní Spartakiádě v Rakovníku. 12. dubna sehráli žáci divadlo „Tři zlaté vlasy Děda Vševěda." Divadlo se velmi vydařilo a posuzovací komise z Rakovníka se pochvalně vyjádřila.

Z 38 žáků na konci roku 1958/59 nepostoupila jedna žákyně čtvrtého postupného ročníku, pro špatný prospěch z ruského jazyka a matematiky.

Chování žáků naší školy i v době mimo vyučování je velmi slušné. Zvláště si cením poctivosti našich dětí.

Ze sklizně ovoce ze školní zahrady v roce 1958 dostali žáci celkem 550 kg jablek, která jim byla denně podávána o přesnídávce až do vyčerpání. V tomto roce zakoupeno mimo jiné

gramoradio a přístroj na promítání diafilmů.

Ředitel místní národní školy Josef Vavřina předložil 31.8. 1959 Místnímu národnímu výboru plán školní práce na školní rok 1959/60. Bude nutno zaktivizovat práci Sdružení rodičů a přátel školy, neboť zájem rodičů o školu byl dosud malý.

Farma státního statku.

Stav dobytka na farmě státního statku Týkovice k 9. únoru 1959 byl následující:

21 krav
1 býk plemenný
84 býčků na žír
8 koní.

Jest naprostý nedostatek krmiva a krmí se jen slamou. Od 21 dojnic je odevzdáváno denně jen 35 - 40 litrů mléka, což je velmi málo, avšak z důvodu, že není kvalitní krmivo, nelze docílit vyšší dojivosti. Dle vyjádření místopředsedy Místního národního výboru Františka Trousila, který ve statku v únoru 1959 provedl nucenou porážku tuberkulosní krávy, je stav všech dojnic velmi kritický. Doporučuje se vedení státního statku, aby tento dobytek likvidoval, čímž bude zabráněno značné hospodářské ztrátě, neb je nebezpečí, že jeden kus po druhém uhyne.

Farma i soukromě hospodařící zemědělci pilně připravují a zajišťují jarní práce a setbu. Práce dobře pokračují a ku dni 6. dubna je asi 85% obilovin zaseto.

Vedoucí farmy Milán Říha předložil v dubnu hospodářský plán farmy na rok 1959. Připomínal, že farma má nedostatek jadrných krmiv i sucké píce, tato krmiva nestačí ani jako záchovná dávka. Na dobytku nejsou přírůstky a dojivost krav je nepatrná.

Setba jařin a brambor k 11. květnu je splněna. Stav obilovin je uspokojivý. Senoseč byla včas provedena a výkupy sena na povinné dávky splněn na 100%. Dne 13. července počaly žně. Farma státního statku i jednotlivě hospodařící zemědělci počali sekat žita.

Vedoucí farmy koncem července konstatuje, že senoseč byla špatná, pro stávající stav dobytka není krmení zajištěno. Stav strojů je nedostačující a je těžké se 4 páry koní a jedním starým traktorem zvládnout veškeré práce dle agrotechnických lhůt.

V září vedoucí farmy podává málo potěšující zprávu. Dle skutečných výsledků nebyly plánované výnosy ani u jednoho druhu obilí docíleny. Největší rozdíl proti plánu je u pšenice. Tento neuspokojivý stav byl zaviněn velkým suchem v letošním roce.

Ku dni 15. prosince jsou zemědělské práce ukončeny. Farma odevzdává denně 125 litrů mléka, což není hospodárné. Podle stavu dojnic je režie veliká, při čemž zaměstnanci mají malý

(malý) výdělek, takto činí v průměru asi Kčs 10.- denně. Z tohoto důvodu nikdo nechce krmit dobytek.

Ke konci roku 1959, po převzetí zbývajícího soukromě hospodařícího sektoru byl stav hovězího dobytka takto:

2 plemeníbýci
98 dojnic
21 telat do 3 měsíců
7 jalovic do 1 roku
2 jalovice březí
85 hovězí žír

215 kusů celkem.

Při přebírce zbývajícího soukromého sektoru byly zdravé dojnice přesunuty ze Sýkořice na Karlov, tuberkulosní dojnice z Karlova a Újezda přesunuty na provozovnu v Sýkořici, takže farma na Sýkořici má nyní 93 dojnic, z nichž 14 dojnic je zdravých.

Krmná dávka:

na dojnici:
8 kg slámy z ozimů
1 kg dobrého sena
1/2 kg směs pro dojnice
3 kg silaže.

pro hovězí žír:
6 kg slámy z ozimů
1 kg směs šrotu pro žír
1 kg dobrého sena
3 kg siláže.

pro jalovice chovné: 6 kg slámy z ozimu
1 kg dobrého sena
1/2 kg směs šrotu
3 kg silaže.

pro koně: 6 kg slámy z jařin
3 kg sena (kyselé)
1 kg melas. krmné.

Farma obhospodařuje přes 400 ha zemědělské půdy, trvale zaměstnává 39 zaměstnanců. Asi 10 žen je zajištěno na sezonní práce. Z těchto 39 zaměstnanců je většina přestarlých, ženy převládají.

Trestanci na farmě.

Předsedkyně zemědělské komise při Místním národním výboru Alžběta Kožnerová na schůzi rady Místního národního výboru dne 12. října 1959 přednesla stížnost dělnic na farmě státního statku v Lýkořici. Dělnice kritizují, že na sklizeň brambor byli nasazeni trestanci, a uvádějí, že brambory mohly sklidit místní ženy v kratším čase a za daleko menších finančních nákladů.

Letošní neobvyklé sucho.

Letošní suché počasí počalo již v předjaří, kdy měsíce únor a březen byly velmi suché.

Avšak suché období, které začalo záhy po polovici srpna a na konci října ještě trvalo, nabylo neobvyklého rozsahu.

Pražské záznamy o srážkách jdou až do roku 1804, ale žádné období bez deště nebylo tak trvalé jako letošní. Tímto suchem není postižena

jen naše obce, ale území celého státu.

Nepřihlížíme-li k nepatrným srážkám dne 6. září a dne 22. a 23. října 1959, má letošní rok prvenství v délce období bez deště, neboť dosáhl dne 28. října 1959 - 76 bezdeštných dnů!

Teprve 29. října byl silnější déšť, ale v následujících několika dnech jen mrholilo a opět nastalo sucho a teplo. Od 24. - 28. listopadu byly jen slabší mrazíčky, 29. listopadu nastalo oteplení a ranní teplota byla 3 C nad nulou, 7. prosince vystoupila ranní teplota dokonce na 7 C nad nulu. Až do 23. prosince pohybovaly se teploty v noci kolem nuly, teprve 24. prosince v ranních hodinách napadlo trochu sněhu - asi 2 cm - který rychle při stoupající denní teplotě roztál, do konce roku ranní teplota neklesla pod nulu.

Většinu roku převládal u nás ráz převážně jarního počasí a i vydatnější deště - pokud se vyskytly - byly pouze místního rázu.

Vesnická organisace Komunistické strany československé, Sýkořice, svou činnost zaměřila v roce 1959 na splnění úkolů, které si vytýčila a schválila na výroční schůzi dne 15. ledna: Vesnická organisace K.S.Č.

a./ Upevňovat farmu státního statku v Sýkořici a v práci jí pomáhat.

b./ Těsnou spoluprací s Místním národním výborem budeme zajišťovat zemědělskou výrobu a plnění státních dodávek zemědělských výrobků.

c./ zaměříme pozornost k mladým lidem v obci, zvlášť členům Československého svazu mládeže, abychom je získali pro kulturní činnost.

d./ zahájíme jednání o stavbě kulturního domu v Týkošicích a přistoupíme ku konkretímu řešení tohoto úkolu.

Tyto úkoly snažila se strana realisovat. Prvořadý úkol byl, zvyšovat úroveň zemědělské výroby.

Vesnická organisace Komunistické strany československé měla zastoupení prostřednictvím svých členů v radě Místního národního výboru a ve všech složkách Národní fronty a všade byl uplatňován její vliv na činnost těchto složek.

Ku konci roku 1959 čítala Vesnická organisace v Týkošicích 39 členů a 3 kandidáty t.j. celkem měla 41 osob, z toho 12 mužů a 29 žen. Věk členů je vysoký a čítá:

ve stáří od 45 - 60 let - - - - 17 členů

ve stáří přes 60 let - - - - - - - - 14 členů

Výbor v tomto roce byl:

Anežka Tvrzová	předseda
Josef Melč	místopředseda
Josef Novák	hospodář
Josef Vavřina	zapisovatel

členové: Vojtěch Lulák, Božena Lochovská a Jiřina Havlíčková.

V roce 1959 bylo konáno:
18 schůzí výboru
10 schůzí členských
1 schůze výroční.

Účast na členských schůzích nebyla dobrá.

Školení členů se konalo 4. ledna, 18. ledna, 8. a 22. února a 7. března.

V roce 1959 byli přijati 4 noví kandidáti.

Okresnímu výboru Komunistické strany československé byla zaslána tato resoluce:

Souhlasíme plně s provedením reorganizace území a reorganizaci národních výborů. Členové vítají toto opatření, neboť je to krok ku zlepšení operativnosti řízené lidosprávy a rozšíření její pravomoci.

Sdružení rodičů a přátel školy

Sdružení rodičů a přátel školy pracovalo celkem dobře. Členové pomáhali při konání dětského divadelního představení. V lednu uspořádalo ples. Z výtěžku plesu byl všem žákům zaplacen výlet do Prahy a Kčs 450.- věnováno na nákup školních potřeb, na nadílku Dědy Mráze pak věnováno Kčs 400.-.

Nedostatkem v jeho práci bylo nekonání přednášek pro rodiče o výchově dětí.

Předsedou sdružení byl Josef Melč
jednatelem Jaroslav Kratochvíl
pokladníkem Miloslava Zochorská.

Konány byly 1 schůze výborová a 1 schůze členská.

Kulturní a osvětová činnost.

Jako v roce minulém tak i letošním byla kulturní a osvětová činnost slabá. Novinářský reportér v měsíčníku „Květen" vydávaný svazem československých spisovatelů, Karel Hrách, oceňuje ale kulturní činnost daleko výše, než sami funkcionáři Osvětové besedy.

Mimo jiné novinářský reportér píše:

„V několika stavením byly, staví se, nebo se budou zřizovat koupelny. Na 191 střechách lze napočítat kolem 60 televizních antén, mnohá stavení jsou velmi čistě upravena a malována."

Ale i v jiných statích své reportáže, kulturní a osvětovou činnost lépe hodnotí, než její funkcionáři: ředitel školy Josef Vavřina, Rudolf Dvořák, předseda komise pro kulturu při Místním národním výboru, nebo tajemník Místního národního výboru Josef Matějovič, kteří zvláště zahrají na nevyhovující kulturní dům. Zde ale připomíná Karel Hrách, že ani sebekrásnější a sebevybavenější kulturní dům nepomůže povznést kulturní a osvětovou úroveň, pak-li že všichni členové všech složek Národní fronty nepřiloží aktivně ruku k dílu.

V roce 1959 bylo uspořádáno:

10 lidových taneční zábav
6 přednášek
5 divadelních představení
1 slavnostní schůze a dětská besídka s vánoční

nadílkon za 11 filmových představení.

Kino osvětové besedy bylo dáno do provozu 17. října 1959. Tehdy na žádost ředitele školy Josefa Vavřiny, byl Osvětové besedě přidělen Okresním národním výborem v Rakovníku, promítací přístroj značky „Club 16" v ceně Kčs 7.000.- s malým přenosným promítacím plátnem. Kino osvětové besedy.

Kino bylo zřízeno v bývalém hostinci „u Zikánů", který později byl dán do správy Místního národního výboru a nazván honosně „Kulturní dům."

Od začátku provozu do konce roku, bylo promítnuto 12 filmů pro dospělé. Představení pro děti byla zahájena teprve 5. prosince 1959 a do konce roku konána 3 představení.

Počet návštěvníků 705 dospělých, 214 dětí
průměr návštěvy na představení 58 " 71 ".
Na vstupném přijato Kčs 2.144.-
výdávi činilo " 1.420.38
přebytek činil Kčs 723.62.

Vedoucím a pokladníkem kina byl Josef Vavřina
promítačem Rudolf Dvořák
uklízečkou M. Dvořáková.

Lidová knihovna byla v provozu po celý rok mimo 2 letní měsíce. Počet čtenářů je neuspokojivý, ač knihovna je vybavena velmi dobrou a početnou literaturou. Lidé místo čtení snad se dívají na televizi. Lidová knihovna.

Tělovýchovná jednota „Sokol".

Tělovýchovná jednota „Sokol" zaměřila se na činnost sportovní a to na kopanou a v zimě na lední hokej.

Svépomocí vybudovali její členové pěkné hřiště na lední hokej a to i bez finanční podpory Okresního národního výboru v Rakovníku. Hotové dílo má cenu Kčs 50.000·—.

Na hřišti jsou dvě kabiny, elektrické osvětlení, zásobování vodou elektrickou pumpou a potrubím z pokoka v údolí. Kluziště dáno do provozu v zimě 1957/58.

Členové „Sokola" sehráli pod patronací Osvětové besedy divadelní představení „Mazaryša" a „Naši furianti".

Výbor žen.

Členky Výboru žen nacvičily k „Mezinárodnímu dnu žen" celovečerní program a s úspěchem ho také uskutečnily.

Pomáhaly při sběru šatstva pro alžírské uprchlíky, upravily květinový záhon před budovou Místního národního výboru a k 1. Máji dbaly o čistotu obce. Dále pomáhaly při nácviku dětského divadla.

Protože ve Výboru žen bylo málo členek, přestal jeho ve druhém pololetí roku 1959 pracovat. Teprve při nadílce Dědy Mráze vydatně pomohly při přípravě nadílky.

Československý svaz mládeže.

Československý svaz mládeže nevyvíjel po celý rok 1959 žádnou činnost. Teprve v

listopadu po výroční schůzi Československého svazu mládeže začínal se život probouzet. Svazáci se přihlásili Osvětové besedě k spolupráci divadelní. Nacvičili kulturní vložku k oslavě Vítězného února a k 15. výročí osvobození naší vlasti sovětskou armádou.

Sdružení Československo sovětského přátelství konalo několik pěkných besed. Účast občanů i členů byla však malá.

Československo sovětské přátelství.

Československý červený kříž, odbočka v Sýkořici, provedl na počátku roku nábor členů a stal se na okrese jednou z početně nejsilnějších skupin.

Československý červený kříž.

Byla provedena sbírka šatstva a obuvi pro uprchlíky z Alžíru. Výsledek sbírky byl velmi bohatý. Čítal několik set oděvů a téměř 150 párů bot.

V srpnu byla otevřena poradna pro matky a děti v budově Místního národního výboru.

Stanice „První pomoci" byla doplněna inventářem a pracovala úspěšně celý rok. Obvodní lékař ordinoval v místě pro přestárlé, pokud sám nebyl nemocen.

Lidová myslivecká společnost měla ku dni 31. prosince 1959 10 členů. Každá Lidová myslivecká společnost musí mít zkoušeného lovecského psa a to do 3 členů jednoho a přes 3 členy pak na každého pátého jednoho psa.

Lidová myslivecká společnost.

Na střelbu asfaltových holubů dne 1. června 1959 vyslala Lidová myslivecká společnost účelné družstvo do Rakovníka.

V roce 1959 bylo konáno 5 schůzí členských a 1 schůze výroční. Myslivecký ples byl uspořádán 7. února za velké účasti hostí, jak místních tak i přespolních. Dne 22. listopadu byl konán hon.

Civilní obrana.

V srpnu projednána na Místním národním výboru masová příprava civilní obrany a jako instruktoři určeni:

Vondírek Jaroslav — Zachovský Karel
Šmídek Jaroslav — Šulc Jindřich
Šetr Jaroslav — Karas Miroslav
Fikart Jaroslav — Reindl Stanislav.

Novorozenci.

V roce 1959 se nám narodili:

23./4. Karas Zdeněk, rodiče Miroslav a Anna Karasovi, Týkošice čp. 74

24./4. Tyc Tomáš, rodiče Josef a Emilie Tycovi, Týkošice čp. 18

5./5. Holý Vladimír, rodiče Vilém a Blanka Holých, Týkošice čp. 42

28./5. Ličková Miroslava, rodiče Josef a Evža Ličkovi, Týkošice čp. 21

22./7. Vokoun Petr, rodiče Jindřich a Marie Vokounovi, Týkošice čp. 138

15./8. Urbanová Helena, rodiče Antonín a Helena Urbanovi, Týkošice čp. 120

8./9. Vandírek Milán, rodiče Jaroslav a Věra Vandírkovi, Sýkořice čp. 67

17./9. Luláka Luboš, rodiče Jaroslav a Alžběta Lulákovi, Sýkořice čp. 119

22./10. Sainerová Milena, rodiče Jiří a Helena Sainerovi, Sýkořice čp. 5.

Svatby.

V roce 1959 uzavřeli před Místním národním výborem svůj sňatek snoubenci:

28./2. Josef Raboch a Květoslava Fürstová, oba ze Sýkořice

28./3. Stanislav Zebhart z Lužné a Soňa Chadrabová ze Sýkořice

6./6. Jan Kamínek z Proseče a Dana Šulová ze Sýkořice

25./7. Břetislav Kolář a Naděžda Šmídková oba z Kladna.

~

Zemřelí.

V roce 1959 nás na vždy opustili občané:

1./1. Alois Fröhlich, ve stáří 78 roků

31./1. Antonie Saifertová ve stáří 69 roků, zemřela v nemocnici na Kladně

24./2. Adolf Lochovský ve stáří 62 roků, zemřel sebevraždou oběšením

3./4. Josef Lulák ve stáří 61 roků, dlouholetý starosta a později předseda Místního národního výboru. Celkem spravoval obec 15 roků.

16/4. František Mach, ve stáří 78 roků
18/5. Antonín Sklenička, ve stáří 84 roků
25/5. Antonín Černý, ve stáří 57 roků, zemřel v nemocnici v Rakovníku
4/6. Antonín Lulák, ve stáří 90 roků, otec 3/4. 1959 zemřelého Josefa Lulák, dlouholetého starosty obce Týkovice
12/6. Josef Sklenička, ve stáří 53 roků, zemřel v nemocnici v Rakovníku následkem těžkého zranění utrpěného při jízdě na kole.
4/8. Josef Novotný, ve stáří 70 roků.

V roce 1959 zemřelo celkem 10 občanů
" " narodilo se jen 9 občanů.

~

Zatemnění slunce.

Dne 2. října 1959 bylo úplné zatemnění slunce, avšak toto úplné zatemnění bylo viditelné pouze v úzkém pásu od Kanady přes Atlantik až do Afriky.

U nás v obci bylo jen částečné zatemnění, při čemž byla zakryta nejvýš čtvrtina slunečního kotouče. Začátek zatemnění byl ve 12 hodin 30 minut, ve 13 hodin 31 minut zatemnění vyvrcholilo a skončilo se ve 14 hodin 10 minut.

„Lunik I" „kosmická raketa.

V Sovětském svazu 2. ledna 1959 odstartovali první sovětskou kosmickou raketu - „Lunik I"-

která 4. ledna proletěla ve vzdálenosti 6.000 km od středu Měsíce a stala se tak umělou družicí Slunce.
Nesla přístroje o váze 361 kg.

První let na Měsíc.

Další velkolepý úspěch sovětské vědy nastal, když v sobotu dne 12. září 1959 byla vyslána do vesmíru
druhá kosmická raketa - „Luník II",
která v pondělí dne 14. září 00 hodin, 2 minuty 24 vteřin moskevského času dosáhla
povrchu Měsíce.
Tato raketa nesla standartu se státními znaky Sovětského svazu s nápisem:
„Svaz Sovětských socialistických republik - září 1959".
Jest to poprvé v dějinách lidstva, že byl uskutečněn kosmický let ze Země na jiné kosmické těleso.

Fotografování obrácené strany Měsíce.

Dne 4. října 1959 byla vypuštěna v Sovětském svazu
třetí kosmická raketa - „Luník III",
která uvedla na oběžnou dráhu kolem Měsíce automatickou meziplanetární stanici.
Tato vyfotografovala obrácenou stranu měsíčního kotouče.

Všeobecné odzbrojení.

Na zasedání Valného shromáždění Organisace spojených národů navrhl šéf sovětské vlády Nikita Sergej Chruščov „Všeobecné a úplné odzbrojení všech států světa." Tato vzrušující a památná chvíle pro lidstvo udála se v New Yorku 18/9. 59.

ROK 1960.

Místní národní výbor.

V roce 1960 konáno celkem
18 schůzí rady Místního národního výboru
8 schůzí plenárních z nichž byly
4 schůze veřejné.

„Místní národní výbor jest zodpovědným činitelem za správné a racionelní zemědělské hospodaření ve své obci" tak je asi krátký, ale jasný obsah usnesení strany a vlády.

Místní národní výbor, plnic toto usnesení, zaměřil svoji iniciativu i v letošním roce převážně na zemědělskou výrobu, aby tak byly úspěšně splněny úkoly na zemědělství kladené. Kontroluje proto pravidelně práci v zemědělství, radí a pomáhá kde může.

Práce Místního národního výboru přes to, že byla uspokojivá, nepochopením některých občanů samých, nedosáhla takových výsledků, jakých bylo předpokládáno.

Volby do Národního shromáždění a do Národních výborů.

Soudruh Jaroš z Újezda u Vlčnova promlouvá za Okresní národní výbor v Rakovníku na veřejné schůzi konané dne 26. dubna 1960 referát k volbám do Národního shromáždění a do Národních výborů.

Seznamuje občany s návrhem poslanců, jimiž jsou:

do Národního shromáždění: Josef Huml, Hořovice
do Krajského národního výboru: Barbora Krobová, Rakovník
do Okresního národního výboru: Jaroslav Rotport, Rakovník.

Dále seznámil občany s novou socialistickou ústavou a osmém zlevnění některých druhů zboží.

S kandidaturou do Místního národního výboru seznamuje občany předseda Místního národního výboru Karel Lev.

Dne 12. června 1960 konaly se u nás volby do Místního národního výboru a to v kulturním domě.

Obce naše byla rozdělena na 16. obvodů se 16-ti kandidáty. Každý obvod měl svou obvodní volební komisi s předsedou, námětkem předsedy a 1 členem.

Dále byla utvořena okrsková komise, která měla rovněž předsedu, místopředsedu a 7 členů.

Za Okresní volební komisi byl přítomen

Jan Čermák z Rakovníka.

Kandidáty poslanců do Místního národního výboru, jakož i výsledky voleb ukazuje následující

tabulka:

Výsledek voleb:

Volební obvod číslo	Jméno kandidáta	stáří	Zaměstnání	počet voličů: zapsaných	počet voličů: kterým vydány hlasovací lístky	počet odevzdaných: platných hlasovacích lístků	počet odevzdaných: hlasů pro kandidáta	Bydliště
1	Trousil František	42	dělník	37	37	37	36	Sýkořice čp. 55
2	Holý Vilém	32	státní zaměstnanec	28	31	31	31	42
3	Sainer Jiří	30	horník	32	32	32	32	5
4	Vavřina Josef	53	ředitel školy	31	30	30	29	9
5	Pavlis František	39	aktivista ONV.	33	33	33	33	88
6	Lev Karel	51	úředník	28	27	27	27	106
7	Šletr Jiří	36	dělník	29	29	29	29	140
8	Lícková Evža	26	úřednice	30	30	30	30	21
9	Havlíčková Jiřina	29	v domácnosti	30	30	30	30	24
10	Tvrzová Anežka	62	důchodkyně	28	28	28	28	32
11	Lokvenc Ladislav	37	dělník	32	32	32	32	132
12	Dvořák Rudolf	47	dělník	27	27	27	27	148
13	Kučera Josef	50	dělník	30	30	30	30	146
14	Helmich Vladimír	28	dělník	29	29	29	29	86
15	Šulc Petr	34	dělník	28	28	27	27	35
16	Černý Josef	25	dělník	28	28	28	28	185
	celkem			480	481	480	468	

Z celkového počtu našich 16. volebních obvodů bylo pro kandidáty do Místního národního výboru ve 14. obvodech odevzdáno plných 100% hlasů. Ve zbývajících dvou volebních obvodech získali navržení kandidáti 99·8% hlasů.

Kandidáti obdrželi od svých voličů celkem 99·9% hlasů.

Sociální složení poslanců je následující:

10 poslanců dělníků
4 poslanci úředníci
1 poslanec důchodce
1 poslanec žena v domácnosti.

Ze 16. poslanců jsou 3 ženy a 13 mužů.

Volby počaly v 5·40 hodin ráno a skončily v 18 hodině, načež spisy se zapečetěnými hlasovacími lístky byly zaslány do úschovy radě Okresního národního výboru v Rakovníku.

Volby do rady Místního národního výboru.

Za účasti 120 místních občanů, za přítomnosti nově zvolených poslanců do Místního národního výboru, za přítomnosti poslance Krajského národního výboru Barbory Krobové a poslance Okresního národního výboru Jaroslava Rotporta, konala se dne 23. června 1960

slavnostní schůze.

Schůzi zahájil dosavádní předseda Místního národního výboru Karel Lev. Schůze měla 11 bodů na programu.

Po zahájení přikročeno k volbě man-

dátní komise a jejím předsedou zvolen Ladislav Lokvenc, který seznámil přítomné s výsledky voleb poslanců do Místního národního výboru, třídním jejich složením a prohlásil, že není překážek k volbě jednotlivých funkcí.

Nově zvolení poslanci
složili slib

do rukou poslance Okresního národního výboru Jaroslava Rotporta.

Následovala státní hymna a pionýři předali poslancům dopisy o jejich jmenování.

Zvoleni byli:

Předsedou Místního národního výboru
František Trousil,

místopředsedou Místního národního výboru
Jiřina Havlíčková,

tajemníkem Místního národního výboru
František Pavlis,

předsedou zemědělské komise Josef Kučera

předsedou komise pro výstavbu Jiří Šlétr

předsedou komise finanční a plánovací Evža Lickova

předsedou komise zdravotní, sociální a bytové Ladislav Lokvenc

předsedou pro místní hospodářství Karel Lev

předsedou kultury a školství Rudolf Dvořák.

Všichni výše uvedení poslanci byli zvoleni i do rady Místního národního výboru a to jednomyslně.

Ostatní poslanci pak byli zvoleni do jednotlivých komisí a to:

za člena

komise zemědělské	Josef Černý
komise pro výstavbu	Petr Šulc
komise finanční a plánovací	Jiří Stainer
komise místního hospodářství	Vilém Holý
komise bytové a sociální	Anežka Pivrová
komise kulturní a školské	Josef Vavřina
komise bezpečnostní	Ladislav Helmich.

Nový předseda pak seznámil přítomné s hlavními úkoly nového Místního národního výboru na druhé pololetí r. 1960 a s výhledem úkolů ve šestí pětiletce.

Diskuse se účastnilo 21 občanů, kteří měli hodnotné připomínky a náměty.

Reorganizace Místního národního výboru.

V rámci zákona o reorganizaci Místních národních výborů, byl naší obci dnem 20. února 1960 přidělen akativista Okresního národního výboru v Rakovníku

Františka Pavlíse,

který jest 39 roků stár, zdejší rodák.

Jmenovaný byl až do svého no-

vého určení, brigadýrem Státní traktorové stanice, středisko Křivoklát.

Při volbách do Místního národního výboru dne 12. června 1960, byl za 5. obvod naší obce zvolen

poslancem do Místního národního výboru a ve volbách dne 23. června 1960 byl zvolen do funkce

tajemníka

Místního národního výboru.

Národní fronta.

Národní fronta sdružuje následující složky:

1.) Vesnická organisace Komunistické strany Československa,
2.) Tělocvičná jednota „Sokol",
3.) Svaz československo - sovětského přátelství,
4.) Československý svaz mládeže,
5.) Československý Červený kříž,
6.) Československý svaz požární ochrany,
7.) Výbor žen,
8.) Osvětová beseda,
9.) Sdružení rodičů a přátel školy,
10.) Lidová myslivecká společnost,
11.) Dohlížecí výbor,
12.) Svaz pro spolupráci s armádou.

Dne 21. října 1960 byl zvolen nový výbor Národní fronty, jehož členové jsou:

Josef Melč, předseda,

Josef Novák, místopředseda,
Josef Šindler, jednatel.
Nový výbor ujal se ihned iniciativy a přešel ke zpracování různých úkolů.

Složky Národní fronty.

Československý svaz mládeže
má 30 členů a téměř nepracuje, kluborovnu nemá.

Svaz Československo-sovětského přátelství
má 57 členů, konal přednášky spojené s filmem.

Tělovýchovná jednota „Sokol"
má 70 členů a nemá vlastní budovu. Její odbory jsou:
Tělovýchovný
Krojaná
Hokej.
Čile si vede odbor ledního hokeje, který má vlastní pěkné hřiště, zbudované brigádnicky vlastními členy.

Československý Červený kříž
má 152 členů a v obci stanici první pomoci.

Svaz požární ochrany
má 47 členů, nevyhovující budovu požární zbrojnice. Vlastní motorovou stříkačku s nevyhovujícím autem.

Svazarm,

žádnou činnost v obci nevyvíjí.

Vesnická organisace Komunistické strany Československa měla ku dni 31. prosince 1960 - 43 členů a kandidátů - z toho 15 mužů a 28 žen. Průměrný věk členů byl 53 let.

Vesnická organisace Komunistické strany Československé.

Výbor zvolený pro rok 1960 pracoval v tomto složení:

Předseda:	Anežka Tvrzová
místopředseda:	Josef Melč
hospodář:	Josef Novák
zapisovatel:	Josef Vavřina
desítkáři:	Kateřina Letovská
	Božena Lochovská
	Jiřina Havlíčková
členové:	František Trousil
	František Pavlis
	Vojtěch Lulák

V tomto roce bylo konáno
10 schůzí členských
18 schůzí výborových.

Výbor plnil svoje úkoly dobře a strana stala se v obci řídící složkou.

Politické školení členů bylo 6 krát a to na jaře a na podzim, žel účast členů byla pouze 20 - 30%.

Revisní komise Okresního výboru Komunistické strany Československé, Rakovníka,

vykonala v prosinci 1960 revisi činnosti Místnické organizace Komunistické strany Československé v Týnovičí a shledala vše v pořádku.

Kulturní a osvětová činnost v naší obci nebyla práce jedna z nejlepších. Zařízení a kulturní místnosti nejsou v dobrém stavu, přes to ale v kulturní práci mohlo být více vykonáno. Zvláště budiž poukázáno na nečinnost Československého svazu mládeže. Kulturní a osvětová činnost.

V roce 1960 byly pořádány různé akce, zvláště:
přednášky již bylo co do počtu 9,
lidových taneční zábav bylo 9,
Rodičovské sdružení uspořádalo dětskou besídku s nadílkou,
škola pořádala pravidelné návštěvy kladenského divadla.

V osvětové činnosti nejlépe si vedlo Kino, které promítalo jednou týdně filmy pro mládež a pro dospělé. Kino osvětové besedy.

V roce 1960 bylo promítnuto filmů pro dospělé 57 pro děti 39
návštěvníků dospělých bylo 2.739 dětí 1.772
průměr dospělých na představení 48 dětí 46
Na vstupném bylo přijato
celkem Kčs 10.359·50
vydání činilo " 9.840·20
přebytek Kčs 519·30.

Lidová knihovna.

Ku konci roku 1960 vlastnila knihovna celkem 930 svazků.
Z toho bylo 569 svazků literatury krásné
278 svazku literatury naučné
83 svazku literatury pro mládež.
Počet čtenářů dosáhl čísla 42,
z toho čtenářů do 15 let bylo 18.
Výpůjček bylo 885,
příjmy činily Kčs 105·10.

V tomto roce přibylo 24 knih, které byly zakoupeny z dotace Okresního národního výboru. Místní národní výbor letošního roku na knihovnu nic neověnoval.

Lidová myslivecká společnost.

Lidová myslivecká společnost měla ke 31. prosinci 1960
9 členů.
Byla konaná pouze 1 schůze. Dne 27. února 1960 byl pořádán myslivecký ples, který se dobře vydařil a 13. listopadu se konal hon.

Jinak v tomto roce společnost nevyvíjela žádnou význačnou činnost.

Sdružení rodičů a přátel školy.

Sdružení rodičů a přátel školy ve školním roce 1959/60 neplnilo svoje poslání.

Schůze se nekonaly i jiná činnost se nikde neprojevila.

Škola.

Školní rok 1959/60 byl zahájen 1. září 1959 ředitelem školy Josefem Vavřinou, který uvítal nejen žáčky, ale i nově ustanove-

nou učitelkou Janu Najbertovou z Berouna.

Na počátku školního roku bylo celkem zapsáno 43 žáků, z toho 23 hochů a 20 dívek.

Do prvního postupného ročníku školního roku 1959/60 bylo zapsáno 11 žáků, z toho jedna žákyně uznána za neschopnou k návštěvě národní školy a zařazena do školy pomocné.

Vyučování v tomto školním roce probíhalo až do poloviny měsíce dubna klidně. V té době ale onemocnělo postupně téměř 90% žáků spalničkami. Školní docházka se značně zhoršila a bylo nutno žáky v květnu a červnu doučovali v době mimo vyučování, aby bylo dosaženo vyučovacího cíle.

Přírodopisný oddíl, který čítal 25 žáků i mičurinský kroužek, který rovněž čítal 25 žáků, měli dobré výsledky. Zdravotnický kroužek měl 16 žáků ukončil s prospěchem školením.

Všichni žáci se účastnili spoření a uložili Kčs 5.694:-, učitelé pak Kčs 1.600:-.

Odpadových surovin bylo sebráno:
688 kg starého papíru,
171 kg starého železa a
11 kg juty. Získaných Kčs 225.50 bylo použito na koupi školních potřeb pro žáky.

Cílem letošních školních výletů byly krápníkové jeskyně v Koněprusích u Berouna, mimo to bylo pořádáno několik exkursí.

Oblastní Spartakiady v Berouně se účastnilo 16 žáků zdejší školy. Školní rok byl v důsledku konání II. celostátní Spartakiady v Praze ukončen

18. června 1960.

Všichni žáci dobře prospěli a postoupili. Do střední školy v Křivoklátě odešli 4 žáci.

Rozšíření školy.

Rada Místního národního výboru v únoru 1960 projednala otázku školy, kde letošního roku bude zvýšen stav žactva na 50 a pro vyučování nejsou zajištěny potřebné třídy.

Jest zajištěna pouze jedna vyhovující třída, druhá je jen prozatímní a malá. Okresní národní výbor je žádán, aby vyslal zástupce k prověření stávající situace školy. Občanstvo by svépomocí, po dodání potřebného materiálu nebo uvolnění finančních prostředků, provedlo nástavbu patra na stávající budovu. Okresní národní výbor rozšíření školy pro nedostatek finančních prostředků neschválil.

Farma státního statku.

Vedoucí farmy státního statku podává 7. ledna 1960 radě Místního národního výboru zprávu o činnosti farmy:
uvádí, že krmná dávka činí
u dojnice:

9 kg slámy
1 kg sena (zásoba na 3 měsíce)
2 kg řízků nebo siláže (zásoba do 15./4.)
1/2 kg jadrného krmiva.

u žírného dobytka: 6 kg slámy
1 kg sena
2 kg řízků nebo siláže
1 kg jadrného krmiva,

jalovina: 6 kg slámy
1 kg sena
2 kg řízků nebo siláže
1/2 kg jadrného krmiva,

koně: 7 kg slámy
3 kg sena
1 kg jadrných krmiv.

Tělesný stav dobytka je uspokojivý.

Aby jarní práce na farmě státního statku v Týkovici mohly být v čas a úspěšně splněny, je zapotřebí farmu vybavit mnohými potřebnými stroji a nářadím. Farma vlastní dnes 1 traktor Z 25 A a druhý traktor starý Z 25. Vzhledem k pokročilé době je nutno nářadí a stroje ihned zajistit, neb jinak farma nemůže práce včas zvládnout.

Inž. Chyský za ředitelství státních statků v Rakovníku prohlašuje 14. března, že pro farmu Týkovice je připraven v Rakovníku nový traktor, čímž bude míti farma 3 traktory. Ostatním nářadím bude farma v Týkovici zásobena přednostně.

Dodávku masa splnila farma za I. čtvrtletí 1960 na 88 %, dodávku mléka však pou-

ze na 30%, s dodávkou mléka se farma zlepšuje vyrovná neb krmné dávky jsou nedostačující a nelze jimi tudíž dojivost zvýšit.

Průběh jarních prací probíhal uspokojivě.

Vedoucí farmy opět si stěžoval na nedostačující krmné dávky. Tímto nedostatkem nejeví se žádné přírůstky u dobytka, ani dojivost krav nelze zvýšit, ba nemožno ani nynější dojivost udržet !! Z tohoto důvodu se pak projevuje malá nebo dokonce žádná odměna pro zaměstnance za vykonanou práci. Jest nemyslitelno, aby zaměstnanec za vykonanou celoměsíční práci - z důvodu, že je málo krmiva - obdržel malou nebo dokonce žádnou mzdu !! Je proto nejvyšší naléhavé, aby si ředitelství státního statku v Rakovníku tento stav uvědomilo.

K 16. září plán odevzdávky obilovin je splněn na 95%, rovněž plán skotu je plněn, dojivost krav se značně zvýšila.

V listopadu hodnoceny zemědělské práce farmy státního statku v Týřovicích a shledáno, že jsou uspokojující. Všichni zaměstnanci farmy, jak vedoucí činitelé, tak i ostatní zaměstnanci, snažili se ze všech sil zlepšit hospodářské výsledky na farmě a možno říci, že se jim to podařilo.

Vzdor nedostatku krmné základny pro dobytek i při velkém nedostatku mechanizačních prostředků, farma do konce roku plánované práce v agrotechnických lhůtách splnila na 100 %.

Předpis dodávky:
obilí 780 q překročen o 79 q,
mléka 90.000 litrů překročeno o 600 litrů,
masa 280 q překročen o 7 q.
Denní přírůstek dobytka byl zvýšen.

Jest to poprvé od svého založení farmy, kdy byl předpis dodávky nejen splněn, ale i překročen!

Farma státního statku v Týkovici obhospodařuje 468 ha půdy 2. - 7. bonitní třídy, jest to veškerá půda v obci.

Ve farmě je zaměstnáno 40 osob a jejich průměrný věk jest 55 roků.

Ve výrobě je farma zaměřena na rostlinnou výrobu a chov dobytka. V nynější době jest zde soustředěn tuberkulosní dobytek. Dobytek je ustájen v 9 stájích, čímž je práce ztížena, rovněž píce jest uskladněna v několika stodolách.

Předání soukromých lesů.

Na místní národní výbor dostavil se dne 7. července 1960 zástupce Státních lesů v Nížkově a doporučil, aby majitelé lesů předali soukromý lesní majetek Státním lesům v Níž-

bem. Majitelé pak nebudou musel platit za dozor poplatek. Občané tak učinili a soukromé lesy předali do vlastnictví státních lesů.

Rozloha naší obce Sýkořice.

K 31. prosinci 1960 obnášela katastrální rozloha naší obce celkem

1.585 ha 62 a 50 m.

Jednotlivé složky obnášely:

Role	361 ha 98 a 46 m
louky	48 ha 30 a 36 m
zahrady	19 ha 74 a 97 m
pastviny	75 ha 87 a 41 m
ovocné sady	8 ha 37 a 67 m
celkem zemědělské půdy	514 ha 28 a 87 m
lesy	967 ha 68 a 17 m
rybníky	2 ha 73 a 07 m
neplodná půda	35 ha 26 a 33 m
zastavěné plochy	12 ha 08 a 37 m
vodstvo	14 ha 14 a 67 m
jiné plochy půdy	39 ha 43 a 02 m
celkem	1.071 ha 33 a 63 m

celková výměra katastru tedy ..... 1.585 ha 62 a 50 m

Stavba místního rozhlasu.

Přání, míti v Sýkořici místní rozhlas, je staré téměř 10 roků. Někdy v roce 1950 měla naše obec dostat rozhlas, který získalo v soutěži bývalé zdejší Jednotné zemědělské družstvo, ale tehdejší činitelé Okresního národního výboru tento rozhlas přidělili do obce Šanova.

Od té doby Místní národní výbor

ucházel se marně řadu let o získání potřebné částky na postavení rozhlasu v naší obci. Letos se dávné přání stalo skutečností a to v prvé řadě zásluhou našeho obecního tajemníka Františka Pavlise, který při nastoupení své funkce na Místním národním výboru si dal závazek, že Sýkořice rozhlas mít bude a to v době nejkratší.

Díky jeho úsilí Okresní národní výbor poskytl obci půjčku ve výši Kčs 30.000:— na obecní rozhlas.

Výstavba sítě místního rozhlasu byla provedena v době od 9. července do 15. srpna 1960 linkou od Místního národního výboru na Draha a Seneckou a druhou linkou do Vši. Linka ve Vši končí u bývalé usedlosti čp. 2 s ampliony usměrněnými na Kopeček, takže vysílané relace jsou dobře slyšitelné i na Kopečku.

Rozvodové zařízení - síť - je upevněno jednak na 8 samostatných dřevěných sloupech, jednak na sloupech telefonních a elektrické sítě a pak na soukromých domech. Vysílání reprodukuje 16 amplionů. Síť má dvě samostatné, od sebe oddělené linky - jedna vede do Vši a druhá na Draha a Senecku.

Zkušební a počáteční vysílání dělo se na vypůjčené rozhlasové ústředně Místního národního výboru v Bratronicích. Asi po půl roce byla koupena výpomocná, nyní jako reservní, rozhlasová

ústředna a byla používána až do instalace nové moderní rozhlasové ústředny.

Mezi pracovníky, kteří se zasloužili o získání součástek materiálu a postavení zařízení rozhlasu, patří jmenovat v prvé řadě Františka Trousila, předsedu místního národního výboru, který obětavě věnoval k ustanovení této věci svůj volný čas. Dále Jiřího Šlétra, který osobním autem konal cesty do Prahy pro potřebné součástky.

Vlastní stavbu rozhlasové stanice a řízení při instalaci sítě po obci obstaral Oldřich Dobiáš, za jehož vedení celá řada pracovníků rozhlas v obci brigádně vybudovala. Jsou to

Jaroslav Šlétr,	který odpracoval	115	hodin
Josef Mylzytyn,	"	56	"
Josef Novotný,	"	55	"
Jaroslav Švarc,	"	26	"
Miroslav Mašek,	"	12	"
Stanislav Reindl,	"	37	"
Jaroslav Fikart,	"	23	"
Oldřich Dobiáš,	"	88	"
Jindřich Šule,	"	14	"
Vladimír Helmich,	"	11	"
Karel Lochovský,	"	13	"
J. Šule,	"	3	"
K. Lulák,	"	7	"

Celkový náklad na výstavbu sítě obnášel

Kčs 17.022·63,

kterážto částka byla uhrazena dotací Okresního národního výboru.

Místní rozhlas zahájil své vysílání dne 16. srpna 1960 krátce před 16. hodinou odpolední. Zahájení vysílání.

První relaci vysílání zahájil ředitel místní národní školy

Josef Vavřina

co zvolený hlasatel.

Uvádím část jeho projevu:

Nejprve byla vysílána třikrát znělka, a pak:

Vážení a milí občané!

Dnešním dnem zahajuje místní rozhlas obce Lyžovice svoje vysílání a zdraví Vás všechny písničkou.

Následovala hudba z gramofonových desek, načež pokračovalo vysílání:

„Naše relace budou vysílány v 12:30 hodin a v případě potřeby v každé denní době.

Uslyšíte obsah úředních vyhlášek, zemědělské zprávy, zprávy Místního národního výboru, bezpečnostní hlášení, oznámíme Vám konání kulturních podniků, sportovních podniků, programy kina, Osvětové besedy, zprávy pro členy Národní fronty, konání schůzí, pracovních brigád, informaci o pohotovosti lékaře v obci,

dětské poradně. Budeme Vám podávati zprávy a informace z obce, zahrajeme Vám k svátku a za dobře vykonanou práci.

Náš rozhlas bude nás všechny sbližovat, bude velkým pomocníkem Místního národního výboru, Vaším zpravodajem. Dnes je pro nás novinkou, za krátký čas se stane samozřejmou věcí v našem běžném denním životě - jakožto jízda autobusem, nebo elektrické světlo."

Dále hlasatel praví:

„Všem, kdož se o výstavbu zasloužili, při této příležitosti srdečně děkujeme za dobře vykonanou práci pro veřejně prospěšnou věc. Věříme, že při dalších akcích, které budou v naší obci postupně uskutečňovány, přidají se i další pomocníci a přiloží ruku k dílu, aby nedostatky, které v naší obci máme, byly odstraněny, aby naše obec byla hezčí a nám všem ještě milejší.

Ještě jednou všem, kdo se jakkoli o vybudování místního rozhlasu zasloužili, srdečný dík a na jejich počest písničku."

Následuje pak hudba.

Redakční rada.

Dne 21. prosince 1960 byla ustavena „Redakční rada" místního rozhlasu jejímiž členy jsou:

Josef Vavřina,

Josef Mrkvička mladší,
Božena Šulcová.

Redakční rada nepracovala a vše zůstalo na starosti hlasatelů.

Relace místního rozhlasu.

V době, od svého zahájení, to jest od 16. srpna do konce roku 1960 vysílal místní rozhlas 366 relací nejrůznějšího obsahu.

Ve svých relacích místní rozhlas informoval – jak při svém prvním zahajovacím vysílání slíbil – občany o všem možném, co jen v životě venkovské obce může přijíti v úvahu. Byly to zprávy o schůzích Místního národního výboru, složek Národní fronty, zprávy zásobovací, zdravotnické, sportovní, blahopřání k narozeninám i jmeninám a mnohé jiné a jiné. Své relace pak vždy končil veselými písničkami z gramofonových desek.

O zdárné vysílání má největší zásluhu jeho rutinovaný hlasatel, ředitel místní národní školy

Josef Kavřina,

který velmi dobrým, mnohdy vtipným a humorným stylem své relace našim občanům podával.

S povděkem budiž konstatováno, že místní rozhlas své poslání na 100% splnil.

Civilní obrana.

Komise při Místním národním výboru pro Všeobecné přípravy obrany obyvatelstva byla ustavena dne 18. srpna 1960.

Jejími členy jsou:
Pavlis František, předseda komise,
Šulc Jiří za Československý červený kříž,
Sedlák Oldřich za Československou ochranu požární,
Melč Josef za Vesnickou organisaci Komunistické strany československé,
Vokoun Jiří za Svaz pro spolupráci s armádou.
Instruktoři byli určeni již 30. srpna 1959.

V době od 31. října do 11. listopadu probíhalo školení našich občanů v civilní obraně. Účast na školení byla povinná všech občanů od 15. let.

Po absolvování školení dostal každý občan, který se školení účastnil „Osvědčení", že absolvoval školení ve všeobecné přípravě obyvatelstva k civilní obraně vystavené Svazem pro spolupráci s armádou, okresní sekretariát, Rakovník.

Obecní autodoprava.

Místní národní výbor zakoupil 22. srpna 1960 od Karla Würtha v Kladně nákladní auto pro služby občanům. Autodoprava místního hospodářství bude přepravovat za úředně stanovené ceny. Opatřením nákladního auta byly rozšířeny služby občanstvu a odstraněn u nás nedostatek dopravního prostředku pro dopravu nejnutnějších nákladů.

Žňová brigada M.N.V.

Všichni členové rady Místního národního výboru účastnili se žňových prací žita, které bylo vymlácено a předáno do hospodářského skladu na státní dodávku.

Samoobsluha.

Lidové spotřební družstvo „Jednota“ v Rakovníku zřídila v naší obci prodejnu se samoobsluhou.

Tato prodejna byla uvedena do provozu 13. listopadu 1960 v místnostech dosavadní prodejny s individuelní obsluhou v bývalém hostinci „u Kučerů“. Prodejní místnosti musely být ovšem předem přestavbou pro svůj nový účel přizpůsobeny.

Prvním vedoucím této samoobsluhy byl dosavadní vedoucí staré prodejny Josef Mele se svojí manželkou.

Samoobsluha je vkusně, čistě a účelně upravena a spotřebitelé jsou s touto novou vymožeností velmi spokojeni.

Po dobu úpravy nové samoobsluhy, která trvala asi 6 neděl, dojížděla do naší obce denně pojízdná prodejna z Rakovníka.

Snížení cen zboží a sociální opatření.

Vláda se usnesla dnem 24. dubna 1960 provést další, v pořadí již osmé, snížení některých druhů spotřebního zboží.

Snížení se týká:

a.) Potravinářského a průmyslového zboží,

b.) zrušení progrese elektrického proudu a snížení základní ceny bytové světelné sazby z 80 hal-

ňů na 70 haléřů za KWh.

Dále se vláda usnesla

c.) poskytnout učebnice a školní potřeby bezplatně pro žáky všeobecně vzdělávacích, odborných a učňovských škol s platnosti od 1. září 1960.

d.) Zvýšit nízké starobní, invalidní a vdovské důchody zaměstnaneckých starodůchodců a to s platnosti od května 1960.

Tímto opatřením se životní úroveň obyvatelstva zvýší celkem o 2,46 miliardy ročně.

Tabulka některých dalších snížených cen k 24/4. 1960

Druh zboží	cena za kg či kus	
	dosavadní	snížená
Cukr kostky	9·60	9·–
cukr krystal a moučka	8·80	8·40
rýže výběrová	10·–	8·–
rýže I jakosti	6·–	5·–
rýže II jakosti	5·–	4·–
rybí konzervy:		
sled' v oleji 350 g	9·–	6·–
sled' v tomatu	3·80	3·–
sled' ve vlastní šťávě	5·50	4·–
Sirupy:		
ostružinový lákev	7·–	6·–
lesní směs	6·60	5·–

Novorozenci.

V roce 1960 narodily se nám samé holčičky:

12./2. Maierová Zdenka, rodiče Václav a Věra Maierovi, Sýkořice čp. 65,

11./6. Rohlíková Dagmar, rodiče Jaroslav a Libuše Rohlíkovi, Sýkořice čp. 146,

11./9. Dobiášová Jitka, rodiče Oldřich a Libuše Dobiášovi, Sýkořice čp. 102,

18./10. Střelcová Jaroslava, rodiče Jaroslav a Zdenka Střelcovi, Sýkořice čp. 22.

Sňatky.

Před Místním národním výborem svůj sňatek uzavřeli snoubenci:

1960
4./6. Hrádek František z Hyskova a Šilová Anna ze Sýkořice.

24./9. Ptáček Josef bytem v Sýkořici a Lelovská Kateřina ze Sýkořice.

19./11 Landa Vlastimil z Družce a Skinerová Marie ze Sýkořice.

~

Zemřelí.

V roce 1960 opustili nás na vždy následující naši občané:

11./4. Reindlová Františka ve stáří 64 roků zemřela v nemocnici v Rakovníku,

6./10. Helmichová Anna ve stáří 62 roků,

13./12. Kožner Josef ve stáří 56 roků, zemřel v nemocnici v Praze na Bulovce.

Přístavba územní.

V lednu letošního roku byla provedena přístavba územní organisace našeho státu.

Území státu se dělí na

10 krajů (oblastí) a

108 okresů.

Okresy se dělí na obce. Náš okres rakovnický jest včleněn jako 12tý okres do středočeského kraje.

Naši občané tuto územní organisaci plně schvalují, neboť povede ku zlepšení hospodárny a rozšíření její pravomoci.

Nová ústava.

Dne 11. července 1960 byla zákonem č. 100/1960 prohlášena nová ústava československé socialistické republiky, podle níž naše republika nese nyní hrdý název:

„Československá socialistická republika."

Nová ústava má 112 článků, které jsou zařazeny v 9 hlavách.

„My pracující lid Československa prohlašujeme slavnostně:

Společné zřízení, za které bojovaly celé generace našich dělníků a ostatních pracujících a které měly od vítězství Velké říjnové socialistické revolucе před očima jako vzor, stalo se pod vedením Komunistické strany Československa skutkem i u nás."

„Socialismus v naší vlasti zvítězil."

Toto znění první dva odstavce prohlášení

k nové naší ústavě

Československé socialistické republiky.

Článek 110, hlavy 9. té nové ústavy, upravuje nově výsostné znaky Československé socialistické republiky. Jsou to: Státní znak, státní vlajka, standarta prezidenta republiky a státní pečeť.

Nové výsostné znaky ČSSR.

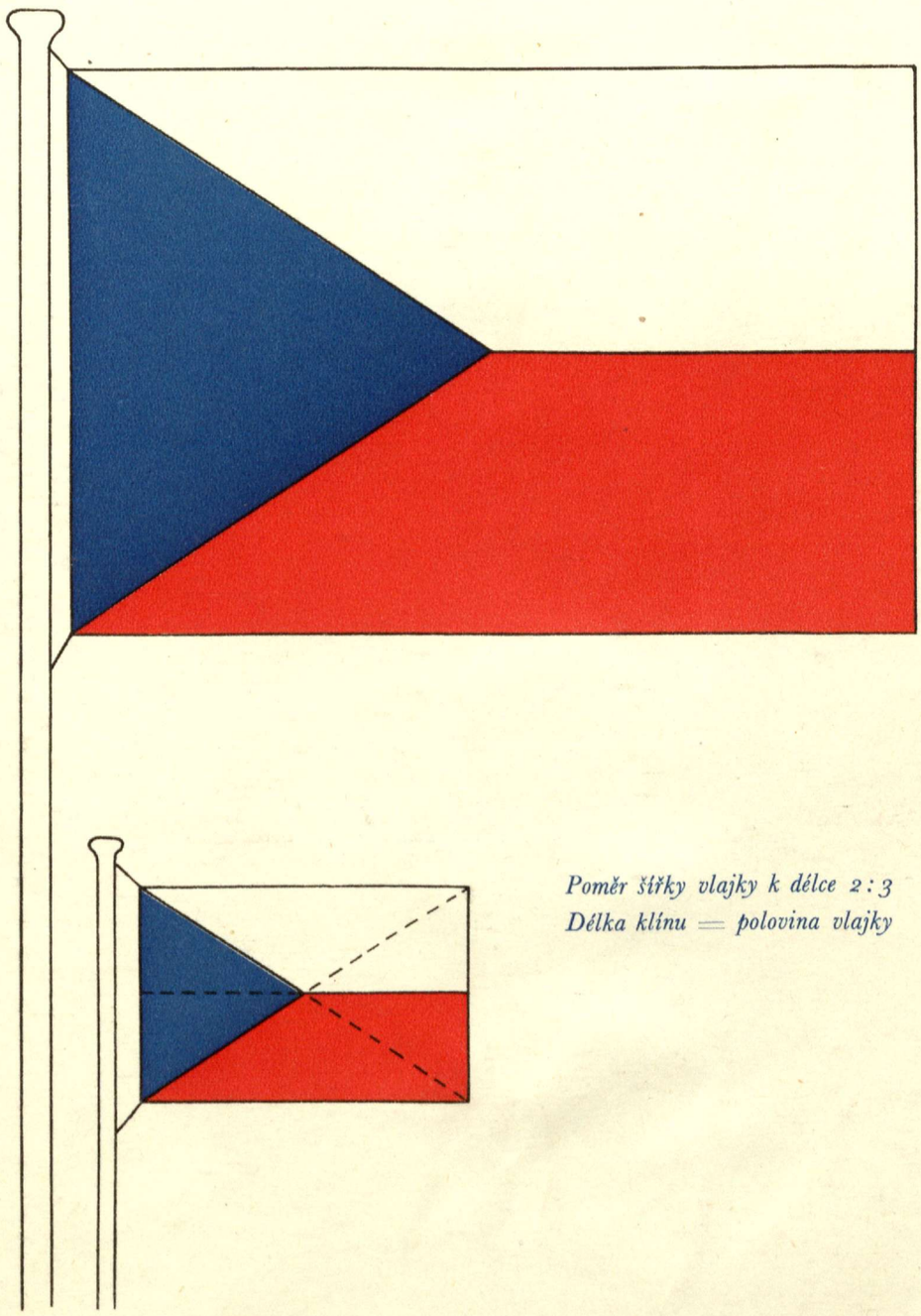

Poměr šířky vlajky k délce 2 : 3
Délka klínu = polovina vlajky

STÁTNÍ VLAJKA ČSSR

STANDARTA PREZIDENTA REPUBLIKY

STÁTNÍ ZNAK ČSSR

Druhá celostátní Spartakiáda.

Druhá celostátní Spartakiáda byla zahájena dne 23. června 1960 v Praze - na Strahově s heslem:

„Ve jménu života, radosti i krásy."

Z naší Tělocvičné jednoty účastnila se Spartakiády na Strahově pouze jediná cvičenka Jana Reindlová. Škoda velká, že se naši borci této světadějné události neúčastnili! Za to hodně našich občanů shlédlo v Praze tuto největší a překrásnou tělovýchovnou přehlídku.

Kosmické koráby do vesmíru.

V sovětském svazu byla vypuštěna dne 15. května 1960

první kosmická loď - koráb -

o váze 4.540 kg.

Dne 19. srpna 1960 vypuštěna

druhá kosmická loď - koráb -

o váze 4.600 kg.

Dne 1. prosince 1960 vypuštěna

třetí kosmická loď - koráb -,

která vážila 4.563 kg.

ROK 1961.

Místní národní výbor

Místní národní výbor konal v roce 1961 - 12 schůzí výborových a dvě schůze plenární, z nichž byla jedna veřejná.

Na zahajovací schůzi v letošním roce v lednu byl projednán plán rady Místního národního výboru a komisí při Místním národním výboru na I. pololetí 1961.

Současně byla zvlášť vyzvednuta nutnost, že i v letošním roce jest potřeba zemědělské výrobě věnovat tu největší pozornost a péči. Do zasedání rady Místního národního výboru byl zván vedoucí farmy, který pravidelně s předsedou zemědělské komise podával zprávu o situaci na farmě státního statku.

Na plenární schůzi v květnu rozhodnuto, aby bývalí jednotlivě hospodařící zemědělci, kteří předali své pozemky státnímu statku, odpracovali ve špičkových pracích 10 hodin brigádnicky za každý hektar zemědělské půdy, předaný státnímu statku.

Reorganizace M. N. V.

Dnem 1. června 1961 byl do funkce předsedy zemědělské komise jmenován člen

pléna Místního národního výboru a též člen zemědělské komise

Josef Černý

a to z toho důvodu, že dosavadní předseda zemědělské komise Josef Kučera, neplnil své úkoly. Josef Kučera jmenován členem zemědělské komise.

Národní fronta.

Národní fronta v roce 1961 konala 6 schůzí.

V lednu bylo konstatováno, že dodávky vajec na státní nákup v našem okrese rakovnickém jsou neuspokojivé. Rozhodnuto proto, vyslat k nákupu vajec v naší obci za každou složku Národní fronty dvojici, která by agitovala a vykupovala od občanů vejce a tím přispěla ku zlepšení celostátní situace ve výkupu vajec. Tato akce setkala se zásluhou Dohlížecího výboru s plným úspěchem. Na plánovaný úkol 2.577 kusů vajec bylo odevzdáno 9.800 kusů vajec.

Národní fronta projednala na schůzi dne 6. února 1961 navržené výbory a členy výborů jednotlivých složek Národní fronty.

Vedením pamětní knihy - kroniky - obce Týkošice byli na schůzi dne 19. dubna 1961 pověřeni manželé Josef a Vlasta Pavlíčkovi.

Místní organisace K.S.Č.

Místní organisace Komunistické strany československé v Týkošici měla k 31. prosinci 46 členů, včetně 4 kandidátů, z toho 29 žen a

17 mužů. Starší a staří členové převládají, neboť do 26 let byl pouze 1 člen, kdežto ve stáří přes 60 let bylo 17 členů.

V závodních organizacích je zaregistrováno 35 členů a 3 kandidáti, takže v naší obci je celkem organisovaných

81 členů a 7 kandidátů.

Vedení naší Vesnické organisace v tomto roce obstarával výbor v tomto složení:

Předseda:	Melč Josef
místopředseda:	Trousil František
hospodář:	Novák Josef
zapisovatel:	Kubišta Vratislav
kulturní propagator:	Tvrzová Anežka
desítkáři:	Lochovská Božena
	Havlíčková Jiřina
členové:	Vavřina Josef
	Pavlis František
	Novák Pavel.

Konáno bylo celkem schůzí:

15 členských

18 výborových

10 veřejných.

Výbor organisace pracoval, i přes některé nedostatky, dobře. Schůze výborové byly vždy věcné a konstruktivní. Na práci výboru účastnilo se 80% členů - jeden člen výboru nezúčastnil se ani jediné schůze! Účast na členských schůzích byla 50%

a oproti roku minulému se značně zlepšila.

Všechna usnesení z minulé výroční schůze byla splněna.

Škola.

Školní rok 1960/61 byl zahájen 1. září 1960. Na škole vyučoval ředitel školy Josef Vavřina I. třídu a učitelka Jana Nájbertová II. třídu. Bylo zapsáno celkem 51 žáků, z toho 31 hochů a 20 dívek. Do prvního postupného ročníku bylo zapsáno 8 dětí.

V tomto roce se nepřihlásil žádný žák do náboženství a náboženství se tudíž vůbec nevyučovalo.

Vyučování v tomto roce bylo výrazně narušeno nákazou chřipky, která v jarních měsících vystřídala téměř všechny žáky včetně učitelky Nájbertové.

Pionýrský oddíl i mičurinský kroužek v tomto školním roce dobře pracovali. V září 1960 byl na zdejší škole ustaven oddíl „Jiskra". Jako vedoucí byla získána Miluše Kajprová, členka Sdružení rodičů a přátel školy a ve své funkci si dobře počínala.

Všichni žáci se účastnili spoření a uložili Kčs 6.922-, učitelé pak Kčs 2.000-. Odpadového papíru a textilu bylo sebráno 700 kg, mimo to ještě 42 kg semene bukvic. Výnos z tohoto sběru byl použit na nákup drobných potřeb žáků a na školní výlet.

Dne 15. června účastnili se žáci autobusového zájezdu na zámek Zbraslav, projížďky parníkem na Slapské přehradě, prohlídky zámku Konopiště a. j. Mimo to bylo podniknuto několik exkursí a ku konci roku byl uspořádán dětský den.

Z 51 žáků prospělo 50, jeden žák 5.ho postupného ročníku nepostoupil.

Školní rok byl ukončen 30. června 1961.

O prázdninách se účastnilo 12 žáků rekreace v různých letních táborech.

Na návrh ředitele školy Josefa Vavřiny nechala rada Místního národního výboru o prázdninách provést stavební úpravu školní budovy. Zrušen vchod do budovy z jižní strany, zrušena vstupní chodba a zbořením příčky získány 2·60 m dílky pro stávající učebnu, která je nyní 6·30 m širá 6·60 m. Vchod zřízen se strany severní.

Učebnice a školní potřeby žákům zdarma.

Na základě usnesení vlády z dubna 1960 byly všem žákům všech všeobecně vzdělávacích škol poskytnuty učebnice a školní pomůcky počínaje školním rokem 1960/61 zdarma. Na tuto akci bylo v naší republice uvolněno 400 milionů korun. Toto bezplatné poskytování školních pomůcek a učebnic projeví se v rodinách školáků snížením výdání od 60-až

130.– Kčs na jednoho žáka.

Učebnice zůstanou majetkem školy a budou žákům k používání půjčovány. Žákům budou zdarma také poskytovány školní potřeby jako sešity, papíry, tužky, péra, barvy, pravítka a jiné. Tyto pomůcky budou vydávány žákům během školního roku postupně podle potřeby.

A tak v tomto roce poprvé dostali žáci učebnice a školní potřeby zdarma.

Školství na okrese rakovnickém.

V současné době je na našem okrese rakovnickém:
36 mateřských škol,
63 škol základních devítiletých s 1. až 5. postupným ročníkem,
19 základních škol s 1. až 9. postupným ročníkem,
2 střední všeobecné vzdělávací školy,
1 ekonomická škola,
1 zemědělská technická škola,
2 zemědělské učiliště,
1 odborné učiliště Továrny obráběcích strojů (TOS),
1 učňovská škola lesnická,
2 lidové školy umění,
4 zvláštní školy.

Sdružení rodičů a přátel školy.

V září 1960 bylo ustaveno nové Sdružení rodičů a přátel školy. Ale ani v školním roce 1960/61 za předsednictví Josefa Šindlera nebyla jeho činnost uspokojivá.

Byly konány celkem 4 schůze a jejich účast byla malá. Členky sdružení umyly školu po stavební úpravě.

Později za předsednictví Anny Kárasové uspořádalo sdružení dětskou akademii s nadílkou Dědy Mráze a spolu s ředitelem školy Josefem Vavřinou založilo oddíl „Jiskra".

Na nadílku přispělo obnosem Kčs 300·–, na školní výlet částkou Kčs 600·–.

O besídce s Dědou Mrázem rakovnický „Rozvoj" píše:

★ SÝKOŘICE. - Sdružení rodičů a přátel školy v Sýkořici uspořádalo v neděli 18. prosince besídku s „Dědou Mrázem" spojenou s nadílkou. V bohatém pořadu recitací a zpěvu vystoupili pionýři a žáci místní školy. Po promítnutí tří kreslených filmů předal Děda Mráz nadílku 150 dětem. Na nadílku přispěly složky NF částkou 1 500 Kčs.

Složkou Osvětové besedy je také hudební soubor, řízený jejím předsedou Stanislavem Urbanem, který několikrát v roce účinkoval při různých slavnostech, jakož i o 1. Máji a to bezplatně. Osvětová beseda.

Osvětová beseda konala dvě lidové taneční zábavy. Další, velmi činnou složkou Osvětové besedy bylo kino. Do 30. listopadu 1961 bylo promítnuto celkem 62 filmů, z toho 32 filmů pro děti a 30 filmů pro dospělé.

Kino navštívilo občanů

celkem 2.703

z toho bylo dětí 1.494

a dospělých 1.209.

Na vstupném bylo přijato Kčs 6.075.-
vydání obnášelo " 8.602.41
takže se jeví schodek Kčs 2.527.41,
který byl uhrazen z peněz Osvětové besedy.
Ve vydání mimo jiné jsou tyto větší položky:
za velké plátno Kčs 753.64
za opravu promítačky " 541.97
za lampy do promítačky " 798.64 Kčs 2.094.25
jiná vydání Kčs 433.16

Poněvadž počet návštěvníků stále klesal a Osvětová beseda neobdržela uhlí, byl provoz v kině dnem 1. prosince 1961 zastaven.

Tělo-cvičná jednota „Sokol".

Předsedou Tělocvičné jednoty „Sokol", Sýkořice je Karel Lev. Jednota konala 4 členské schůze, z nichž při dvou byly promítány filmy tělovýchovnou thematikou a 14 schůzí výborových.

Jednota „Sokol" trpí naprostým nedostatkem cvičitelů základní tělovýchovy.

Nejagilnějším odborem Jednoty byl odbor ledního hokeje, který má dvě oddělení a sice oddělení mužů a oddělení dorostenců. Oba oddíly účastnili se okresní soutěže.

Jednota „Sokol" uspořádala 5 lidových taneční zábav.

Československo-sovětské přátelství.

Posláním československo-sovětského přátelství je, jednak být strážcem spojenectví se Sovětským svazem, jednak prohlubovat ve

všech oborech našeho života sblížení se Sovětským svazem a vzájemnou spolupráci vůbec.

Místní odbočka Československo-sovětského přátelství v Týkovici v tomto duchu pořádala přednášky, besedy a to dle možnosti doplněné filmem.

Každý rok pořádá měsíc Československo-sovětského přátelství, který počíná 7. listopadu, den to Velké říjnové revoluce a končí 12. prosince to je výročí podepsání smlouvy Československo-sovětské o vzájemné pomoci a poválečné spolupráci. Tato smlouva byla podepsána 12. prosince 1943, když naše vlast byla ještě okupovaná Němci.

V roce 1959 byla předsedkyní odbočky Anežka Tvrzová.

V roce 1960 byl zvolen nový výbor, který je dodnes v činnosti a jehož členové jsou:

Novák Josef	předseda,
Tvrzová Anežka	místopředsedkyně,
Vavřina Josef	pokladník,
Havlíček František	jednatel.

Místní odbočka Československo-sovětského přátelství v Týkovici měla k 31. prosinci 1961 ... 58 členů a to 23 žen a 35 mužů. Průměrné stáří členů je 47 let.

Odbočka pořádala v roce 1961 5 besed - přednášek se 3 filmy.

Výbor žen.

Výbor žen konal na počátku roku 1961 schůzi, na níž bylo ustaveno předsednictvo a jehož složení je následující:

Mykytynová Jarmila — předsedkyně,
Marxová Jitka — místopředsedkyně,
Landová Marie — zapisovatelka.

Členové jsou:

Kajprová Milada, Skleničková Jindřiška,
Říhová Františka, Krejčíková Slavka,
Helmichová Eliška, Kratinová Milada,
Novotná Eva, Šajnerová Helena,
Najbertová Jana,
Zolvencová Marie,
Cholová Pavla.

Dále ustaven sbor pro občanské záležitosti, jehož členy jsou:

Švábová Miluše, Kubištová Emilie,
Levová Anna, Štancová Marie.
Mutinská Marie,

Byly sestaveny dvojice pro dozor na čistotu a dodávky zboží pro prodejnu a hostince „Jednoty". Tyto dvojice se mají každé dva měsíce střídat. Dle možnosti a dle potřeby pomáhat na farmě státního statku ve špičkových pracech a spolupracovat na sestavení pracovního plánu pro Československý svaz mládeže.

V roce 1961 konal Výbor žen jen dvě schůze. Jinak se jeho činnost zvlášť neprojevovala.

Místní skupina Československého červeného kříže, jejímž předsedou jest Josef Skalejovič, má většinou starší a staré členy. Z jejich 154 členů je ve stáří od 64–80 let 21 členů, avšak ve stáří od 18–20 let pouze 7 členů. Získat nové mladé členy se nepodařilo.

Československý červený kříž.

Výbor této skupiny konal letos 5 výborových schůzí, uspořádal 2 lékařské přednášky – Dr. Lepové a Dr. Humhala, oba z rakovnické nemocnice. Přednášky byly četně navštíveny, zvláště přednáška Dra Humhala, jíž se účastnilo přes 100 občanů.

Na stanici první pomoci bylo ošetřeno 84 případů onemocnění.

Československý svaz mládeže počal se teprve ve druhém pololetí probouzeti k činorodé práci. Zlepšila se schůzová činnost, členové pomáhali na zemědělských pracích na farmě zájezdské a na pracích zvelebení obce. Zajistili spolu s pionýry zdejší školy kulturní vložky k slavnostním schůzím, uspořádali silvestrovský večer.

Československý svaz mládeže.

I když činnost nebyla na žádoucí výši, přece jen se značně zlepšila.

Československý sbor požární ochrany, jehož předsedou jest Ladislav Zokvenc, účastnil se zdolání požáru ve státních lesích a poplachového cvičení v Pustověticích. Dále provedl několik cvičení se stříkačkou a založil požární družstvo na farmě státního statku. Sbor požární ochrany měl k 31. prosinci 1961 – 47 členů.

Požární ochrana.

Dohlížecí výbor.

Členská základna Lidového spotřebního družstva „Jednota", Rakovník je vedena v Týkovici Dohlížecím výborem, jehož předsedou je Jaroslav Hoheš. Dohlížecí výbor konal pravidelně své výborové schůze a uspořádal 4 členské schůze. Na schůzích byly řešeny problémy prodejen, zásobování v prodejnách, výkup vajec atd. Členové prováděli kontroly v prodejnách, starali se o vybavení prodejen jak inventářem, tak i o zásobování zbožím.

Vedení „Jednoty" v Rakovníku mnohdy na věcné a závažné připomínky buď vůbec nereagovalo, anebo značně opožděně.

Lidová myslivecká společnost.

Na výroční schůzi Lidové myslivecké společnosti za účasti 13 členů byl zvolen nový výbor; členové nového výboru jsou:

předseda	František Šulc,
jednatel	Josef Šindler,
pokladník	Jiří Mareš,
hospodář	František Šťkovský,
kulturní referent	Josef Mele.

Čestným členem byl zvolen Rudolf Krachovec.

Konány byly 4 schůze členské a 4 výborové.

V květnu letošního roku usneseno, aby občané sýkorští, kteří jsou členy Lidové myslivecké společnosti ve Zbečně, přestoupili do Lidové myslivecké společnosti v Týkovici.

Dne 28. ledna 1961 konal se tradiční myslivecký ples v Kulturním domě, který se dobře vydařil.

Hon byl uspořádán 28. listopadu 1961 za účasti 18. střelců a 6. honců. Byl dobře organisován a přinesl úspěšné výsledky.

V tomto roce bylo celkem uloveno:

1 srnec,	6 kun,
20 zajíců,	2 tchoře,
17 bažantů,	6 starých lišek,
18 koroptví,	12 liščích mláďat ze dvou pelíšků.

Lidová knihovna

Lidová knihovna vlastní ku konci roku 1961 .... 860 svazků,
z toho jest

594 knih krásné literatury,
182 knih poučné literatury,
84 knih pro mládež.

Z knihovny bylo vyřazeno 97 drobných brožur, které byly vedeny v naučné literatuře. Obsah mnohých již neodpovídal požadavku dnešní doby.

Čtenářů bylo 60, z toho mládeže 14 do 15 let. Čtenářů je však nejméně trojnásobek výše uvedeného počtu, neboť v každé rodině vypůjčené knihy čte více osob.

Výpůjček bylo 807.

Příjmy činily Kčs 435·–, z toho přispěl Místní národní výbor částkou Kčs 238·–.

Letos přikoupeno 31 nových knih.

Knihovníkem zdejší Lidové knihovny je již od

roku 1941 ředitel zdejší národní školy Josef Vavřina.

Knihovna jest umístěna ve svatební síni Místního národního výboru. Toto jest prostředí nevyhovující. Úsilí získat pro lidovou knihovnu samostatnou místnost nesetkalo se dosud s úspěchem, neb v obci je naprostý nedostatek vhodných místností.

Ačkoliv počet čtenářů proti roku loňskému se zvýšil, knihovník s lítostí shledává, že ve skutečnosti počet čtenářů ubývá. Úbytek přičítá stoupajícímu počtu televizorů.

Sovětští hosté u nás.

Dne 7. srpna 1961 přijelo na návštěvu do Lýskořice 10 sovětských turistů. Byli většinou z Moskvy a v jejich skupině bylo 7 žen a z nich 4 učitelky.

Přišli si prohlédnout pionýrský tábor Kovozávodu, Kladno na Želci a tábor Motor-Stadion, Rakovník ve vile u mlýna.

Uvítání byli předsedou Místního národního výboru Františkem Trousilem, za přítomnosti velkého počtu našich občanů. Pionýři jim předali kytice a pionýrské šátky.

Večer se konala se vzácnými hosty beseda v kulturním domě. Pionýři zpívali a recitovali české a ruské písně a básně. Dále vystoupil Josef Vavřina mladší, co by kouzelník a estradní soubor Kovopodniku, Kladno. Po programu se tančilo. Účast občanů byla velká, sál

byl naplněn do posledního místečka.

Hostům byly předány předsedou a členy Místního národního výboru upomínkové dárky - broušené sklo. Hosté pak v pozdních hodinách nočních odjeli zpět do Prahy.

Setkání s milými sovětskými hosty bylo velmi srdečné a upřímné.

Farma státního statku.

Se svými úkoly se sýkořická farma státního statku v letošním roce vyrovnala dobře. Ve třetí dekádě února 1961 byla dojivost na jednu ustájenou dojnici v průměru 5·4 litrů mléka a v první dekádě března 1961 pak 5·5 litrů mléka, kdežto v minulém roce byla dojivost v březnu 2·5 litrů průměrně na jednu dojnici. Tím také bylo umožněno, že farma předepsané dodávky masa a mléka na I. pololetí 1961 splnila na 100%. Na jiné dodávky předpisu neměla.

Na pozemcích farmy bylo zaseto přes 50 ha směsek s peluškou na krmení i pro farmu Újezd u Zbečence. Farma na Újezdě měla dostatek svého krmení a na směsku pro krmení do Sýkořice nejezdila. Tím se stalo, že farma sýkořická nepostačila směsku sklidit a na počátku září zbylo poměrně velké množství skliditi t.j. asi 30 ha.

Předpis na zrninách splnila farma přes 100%, ale brambory jen na 40% a to pro špatnou, zdegenerovanou, plíseň a virovými choro-

bami napadenou sadbu.
V živočišné výrobě měla farma předpis
v mase 290 q odevzdala ale 297.37 q
v mléce ... 150.000 litrů odevzdala 156.502 litry.
Časopis Okresního národního výboru v Rakovníce „Rozvoj" ve svém prosincovém čísle mezi jiným píše:

Provozovny státního statku Křivoklát se čestně vyrovnaly s dodávkou mléka v prvních dnech měsíce prosince. Provozovna Doupno splnila plánovanou dodávku mléka už 26. října a dodala navíc 45 000 litrů mléka. - Provozovna Karlov se s dodávkou mléka vyrovnala 5. prosince a do konce roku dává navíc 20 000 litrů mléka. Provozovna Sýkořice dodala poslední litry mléka plánu letošního roku již 14. prosince a do konce roku dodá navíc 5 000 litrů mléka.

Závazky ku 40. výročí založení K. S. Č.

Ku oslavě výročí založení Komunistické strany československé darovali naši občané 1214 brigadnických hodin, které odpracovali na zemědělských pracích na farmě státního statku v Sýkořici.

Včelařství.

Na katastru obce Sýkořice k 31. prosinci 1961 včelařilo 20 soukromých včelařů, kteří obhospodařovali 101 včelstev.

V naší obci nejsou právě nejpříznivější podmínky pro včelaření, neboť ani v obci, ani v jejím nejbližším okolí není dostatek včelí pastvy, která je základem pro včelaření a na zlepšení pastevních podmínek není naděje.

Medový výnos za rok 1959 a 1960 byl uspokojivý, včely našly zdroj snůšky v lese. V těchto dvou letech donesly včely pouze med lesní, neboť hojně medovala borovice. Med lesní vyrovná se ba i mnohdy předčí med květný - luční.

Avšak rok 1961 byl pro včely a tím i pro včelaře katastrofální. Včely nedaly smišku téměř žádnou a dle statistiky - 40 roků nebyl tak špatný rok pro včelaře jako rok letošní. Jaro v době květu stromů bylo deštivé a studené, červen nebyl lepší, tak že včelaři museli již na mnoze koncem května přikrmovati včely cukrem, aby zabránili jejich uhynutí hladem. Zde se musel včelař řídit včelařským pořekadlem: „Včely včelaři dál mohou, ale včelař včelám dál musí."

Vývoj včelařství v naší obci za poslední uplynulá 4 léta byl následující:
V roce 1958 včelařilo 17 včelařů se 112 včelstvy,
v roce 1959 včelařilo 18 včelařů se 101 včelstvy,
v roce 1960 včelařilo 19 včelařů se 104 včelstvy
v roce 1961 včelařilo 20 včelařů se 101 včelstvy.

Někteří včelaři mají umístěny včelstva na katastru obce při svých chatách.

Včelaři naší obce jsou začleněny do Československého svazu včelařů, v základní organizaci Zbečno. Včelařská organizace, dříve „Včelařský spolek pro Zbečno a okolí" byla založena již asi před 60. lety. Jsou do ní začleněny včelaři obce Zbečna, Týkovice, Újezd nad Zbečnem a Račice. Základní organizace včelařská ve Zbečně čítá 55 členů, kteří obhospodařují 307 včelstev.

Za poslední 3 léta odváděli včelaři na státní nákup 1·80 kg medu ze včelstva, kte-

ný byl vykupován po Kčs 22·50 za 1 kg. Splnil-li včelař dodávku medu na státní nákup, obdržel poukázku na 7 kg zlevněného cukru pro každé včelstvo na zimní krmení. Zlevněný cukr platil včelař Kčs 6·60 za 1 kg.

Dávka 7 kg pro včelstvo na zimu ovšem nestačí, neboť včely musí mít na zimu zásobu aspoň 12 kg i více medu a včelař musí případný schodek medu doplnit dalším cukrem, který ale musí platit již za maloobchodní plnou cenu, která v letošním roce obnáší Kčs 8·40 za 1 kg.

V roce 1961 v naší obci včelařili tito občané:

Hrachovec Rudolf,
Hvolý Vilém,
Černý Josef,
Vavřina Josef,
Novák Josef,
Pavlíček Josef,
Švarc Petr,
Mika Jan,
Holeček Josef,
Šmídek František,
Grillus Géza,
Šváb Josef,
Volšovan Jaroslav,
Dvořák Rudolf,
Jurišin Jan.

Včely při svých chatách měli tito občané:

Věšvera Václav,
Svoboda Jiří,
Pauš Josef,
Steiner Josef,
Jiříkovský Jan.

Kulturní dům. Hostinec „u Zikánů" – určen pro kulturní dům.

Kulturní dům.

Příčin, proč se kulturní život v naší vesnici úspěšně nerozvíjí, je mnoho. Jedna z příčin je také ta, že v naší obci nemáme vhodnou budovu nebo místnosti, kde by se mohly konati společenské schůze či kulturní podniky.

Chybí nám kulturní dům!

V minulých letech se kulturní podniky odbývaly - pokud se konaly - v bývalém hostinci „U Zikánů", v místnostech to nevhodných a účelům kulturním nevyhovujících. Po dlouhých úvahách a mnohých debatách, bylo rozhodnuto jmenovaný hostinec stavební úpravou přizpůsobit potřebným účelům.

Okresní národní výbor v Rakovníku byl proto požádán, o provedení právních úkonů za účelem převedení této nemovitosti do socialistického vlastnictví. K tak 21. června 1961 vydal okresní soud v Rakovníku následující usnesení:

Č. d. 663/61

Usnesení.

Soud povoluje ve vložce č. 22 pozemkové knihy pro katastrální území Týkovice na domě čp. 27 se stavební parcelou čís. kat. 34, zahradou čís. parc. 171/2 a zahradou čís. parc. 172/12 tyto zápisy:

1.) Podle parag. 14, zák. č. 81/58 vkládá se výmaz:

a.) Práva zástavního za pohledávkou Okresní zá-

ložny hospodářské v Berouně v částce
Kčs 18.000:- s přísl. C 40,

b./ Práva zástavního za pohledávkou Okresní hospodářské záložny v Berouně v částce Kčs 5.000:- s přísl. pod C 41,

c./ Poznámky práva depuračního ve prospěch Okresní záložny hospodářské v Berouně pod C 42,

d./ Práva zástavního za pohledávkou Okresní záložny hospodářské v Berouně částkou Kčs 5.000:- pod C 43,

e./ Poznámky práva depuračního ve prospěch Okresní hospodářské záložny v Berouně pod C 44.

2.) Podle rozhodnutí finančního odboru Okresního národního výboru v Rakovníku ze dne 22. prosince 1960 čj. Fin-72/2-11.514/59-88, které nabylo právní moci dne 20. ledna 1961

vkládá se právo vlastnické pro
Československý stát-
se správou Místního národního výboru v Týřovicích.

Dřívější vlastníci:

Manželé Jaroslav a Antonie Čuboví,
Praha-16, Radlická 40.

Poučení: Proti tomuto usnesení možno podati stížnost do 15 dnů od jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu.

Okresní lidový soud v Rakovníku,
dne 21. června 1961.

Kulaté razítko:
Okresní soud v Rakovníku.

Jaroslav Vyskočil,
soudní tajemník.

Za správnost vyhotovení:
Prošková v. r.

Na radu Místního národního výboru došlo 13/9. 1961.

Stavba - rekonstrukce Kulturního domu.

S adaptací bylo započato vlastně již koncem roku 1959, kdy byly v budově provedeny jen některé přípravné práce, ale se skutečnou přístavbou a přestavbou na „kulturním domě", jak budovu dnes nazýváme, započato 3. července 1960.

Byly rozbourány vedle stojící kolny, stáje, porážka, chlívky a j. Uvnitř budovy provedeny základní přestavby. Pracovalo se s největší možnou intensitou, ponejvíce o sobotách a nedělích a vždy brigádnicky. Pracovalo se až do pozdního podzimu letošního roku, kdy jen mrazy a zima zastavily práci.

Do konce roku 1961 bylo přistavěno z hrubá celé přísálí na jižní straně, přestavěn vchod do budovy, provedeny rozsáhlejší vnitřní přestavby a úpravy a započalo se stavbou severního přísálí.

Materiál z rozbouraných objektů byl téměř všechen použit k další výstavbě.

Nejvíce pracovních hodin na výstav-

bě kulturního domu do konce letošního roku odpracovali občané:

Zaspal Rudolf,	1.017,
Beneš J.	400,
Flétr Jiří	646,
Fůle Františka	342,
Fšane Oldřich	337,
Novotný Josef	303,
Urban Josef	250,
Flétr Josef	196,
Reindl Josef	174,
Svatoň Václav	174,
Lochovský Dominik	156,
Hůla František	152,
Mach Jindřich	145,
Havlíček František	142,
Krob Emil	135,
Pavlis František	128,
Prousil František	127,
Urban Antonín	125,
Sprousta Karel	188,
Šmídek František	105,
Sklenička Antonín	375.

Je ještě celá řada občanů, kteří mnoha pracovními hodinami přispěli na výstavbě.

Veškeré práce na stavbě a úpravě Kulturního domu byly prováděny pod dozorem

Komise pro výstavbu při Místním národním výboru za osobního vedení předsedy této komise Jiřího Sletra.

V souvislosti s rekonstrukcí budovy čp. 27 na Kulturní dům, kde býval hostinec „u Ehrlichů", později zvaném „u Zikánů", budiž připomenuta židovská historka.

„Židovská historka"

V domě čp. 27 byl již mnoho desetiletí hostinec. Až do počátku nynějšího století byl tam hostinským žid Zikmund Ehrlich. Po zavraždění Anežky Hrůzové v Polné v předposledním roce minulého století, upadli židé v nemilost, která se projevila i o sýkorském posvícení svatováclavském v prvých letech tohoto století.

Hosté si dávali hrát písničku o Hrůzové a židovi Hilsnerovi, který jí zabil. Touto hanlivou písničkou, která začínala slovy: Aj vaj, židé hubený, třeseš se jako lupení - provokovali ovšem žida Ehrlicha hostinského, který písničku prostě, ale marně zakazoval zpívati.

V noci hosté žida i s rodinou dokonce vyhnali do polí, kde zůstali až do rána v nejnutnějším oblečení. Potom se židů ujali četníci a ochránili je.

V hostinci zatím bylo vše snědeno a vypito a celé zařízení zničeno. Tím žid hostinský utrpěl velkou škodu, kterou mu nikdo ne-

nahradil. Posléze prodal svoji živnost Františku Pavličkovi a odstěhoval se s rodinou do Rakovníka, kde roku 1927 zemřel.

Zvelebení obce.

Komise pro výstavbu při Místním národním výboru nespokojila se jen se stavbou a úpravou Kulturního domu. Za její působnosti bylo v roce 1960 a 1961 provedeno mnoho a mnoho prací ku zvelebení obce, z nichž jen některé budiž zde jmenovány:

rekonstrukce školní budovy
zřízení nové učebny, úprava schodů, nového vstupu k učebnám, vrat, elektrického vedení, oplocení kolem veřejné cesty, úprava školního hřiště, oprava omítky budovy a jiné.

U hostince „Jednoty"
vystavěno skladiště, smetiště, opraveny záchody hostince.

Pro samoobsluhu Jednoty v Lýkoři-ci provedena celková stavební úprava všech místností.

Provedeno oplocení a postaveny kabiny na hokejovém hřišti Tělocvičné jednoty Sokol.

Provedena úprava cest, schodů na Kopečku u Kulhánků, postaveno trubkové zábradlí kolem cesty u rybníka ve Vsi, upravena ulička na Drahách u Horáků, provedeny úpravy pěšin do Zbečna od křížku a ze Senecké, upra-

vena rozhledna na Petříně, upraven tam terén, postaven stožár na prapor, zhotoveny dvě lavičky vedle chaty taměž, opraveno zábradlí. Bylo ještě mnoho a mnoho prací provedeno, které slouží ku zkrášlení naší obce.

A tak, spočítáme-li pracovní hodiny, které byly v roce 1960 a 1961 z 90% odpracovány brigádničky a které sloužily na výstavbu, přestavbu, úpravu či opravu a hlavně na zvelebení naší obce, docházíme k úctyhodné číslici 10.791 pracovních hodin.

10.791 pracovních hodin znamená, že by jeden člověk musil při 8-hodinové denní pracovní době a zachování odpočivních dnů - neděli a svátků - pracovati 4 roky, 4 měsíce a 24 dny.

Ohlédneme-li se na vykonanou práci, musíme s velkým respektem obdivovat, co zmůže dobrá vůle, vytrvalost a společné úsilí socialistického člověka.

Celostátní akce zvelebování měst a obcí měla v roce 1961 velký úspěch. Brigádnickou prací vytvořili občané dílo v hodnotě 2 miliard korun. Součet brigádničky odpracovaných hodin přesáhl číslo 178 milionů, z čehož na mládež připadá 53 milionů hodin.

V akci „Za krásnější Prahu" odpracovali Pražané 36,671.235 hodin a hodnota vykonaného díla činí přes 166 milionů korun.

Instalace nové rozhlasové ústředny.

Dne 3. dubna byla uvedena v provoz nová moderní, velmi výkonná rozhlasová ústředna. Tuto novou rozhlasovou ústřednu dodal národní podnik „Technomat", Praha - II, Žitná ulice čp. 8, za fakturovanou cenu Kčs. 5.641-, za dovoz zaplaceno Kčs. 202- Tedy celkový náklad byl Kčs 5.843-.

Náklad byl uhrazen z dotace Okresního národního výboru v Rakovníku.

Relace místního rozhlasu.

V roce 1961 vysílal místní rozhlas

681 relací

nejrůznějšího obsahu.

Uvážíme-li, že by z těchto 681 relací nejméně 3/4 bylo nutno oznamovati psanými vyhláškami - vždy ve vícenásobném množství - pro různé návěstní tabule - co peněz by stál papír, co by psaní a vyvěšování stálo námahy, pak teprve můžeme posoudit, jak neocenitelné služby vykonává pro občany místní rozhlas.

Hlasatelem místního rozhlasu byl i letos ředitel národní školy Josef Vavřina.

Závodní kuchyně farmy státního statku v Týkovici.

Při farmě státního statku v Týkovici byla zřízena závodní kuchyně. Místnosti - kuchyň a jídelna - byly získány rekonstrukcí staré budovy čp. 81, která sloužila za výměnek bývalé usedlosti čp. 15 v Týkovici ve Vsi.

Zařízení kuchyně i jídelny opatřil Československý státní statek v Rakovníku.

Závodní kuchyně sýkořická svůj provoz zahájila v pondělí dne 18. září 1961. Zahájení bylo slavnostní a po staročesku podával se chléb a sůl. První oběd pozůstával:
Polévka z hovězích kostí a drožďové knedlíčky a tradiční vepřová pečeně a knedlík, zelí, lidově „vepřo, knedlo, zelo" a zákusek - piškotové řezy.

Prvního oběda účastnilo se 55 strávníků. Po obědě zůstali strávníci delší dobu v družné zábavě.

První vedoucí kuchařkou závodní jídelny byla Alžběta Kožnerová ze Sýkořice, která ještě s jednou pomocnou silou podávala průměrně denně 55 obědů a dle vyjádření strávníků velmi chutně upravených a v postačujícím množství.

Cena oběda obnáší
pro zaměstnance farmy stálého stavu Kčs 2·80
pro ostatní občany pak Kčs 4·20.

Naši pracující na farmě a i ostatní občané sýkorští velmi oceňují zřízení této závodní kuchyně, neb v ní vidí velkou vymoženost socialismu na vesnici.

Volby soudců.

V neděli dne 3. prosince 1961 volili občané naší Československé socialistické republiky podruhé v přímých a tajných volbách 1032 soudců z povolání a přes 46.000 soudců, kteří vykonávají svoji funkci vedle svého zaměstnání.

V naší obci již několik dní před tím místní rozhlas ve svých denních relacích na volby upozorňoval a pokyny pro volby udělloval.

Krásný, slunný den, čerstvý vzduch - teplota 2 C pod nulou - připravil volbám pěkný rámec. Místní rozhlas pak již od 7. hodiny ranní vyhrával veselé písně.

Volby konaly se v Kulturním domě. Počátek byl stanoven úředně na 7. hodinu ranní, avšak volební místnost u nás byla otevřena již od 4. hodiny ranní, aby tak bylo umožněno pracujícím, kteří odcházejí na celodenní směnu mimo obec, vykonati svou povinnost občanskou a svůj hlasovací lístek uplatnit.

Před Kulturním domem na vysoké žerdi vlála velká státní vlajka.

V pěkně vyzdobené místnosti pak řada stolů se členy volební komise, u čelné stěny položen pěkný koberec, na čelní stěně pak upevněna opět velká státní vlajka a obraz presidenta republiky.

Pod tím urna pro vkládání hlasovacích lístků.

S kandidáty seznamuje nás následující hlasovací lístek:

Hlasovací lístek

PRO VOLBY SOUDCŮ OKRESNÍHO SOUDU V RAKOVNÍKU

konané dne 3. prosince 1961.

Volební obvod č. **3**

pro volbu soudce z povolání.

KANDIDÁT:

ANTONÍN VILKA,
56 let, soudce z povolání, Rakovník, Stalingradská ul. čp. 261/II

Volební obvod č. **41**

pro volbu soudců, kteří vykonávají svoji funkci vedle svého zaměstnání.

KANDIDÁTI:

1. VOJTĚCH LULÁK,
   56 let, kovář, Sýkořice čp. 119
2. MILOSLAVA ŠVÁBOVÁ,
   37 let, dělnice, Sýkořice čp. 180
3. PAVLÍNA CHOTOVÁ,
   39 let, dělnice, Sýkořice čp. 127

ÚSTŘEDNÍ VOLEBNÍ KOMISE

Naše obec měla obvod číslo 41 a zmocněncem tohoto obvodu byl František Pavlis, tajemník Místního národního výboru, Sýkořice čp. 101.

Obvodní komise měla 6 členů, předsedou byl Josef Hlobý, Sýkořice, čp. 43.

Okrsková komise měla 7 členů a předsedou byl Josef Tavřina, Sýkořice čp. 39.

Oprávění ke volbám mělo 485 občanů
voličský průkaz z jiných obcí mělo 6 občanů
oprávněných voličů celkem 491
hlasovacích lístků odevzdáno celkem 491
takže účast na volbách byla 100%.

Jedna kandidátka byla škrtnuta celá, na jedné pak byla škrtnuta kandidátka Pavla Chotova. Platných hlasů bylo tedy 490, což v procentech vyjádřeno jest ... 99·80%.

Volby byly ukončeny o 14. hodině.

První hlasovací lístek do urny vložil František Minařík, Fýkořice čp. 3, poslední hlasovací lístek odevzdal Josef Rabch, Fýkořice čp. 157.

Po provedené uzávěrce členové volební komise odevzdali hlasovací lístky na Okresním národním výboru v Rakovníku.

Průběh voleb v naší obci byl klidný, disciplinovaný, radostný, jak se na občany naší socialistické republiky sluší.

Volby soudců v našem okrese rakovnickém.

V našem okrese rakovnickém pro volby okresních soudců z soudců při svém zaměstnání bylo zapsáno celkem 41.269 voličů, pro navržené kandidáty hlasovalo 40.801 voličů, což znamená v procentech 99.99%.

Celostátní výsledek voleb soudců.

Konečný výsledek voleb soudců okresních soudů v naší republice jest následující:

Počet voličů zapsaných do seznamů voličů 9,209.299,
počet odevzdaných hlasů pro kandidáty 9,130.311,
počet odevzdaných hlasů v procentech 99.98%.

Do 118 obvodních soudů bylo zvoleno
celkem 1.032 soudců z povolání a
46.008 soudců, kteří budou funkci vykonávat vedle svého zaměstnání.

Sčítání lidu v roce 1961.

Dne 1. března 1961 bylo provedeno celostátní sčítání lidu, budov a bytů.

Týkovice měla k tomuto dni celkem
665 obyvatel, z toho 331 mužů a 334 žen,
180 obytných budov, z toho bylo
144 " " o 1 bytě,
34 " " o 2 bytech
1 obytná budova o 3 "
1 " " o 4 " .

Naše republika měla ku dni 1. března 1961 – 13,741.770 obyvatel. Proti předchozímu sčítání k 1. březnu 1950 zvýšil se za 11 let počet obyvatelstva o 1,403.000.

Na území naší republiky zjištěno
2,478.000 budov, obyvatelných bytů 3,917.000.

Střední délka života občanů se prodloužila ze 63.2 let v roce 1950
na 70:5 let v roce 1960.

Počet obyvatelstva k 31. prosinci 19

K 31. prosinci 1961 bylo v naší obci
672 obyvatel,
z toho bylo

mužského pohlaví do stáří 14 let 75 obyvatel,
ve stáří od 14–60 let 197 " ,
přes 60 let 61 " ,
takže občanů mužského pohlaví bylo 333,
občanů ženského pohlaví do stáří 14 let bylo 71,
ve stáří od 14–55 let 159,
přes 55 let 109,
občanů ženského pohlaví celkem 339
a je tedy o 6 žen více než mužů.

Chaty. Na katastru obce Stýskořice nacházelo se koncem roku 1961 celkem 259 rekreačních chat a jeví se přírůstek za posledních 5 let 74 chat.

Počet obytných domů. K 31. prosinci 1961 bylo v naší obci 191 domů,
k 31. prosinci 1956 bylo v naší obci 189 " ,
a tak za uplynulých 5 roků jeví se přírůstek pouhé 2 domy.

Promítneme-li tuto skutečnost s přírůstkem rekreačních chat, jichž za uplynulých 5 roků přibylo 74,
jest zarážející, jak v nepoměru se rozvíjela stavba rodinných domků v naší obci a jak nedostatečně se čelilo bytové nouzi.

Po pravdě nutno vyzvednouti, že celá řada majitelů rodinných domků, po zrušení chovu dobytka, chlévy a stodoly při svých rodinných domcích rušili a přestavovali na obytné

místnosti, čímž se životní úroveň, co se bytového fondu týče, značně zvýšila.

V roce 1961 narodili se v porodnicích při státních nemocnicích: — Novorozenci.

27/1. Matějovská Jana, rodiče Jiří a Marta Matějovských Týkošice čp. 95,

12/2. Matějovičová Dana, rodiče Stanislav a Anna Matějovičovi, Týkošice čp. 47,

23/3. Baštipán Milán, rodiče Zdeněk a Jiřina Baštipánovi, Týkošice čp 71,

12/4. Pelemannová Olga, rodiče Antonín a Marie Pelemannovi, Týkošice čp. 83,

17/4. Hrádková Eliška, rodiče František a Anna Hrádkovi, Týkošice čp. 7,

8/5. Helmich Vladimír, rodiče Vladimír a Eliška Helmichovi, Týkošice čp. 86,

19/5. Lošťák Zdeněk, rodiče Zdeněk a Marie Lošťákovi, Týkošice čp. 37,

23/6. Toužimský Vlastimil, rodiče Lumír a Marta Toužimských, Týkošice čp. 155,

5/9. Lochovský Pavel, rodiče Karel a Libuše Lochovských, Týkošice,

29/10. Vitásek Stanislav, rodiče Stanislav a Marta Vitáskovi, Týkošice čp. 31,

14/12. Rotter Kamil, rodiče Kamil a Vlasta Rotterovi, Týkošice čp. 44.

Naše ženy k porodu používají nyní bezvýhradně porodnic nebo státních nemocnic. Poslední dítko,

které se naší obci – doma v rodině – narodilo, byl v roce 1954 Rudolf Krejčík.

Svatby.

Před Místním národním výborem uzavřeli v roce 1961 svůj sňatek následující snoubenci:

17/6. Kamil Rotter ze Slovenska a Vlasta Koubková, ze Sýkořice,

22/6. Jaroslav Dubský z Nižboru a Jana Lochovská ze Sýkořice,

16/8. Jiří Sklenář z Krocehlav a Anna Šaidlová z Děčan,

14/10. Otto Tomsa z Hyskova a Božena Šulcová ze Sýkořice,

21/10. Stanislav Vitásek z Vrabovic na Moravě a Marta Kotačková ze Sýkořice,

2/12. František Švarc ze Sýkořice a Věra Paterová také ze Sýkořice,

2/12. Josef Koubek ze Sýkořice a Jaroslava Skleničková rovněž ze Sýkořice.

Zemřeli.

V roce 1961 nás navždy opustili:

3/2. Karolina Pavlisová, narozená roku 1883,

5/2. Jan Mika, narozený roku 1890,

25/2. Josef Berka, narozený roku 1880,

13/5. Helena Kajprová, narozená roku 1920,

29/5. Antonín Šrebr, narozený roku 1892,

21/6. František Semenec, narozený roku 1884,

17/10. Vilém Patera, narozený roku 1887,

1/11. Marie Švarcová, narozená roku 1898.

Nejstarší občan naší obce.

K 31. prosinci 1961 jest nejstarší občankou naší obce výměnkářka bývalé usedlosti čp. 1 v Týkošicích

Marie Rajmanová, rozená Růžičková,
vdova po polníku v Týkošicích,

narozená v Knížkovicích dne 29. srpna 1873 a byla Sudáž koncem letošního roku přes 88 roků stará.

Dárci krve.

V naší obci jsou občané, kteří na záchranu životů a zdraví svých spolubližních obětují i svou vlastní krev – jsou to dobrovolní dárci vlastní krve.

Tyto obětavé občany nám ukazuje následující tabulka:

Jméno	Dárcem krve od roku	Krev daroval do konce roku 1961	
		kolikrát	množství v litrech
Dvořák Rudolf	1951	11	7·20
Kosová Helena rozená Blínová	1954	10	5·–
Lickova Evža rozená Lulákova	1956	4	2·–
Hvadrabová Magda	1956	10	5·–

Dárci krve jsou dárci dobrovolní,

kteří za odebranou krev obdrží určitou peněžitou odměnu a dárci čestní, kteří svou krev darují zcela zdarma.

V Praze samé je více než 16.400 dobrovolných dárců krve.

Proč potřebujeme takovou armádu dárců krve?

Lidské tělo obsahuje průměrně 5.5 litrů krve. Ztratí-li člověk náhle následkem prudkého krvácení více než 2 litry krve, je lidský život ohrožen. Takto ohrožený život je možno zachránit jedině převodem krve druhého zdravého člověka - krevní transfuzí.

Za rok 1961 bylo v Praze provedeno téměř 50.000 transfuzí a jen na chirurgických odděleních nemocnic v Praze bylo pacientům převedeno 4.800 litrů krve.

Lavičky odpočinu.

V dubnu letošního roku zakoupil Místní národní výbor za Kčs 2.400.- deset laviček, které byly rozmístěny v obci pro pohodlí občanů a předal je do jejich ochrany. Lavičky slouží všem, zvláště pak starším a starým občanům, opatrují je proto všichni.

Dětské houpačky.

Místní národní výbor pro radost svých nejmenších a nejmladších občanů - dětí - zakoupil 13. června 1961 pro dětské hřiště 2 velké houpačky sedačkové se střískou za Kčs 1.200.- dále pak 3 houpačky na podstaveč-

ku - silná prkna - za Kčs 465.60.

Nové kolkové známky.

Dne 7. října 1961 přišly v platnost nové kolkové známky - kolky - a to v hodnotě:
20 a 40 haléřů,
1, 2, 3, 4, 5 korunové,
10-, 20-, 30-, 40-, 50. korunové,
100 a 200 korunové.

Nové kolkové známky jsou dvoudílné, oba díly dělí perforace.

Zasklívací služba.

V rámci služeb občanstvu byla Místním hospodářstvím 15. listopadu 1961 zřízena v naší obci zasklívací služba. Zasklíváním byl pověřen Antonín Šulc, Sýkořice-Senecká čp. 153.

Zasklívání provádí ve čtvrtek, pátek a sobotu vždy od 17-19 hodin.

Nové peníze.

V naší vesnici již hojně kolují nové peníze. Dnem 1. prosince 1961 přišly do oběhu totiž nové bankovky po 10.- Kčs, státovky po 5.- Kčs a 3.- Kčs, jakož i mince po 1.- Kčs a 10 haléřích. Dosavadní staré mince platí i na

dále.

Právě před 40 lety, počátkem roku 1922 - přišly do oběhu první československé mince po 20 a 50 haléřích z niklové spěže s ročníky ražby 1921 a 1922. Bylo tak navázáno na mincovnictví české říše, které započalo v polovině desátého století za knížete Boleslava I (rok 929 - 967), kdy existoval v Čechách peníz - denár knížete Boleslava I.

Od roku 1300 vládl proslavený pražský groš, který byl považován za vernou minci v celé tehdejší Evropě.

České mince zanikly právně zrušením české dvorské kanceláře ve Vídni roku 1744. Tehdy uplynulo 140 roků, tedy letošního roku jest tomu 357 roků od vydání poslední mince se znakem české koruny - měděné grešle.

Papírové peníze byly zavedeny v našich zemích v roce 1762 za Marie Terezie a říkalo se jim bankocedle. Dne 1. dubna 1962 uplyne 200 roků od této historické události.

Po ohromném státním bankrotu roku 1811 se vyměňovaly za anticipační šajny. Ale kromě papírových peněz byly v oběhu i mince, třeba krejcary nebo grešle, které se dostaly i do úsloví, že „to stojí za zlámanou

grešly." Není to přirovnání nepřiléhavé, neboť v době, kdy o hodnotě rozhodovala hodnota kovu, bývaly grešle měděné.

Poněkud paradoxní byla situace u zlatek. Ačkoliv mince z roku 1858 nesly název zlatník, zhotovovaly se ze stříbra. K koncem roku 1880 měl papírový zlatý větší cenu než stříbrný zlatý, což vyplívalo z velké produkce stříbra ve světě.

Podivuhodnou historii měly tak zvané poltury, ražené za rakoczivského povstání v Kremnici, a říkalo se jim libertaše. Když byly staženy, byly prodány jako měď obchodníkům do Turecka, kteří je propašovali do španělských provincií, kde obíhaly až do roku 1711.

Ještě naše generace používala mincí rakousko-uherských v jejímž opise četla latinský nápis ve zkratkách:

„Franc. Jos. I. D. G. Imp. Austr. Rex Boh. Gal. Ill. Etc. Ap. Rex Hung."

Poslední rakouský císař a také král český Karel I. (1916-1918) se již nezmohl na žádnou minci s titulu. Pouze v roce 1918 bylo ve Vídni naraženo 2000 kusů zlatých dvacetikorun, z nichž však bylo 1999 kusů rozkaženo a jen jediný exemplář je zachován ve vídeňském kabinetu mincí.

Z období současných mincí nastalo

1. června 1953. Všechny mince naší, po osvobození obnovené měny, byly vyměněny a dány do oběhu nynější, se starým státním znakem.

Mince jsou raženy ve Státní mincovně v Kremnici, která pracuje nepřetržitě od svého založení, asi roku 1325.

Zatemnění slunce.

Letos 15. února 1961 bylo úplné zatemnění Slunce. U nás bylo možno pozorovati jen částečné zatemnění. Stín Slunce zakryl 90% sluneční koróny. V Praze začalo zatemnění v 7.44 hodin, maxima dosáhlo 8.49 hodin a skončilo 10.01 hodin. Československý rozhlas vysílal přímou reportáž o zatemnění Slunce z Ondřejovské observatoře.

Počasí.

Druhá polovina ledna byla studená, minus 14 až minus 18 C. Začátek února se oteplil, 19. února byl mrazík minus 5 C. Začátkem března bylo pěkné počasí, dne 8. března bylo dokonce plus 16 C, 16. března dosti chladno, 20. března sněhové přeháňky, 22. března napadl sníh asi 5 cm. Těpíme 26. března se oteplilo a teplota stoupla na plus 18 C. V další dny dostavily se opět sněhové přeháňky a mrazíky. Duben začal s pěkným počasím, ale 10. dubna byl ještě mrazík minus 2 C. Kolem 15. dubna začaly kvésti ovocné stromy, peckoviny.

V březnu i dubnu bylo neobvykle pěkné počasí. Ale pak počátkem května se

silně ochladilo a chladné počasí potrvalo po celý květen, který byl velmi chladný a deštivý. Možno říci, že letošní květen byl zcela abnormální a za celý měsíc byly jen tři dny s teplotou 20 C.

Následkem nepříznivého počasí v květnu, nebylo možno sklidit spoustu sena, které na lukách zůstalo a shnilo.

Konec června a července byly horké. Ani v srpnu nebylo počasí stálé a zdržovalo zdárný průběh žní. V září ale bylo teplé a suché počasí. Rovněž říjen byl na déšť skoupý a za celý měsíc přešlo pouze 21. a 22. října, 11. a 29. října bylo pouze slabé mrholení. Jinak převládalo slunné, nebo jen slabě oblačné počasí, časté ranní mlhy, někdy i celodenní, a teprve 20. října se dostavil první slabý mrazík – minus 1 C. Jinak v říjnu bylo velké sucho.

Dne 1. listopadu dostavil se krátký, ale vydatný déšť, pak bylo opět několik slunných dnů, od 5.–7. listopadu přeháňky a déšť, od 8.–19. listopadu střídavě oblačné počasí, mlhy a některý den i mrholilo. Od 20. do 23. listopadu mrazy a 22. listopadu poklesla teplota na minus 9 C. Přes den svítilo slunce. V noci z 24. na 25. listopadu se silně oteplilo, avšak byla silná námraza, která ale během dne se proměnila v bláto.

V noci na 1. prosince byla silná

vichřice, která dosahovala rychlosti až 100 kilometrové a přinesla velké oteplení. Teplota stoupla 1. prosince na plus 12 C, dne 2. prosince dokonce na plus 14 C, což je druhého prosince nejvyšší teplota za posledních 186 let. Dne 4. prosince vystoupila teplota na plus 14 C a dne 5. prosince v ranních hodinách byla teplota plus 12 C a v hodinách poledních dostoupila na výši plus 18 C, čímž dosáhla opět rekordní výše prosincové teploty po 186 letech. Při tom v noci neklesla teplota pod plus 10 C.

Tyto vysoké teploty byly zaznamenány v celé střední Evropě a tak severní Německo zaznamenalo 5. prosince plus 15 C, Paříž plus 17 C.

Teprve dne 6. prosince se snížila teplota na plus 2 C. V noci na 7. prosince sněžilo. Byl to první letošní sníh, ale spíše jen poprašek, který rychle roztál, když přes den teplota stoupla na plus 1 C.

Dne 11. prosince odpoledne se spustil vydatný déšť, pak opět oteplení na plus 12 C, 12. prosince odpoledne až do noci silný déšť při teplotě plus 8 C, 14. prosince v ranních hodinách napadl sníh asi 6 cm a zůstal při celodenní průměrné teplotě minus 2 C ležeti. Dne 14. prosince z večera

počalo mrznouti a teploměr ráno 15. prosince poklesl na minus 14 °C - slušný mrazík! Velmi citelné mrazy potrvaly až do konce prosince. Na své intenzitě síly a 17. a 25. prosince se snížila teplota až na minus 20 °C, 19. prosince na minus 15 °C, 26. prosince minus 19 °C. Ostatní dny pohybovala se teplota od minus 2 °C až do minus 13 °C. 22. prosince byly sněhové přeháňky.

XXII. sjezd Komunistické strany Sovětského svazu.

Dne 17. října 1961 byl zahájen v Moskvě XXII. sjezd Komunistické strany Sovětského svazu, na kterém Nikita Sergej Chruščov jménem strany prohlásil:

„Ještě dnešní generace sovětských lidí bude žít v komunismu."

Sýkořice, 16. května 1962.

Zapsala:
Vlasta Pavličková

Kronikář:
Josef Pavlíček

Rada místního národního výboru potvrzuje správnost provedených zápisů za rok 1958 – 1961.

V Sýkořici, 20. května 1962.

Pavlík František
tajemník.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
okres Rokovník
Sýkořice

František Šťastný
předseda.

ROK 1962.

Zápisy letošního roku pojímáme podle moudrého lidového úsloví:

„Správně jednat v přítomnosti, nelze bez poznání minulosti. Z historie učí i předvídat budoucnost!"

Obyvatelstvo.

V počtu obyvatelstva naší obce oproti roku loňskému nenastala žádná podstatná změna.

Narodilo se nám celkem osm nových občanů, zemřelo 7 občanů. Průměrný věk zemřelých 74 roků.

Naše obce měla ku dni 31. prosince 1962 674 obyvatel.
Z toho pracuje na úseku:

zemědělství	52 osob
průmyslu	211 "
stavebnictví	32 "
dopravy	30 "
na ostatních	41 "
celkem	366 t. j. 54%

z celkového počtu obyvatel obce.

Nejstarší občan.

Nejstarším občanem naší obce k 31. prosinci 1962 byla
Anna Vavřinová,
matka ředitele naší národní školy, narozená 17. listopadu 1874 a byla tudíž na konci roku 88 roků 45 dnů stará.

Novorozenci.

V roce 1962 narodila se nám v porodnicích při státních nemocnicích:
22/1. Jiří Šnobl, rodiče Jiří Šnobl a Jaroslava Šnoblová ze Týkořice čp. 187,

Novorozenci.

25/4. Jitka Wildová, rodiče Antonín Wild a Jitka Wildová, Týkoříce čp. 10,

23/4. Lenka Landová, rodiče Vlastimil a Marie Landovi, Týkoříce čp. 30

1/5. Hana Pospíchalová, rodiče Josef a Anastazie Pospíchalovi, Týkoříce čp. 50

28/5. Vladimír Kohout, rodiče Josef a Alena Kohoutovi, Týkoříce čp. 13

7/6. Eva Hodková, rodiče Jiří a Pavla Hodkovi, Týkoříce

25/9. Milena Třetrová, rodiče Jaroslav a Zdenka Třetrovi, Týkoříce čp. 22

12/11. Dana Rotterová, rodiče Kamil a Vlasta Rotterovi, Týkoříce čp. 44

3/12. dvojčata:
Zdeněk Zelenka a
Hana Zelenková, rodiče Zdeněk a Vlasta
obě dítky po narození zemřeli. Zelenkovi, Týkoříce čp. 183

Svatby.

Před Místním národním výborem uzavřeli svůj sňatek dne 24. listopadu 1962 snoubenci:
Antonín Pucholt z Bratronic čp. 55 a
Ela Trousilová ze Týkoříce.

Zemřelí.

Dne 19/12. 1962 zemřel ve věku 61 let Josef Sklenička, elektromontér v důchodu (ul. 1/1.

Zemřelí.

1962) v nemocnici v Rakovnici. Pohřeb žehem 25/2. 1962 v Motole.

Dne 24/4. 1962 zemřel ve věku 79 let

Dominik Lochovský, lesní dělník v důchodu, pohřben 27/4. 1962 do země na hřbitově ve Zbečně.

Dne 7. června 1962 zemřel ve věku 56 let

Boleslav Vájner, truhlář závodu JOS Rozloky v důchodu, v nemocnici v Rakovnice, pohřben dne 11/6. 1962 na hřbitově ve Zbečně.

Dne 13. srpna 1962 zemřel ve věku 78 let

Emil Krob, truhlář v důchodu. Zemřel ve svém bytě na Senické. Pohřeb žehem v Motole dne 17. srpna 1962

Dne 23. října 1962 zemřela ve věku 79 let v nemocnici v Rakovnice

Rozalie Blažková, důchodkyně. Pohřeb žehem v Motole.

Dne 15. prosince 1962 zemřela ve věku 89 let nejstarší občanka naší obce

Marie Rajmanová, vdova po rolníku, pohřeb dne 19. prosince 1962

do země na zbečenském hřbitově.

Dne 30. prosince 1962 zemřela ve věku 77 roků v nemocnici v Rakovníku

Františka Marešová, vdova po důchodci, pohřeb 5. ledna 1963 žehem v krematoriu v Motole.

I. Hospodářský život.

1. Řemesla.

Místní hospodářství.

Při Místním hospodářství Místního národního výboru je zřízeno pro poskytování služeb obyvatelstvu 10 provozoven a to:

Autodopravu	obstarává	Oldřich Sedlák,
kolářství	"	Bohumil Růžička,
lomy	"	Jiří Šletr,
malířství	"	Vilém Lochovský,
kovářství	"	Josef Licek,
švadleny	"	Miluše Kajprová,
	"	Marie Mutínská,
	"	Jirásková
zedníci	"	Rudolf Zaspal,
	"	Karel Zajíc,
	"	Frant. Šukovský,
	"	Ryšlink,

sklenářství obstarává Antonín Šule,
elektrikářství " Oldřich Dobiáš,
holičství " N. Šeda.

Provozovna holičství byla získána rekonstrukcí z původně používaných místností obecní váhy a odpracováno na 360 brigádnických hodin v akci „Z." Do provozu bude uvedena v prvních dnech ledna 1963.

Tržby z činnosti těchto provozoven činily za rok 1962 Kčs 89.700-
Pokles příjmů proti roku 1961 činí " 51.700-
a byl způsoben tím, že na příkaz Okresního národního výboru byla zrušena stálá provozovna „Kolářství" a tím, že poklesly tržby za dopravu obyvatelstvu, neboť nákladní automobil byl provozuschopný pouze po dobu 7 měsíců.

Zlepšovatelé.

Na 40 našich občanů je zaměstnáno v národním podniku „Nářadí" v Roztokách u Křivoklátu, kam denně vlakem dojíždějí. Na některé tyto občany můžeme být v pravdě hrdi, neb nejen svým postojem k práci, ale svým novátorským myšlením, množí svými zlepšovatelskými návrhy, uvedenými do praxe, značně přispěli k hospodárnosti podniku. I tak rakovnický „Rozvoj" ve svém listu ze dne 3. listopadu při hodnocení práce

Zlepšovatelé.

a hospodárnosti v národním podniku „Kářadí". v článku nadepsaném „Jde o miliónové hodnoty" mimo jiné píše:

„Zlepšovatel soudruh M. Karas - sestavil vrtací stroj s automatickým cyklem, na pracnosti na jednom kuse ušetří 4 minuty - 36 haléřů, do konce roku to dělá 1813 normohodin - 11.456 Kčs."

„Rozvoj" ve svém listu ze dne 29. prosince 1962 v článku nadepsaném „Lidé zítřka se rodí už dnes", kde hodnotí velkou iniciativu pracujících, mimo jiné opětně se zmiňuje o našem zlepšovateli M. Karasovi a píše:

„Nelze nevzpomenout zlepšovatele Karase z Kářadí Roztoky, který vyřešil problém jednoúčelového vyvrtávacího stroje a dosáhl tak zvýšení produktivity práce o 400%."

2. Zemědělství.

Státní statek.

Státní statek Křivoklát, provozovna Týřovice obhospodařuje veškerou půdu v obci, a to 458 ha, z toho 377.22 ha orné půdy.

Na farmě pracuje celkem 52 ob-

čanů, z toho 36 stálých s věkem v průměru 51 roků. Státní statek.

Předpis na státní nákup obilovin na rok 1962 činil 3.050 q, z toho žita 930 q, ječmene 200 q, pšenice 510 q a 1410 q ovsa. Dodávky byly splněny na 100% a u ječmene překročeny o 60%.

Farma na Týkošici je izolát TBC. dojnic státního statku Křivoklát. Zdravotní stav dojnic v roce 1962 se natolik zhoršil, že bylo nutno přistoupit k odsunu dojnic na jatka. Stav dojnic byl 100 kusů, avšak brakováním poklesl na 80 kusů, a doplněn nebyl z toho důvodu, že v rámci státního statku Křivoklát byl celkem malý počet přípaků TBC. dobytka a dojnice nebyly do našeho izolátoru přesunuty.

Tím a v důsledku nedostatku píce se stalo, že předpis dodávky mléka 170.000 litrů, byl splněn jen na 96.2% a bylo dodáno jen 164.497 litrů mléka.

V ošetřování farmy bylo ku konci roku:

80 krav dojnic,
82 kusů skotu na žír,
2 plemenní býci,
10 koní.

Státní statek.

Předpis dodávky na rok 1962 byl
290 g hovězího masa a splněn na 150%,
5 g telecího masa a byl splněn na 220%.

Zaměstnanci farmy uzavřeli závazky na výrobu nadplánovaného množství obilovin v hodnotě Kčs 11.560·—
ve skutečnosti tento závazek byl
splněn hodnotou " 10.050·—.

Závazky ošetřovatelů žíru činily 0·65 kg přírůstku na kus a den, ve skutečnosti docíleno přírůstku 0·41 kg na kus a den. Nesplnění nutno hledati v nedostatku kvalitního a i nedostatečného krmiva.

Že však zaměstnanci naší farmy a státního statku Křivoklát si vedli v roce 1962 dobře, můžeme čísti v pokrovnickém „Rozvoji", který píše dne 14. dubna 1962:

„Na úspěchu v dodávkách hovězího masa se podílejí hlavně provozovny Doupno a Týkovice, kde se denní přírůstky býčků na žír pohybují okolo 0·60 kg na kus a den. Provozovna Týkovice dodávky splnila na 256%."

A dne 26. května 1962:

Státní statek.

„Nejlepší výsledky u dojnic docíluje soudružka Sajnerová ze Sýkořice 8,54 l na kus za den."

Ve svých 62 letech ošetřuje soudružka Helena Sajnerová v ČSSS Křivoklát, farma Sýkořice 6 dojnic a 20 telat. Je mezi nejlepšími a vydělá si za měsíc průměrně 1 300 Kčs. A mladým co se nehrnou do zemědělství p r a c o v a t vzkazuje: „Nebojte se této práce. Je hezká a budete-li si práce hledět, budete mít z výsledků i z výdělků radost."

V celostátkové soutěži Československého státního statku Křivoklát o nejlepší farmu živočišné výroby se umístila naše farma sýkořická

na druhém místě

za farmou Doupno.

Aby bylo zajištěno řádné ošetření okopanin na naší farmě a jejich včasná sklizeň, převzali členové rady místního národního výboru, jednotlivých složek Národní fronty a

Státní statek.

zaměstnanci farmy, patronáty nad okopaninami a sklizní sena.

Patroni dohlíželi, aby potřebné práce byly v čas splněny a dle potřeby a možnosti i fyzicky pomáhali. Převzaté závazky plnili odpovědně a svědomitě, takže mohly být potřebné práce v čas a dobře splněny.

Na naší farmě bylo odpracováno v roce 1962 celkem 2.124 brigádnických zemědělských hodin.

Dnem 1. ledna 1962 byl dosavadní zootechnik a zástupce vedoucího farmy Jan Krejčík, který na zdejší farmě působí od června 1960, ustanoven vedoucím sýkořické farmy.

Od založení zdejší farmy t.j. od 1. dubna 1957 jako vedoucí působili - dle Proška:

František Jílek, od jejího založení do května 1957,

František Petráček, od května 1957 do 14. prosince 1957, kdy byl odvolán za pro zpronevěry a rozkrádání socialistického majetku odsouzen na 5 roků do žaláře.

J. Dušek, od 14. prosince 1957 do 31. července 1958, kdy na svou

Státní statek.

Milán Říha, žádost byl své funkce zbaven.
od 1. srpna 1958 do 31. prosince 1961, kdy byl přeložen na nově zřízenou farmu do Městečka.

Soupis hospodářského zvířectva.

Ke dni 1. ledna 1962 byl proveden v naší obci soupis hospodářského zvířectva a jeho stav byl následující:

u občanů: 10·76 slepic,
81 kohoutů,
37 husí a houserů,
6 kachen a kačerů,
8 krůt a krocanů,
30 prasat,
1 jehnička do 1 roku,
1 bahnice nad 1 rok,
8 ostatních beranů a skopců,
70 koz
1 kráva, jež držitelkou je Olga Pelemanová, Dřevíč,

na farmě: 1 plemenný býk,
102 krávy dojnice,
9 jalovic,
82 skotu na žír
22 telat do 3 měsíců a
12 laní.

Včelařství.

Včely letošního roku u nás neuspěly. V době květů ovocných stromů a v době květů akátů bylo pro včely velmi nepříznivé počasí - chladno a deštivo - následkem čehož byl rozvoj včel pomalý, včelstva na smýšku nemohla, své zásoby spotřebovala a koncem května a v červnu byl včelař nucen včely krmiti cukerným roztokem, aby je uchránil před uhynutím hladem. V létě pak, kdy bylo teplo a sucho, pro včely příznivé počasí, nebylo včelí pastvy a tak včely ani pro sebe zásoby na zimu nepřinesly a tím méně pak něco pro včelaře!

V naší obci letos včelaři obhospodařovali 102 včelstva a průměrný výnos medu byl asi 4 kg na včelstvo.

Následkem nedostatečné produkce medu letošního roku v naší vlasti, byl med dovážen ze Švédského svazu a z Kuby, ač jiná léta jsme med vyvážili do ciziny, kde je náš med vysoce hodnocen a hojně požadován.

Kulhavka a slintavka.

V polovině měsíce června letošního roku vyskytla a šířila se nebezpečná choroba skotu kulhavka a slintavka. Ohnisko této choroby bylo v obcích Olešná a Lužná.

Aby se zamezilo rozšíření této

choroby, nařídil Okresní národní výbor v Rakovníku s okamžitou platností pro všechny obce okresu:

Kulhavka a slintavka skotu.

1.) Zákaz přemísťování zvířat všeho druhu,
2.) Přísně zakázal pást skot, ovce a kozy,
3.) Zakázal volné pobíhání drůbeže a hus na veřejných cestách a prostranstvích,
4.) Zakázal vstup do provozoven živočišné výroby nepovolaným osobám.

Těmito včasnými opatřeními a rychlým a účinným zákrokem veterinářským, podařilo se tuto zlou chorobu skotu v krátké době utlumiti, takže nařízená omezovací opatření mohla být již 23. července 1962 odvolána.

Jest to důkaz dobré veterinářské služby na našem okrese.

V novinách dne 23. října 1962 čteme pak tuto zprávu z Říma:

„Organizace spojených národů pro výživu a zemědělství vyzvala evropské vlády, aby učinily okamžité opatření k zastavení epidemie slintavky a kulhavky, která se nebezpečně rozšířila na Blízkém východě a v některých evropských zemích, zejména v Řecku a Bulharsku."

Tularemie zajíců.

Na severním okraji našeho okresu rakovnického byla letos v dubnu a květnu zjištěna u zajíců a divokých králíků nebez-

Tularemie zajíců.

pečná nemoc tularemie.

Tato nebezpečná choroba může postihnout i domácí králíky, ba je i pro člověka nebezpečná. Ač se tato choroba v našem katastru neobjevila, přece byli naši občané upozorněni na toto nebezpečí místním rozhlasem, zvláště, aby se případně uhynulých zvířat v polích nedotýkali a takový nález na Místní národní výbor hlásili.

Postřik ovocných stromů.

Strojní traktorová stanice Olešná, postřikové středisko Kroučová, provedla v naší obci ve dnech 10. - 12. dubna 1962 postřik ovocných stromů proti jeho škůdcům u občanů, kteří si to objednali.

Postřik byl proveden speciální stříkačkou poháněnou motorem z traktoru, k němuž byla připojená nádrž s přípravkem postřiku. Řidič traktoru současně obstaral obsluhu stříkačky. Pod jeho dozorem postřik samy provedli naši občané Josef Černý a Antonín Kratochvíl a u 31 občanů bylo postřikem ošetřeno 1.100 stromů a spotřebováno 6.400 litrů přípravku.

Poplatek obnášel 22 haléřů za 1 litr přípravku včetně všech úkonů a byl uhrazen jednotlivými občany na Místním národním výboru. Průměrná spotřeba přípravku

byla asi 5.8 litrů na strom.

3. Doprava a spoje.

Železnice.

O železnici se krátce zmiňuje náš kronikář na stránce 19.té první knihy naší kroniky.

Naše obce nemá železniční stanici ani zastávky, naše obce ani neleží přímo na železniční trati, avšak našimi občany je tak hojně používána ku všem možným cestám, ať - a to hlavně - do zaměstnání, do školy, do zdravotního střediska a jiným a jiným cestám, a z toho důvodu, že má pro naši obce tak velkou cenu, pokládám za účelné blíže se o ní zmíniti.

Především k její historii, jak je zaznamenána v kronice zbečenské - zkrácený obsah:

„Trať Rakovník - Protivín se stavěla v letech 1874 - 1875, nákladem 8,000.000 Kč. Podnětem ku stavbě byla chudoba kraje a nutnost rychlejší dopravy uhlí z pánve severozápadočeské k jihu a dále do Rakous.

Kdo chtěl tehdy jeti do Prahy nebo k Žatci, musel jít na nádraží až do Unhoště. Proto chodívali lidé do Prahy a ještě

Železnice.

i dále, pěšky.

Projekt dráhy vypracovali koncesionáři Bohumínsko - Kušvatské dráhy a částku 8,000.000:- K povolila říšská rada vídeňská dne 3. dubna 1874.

Se stavbou se začalo brzo. Trať Rakovník - Beroun je dlouhá 44 km a ze Zbečna do Rakovníka je 25 km, do Berouna 19 km. Probíhá kolem řeky skalnatým nerovným terenem, kroutí se a probíhá 5ti tunely a přetíná Mži na třech místech. Kdo touto železnicí jede, má se opravdu na co dívat. Při kopání jednoho tunelu mezi Křivoklátem a Běšteckem zahynulo neštastnou náhodou 8 mužů a jedna žena. Stavbu vedli podnikatelé Jan Mourička a Šnábl, detailní práce prováděl Josef Kovařík, pod jehož dozorem budován úsek Rakovník - žloukovický most. Spád trati upraven 1: 120.

Slavnostní otevření trati a zahájení jízdy mezi Berounem a Rakovníkem byla 30. dubna 1876. Ozdobená lokomotiva projížděla trať k Rakovníku a ve vozech jel závodní výbor s kapelou Josefa Skleničky ze Zbečna. Také nádraží byla slavnostně vyzdobena a první jízda nestála nic, ale zpět si musel již každý platit.

Železnice.

Roku 1879 byla rakovnicko-protivínská trať svěřena vedení dráhy západní. Až do let předválečných byla tu poměrně slabá frekvence. Tam a zpět (do Berouna) jezdilo celkem 6 vlaků osobních mimo málo vlaků nákladních. V roce 1910-14 byl přidán jeden vlak.

V roce 1934 jezdilo na trati ve všední dny 18 vlaků, v neděli přes 20 za den, tedy 3-násobný počet proti době před válkou. Počet nákladních vlaků se ovšem o tolik nezvýšil. V letní době projížděl Zbečnem v 7 hodin večer výletní vlak do Prahy.

V polovině března 1916 zřítila se skála a vrstva jílu na smíšený vlak č. 8568, jedoucí ze Zbečna do Křivoklátu. Věhoda se udála asi v 6 hodin ráno u km 21.8 proti Děčům. Lokomotiva, 3 osobní a 5 nákladních vozů vyjelo z kolejí, stroj s tendrem a osobní vozy sjely po náspu do rozvodněné řeky. Z převrženého stroje byl uražen komín a první, na štěstí prázdný vagon, byl úplně rozbit. Rozlopený kotel ve chladné vodě vybuchl, opařil strašně topiče i strojvůdce, oba z Rakovníka. Strojvůdce Josef Brotánek byl 36-letý, ženatý, topič Josef Militský 35-letý, ženatý. Oba byli pomocným vlakem dopraveni do Prahy, ale ve všeobecné nemocnici (klinika prof.

Železnice.

Kreibicha) za strašných bolestí zemřeli v týž den. Vlakvedoucí byl poraněn jen lehce. Dále byli ranění lehce: Josef Dvořák, Josef Čermák, František Lev, Václav Karas, Josef Mutinský a Sklenička všichni ze Zbečna a 2 ženy. Dráha vyplatila raněným od 100 K do 4000 K náhrady.

2. září 1924 srazily se na zdejším nádraží smíšený vlak s nákladním. Ke zranění nedošlo, pouze bylo poškozeno několik vagonů. Nábytek v jednom z nich se rozbil.

Nádraží Zbečno stojí na katastru obce újezdské a bylo spojeno s naší obcí obyčejnou vozovou cestou k přívozu přes řeku. Když byla vysoká voda, nebo plují ledy, bylo toto spojení přerušeno. Kdo musel do Zbečna, třeba z Prahy, byl nucen jeti vlakem až na Křivoklát - hrad a odtud zpět pěšky. Tuto obtíž odstranil nový most z roku 1925 od něhož vede ke stanici zvýšená upravena silnice.

Sousedními stanicemi jsou Roztoky - Křivoklát a Nová Ves. Protože byl úsek od našeho nádraží do Nové Vsi poměrně dlouhý, dosáhli žloukovičtí povolení zastávky a konečně i Račice. V Račicích staví jen vla-

lzy motorové, které byly na československých železnicích zavedeny v roce 1934.

Od roku 1930 má zbečenská stanice elektrické osvětlení."

Potud kronika zbečenská!

Ovšem od tohoto zápisu - asi z roku 1934 - 35 se na trati Rakovník - Beroun mnoho změnilo. Ještě v roce 1925 měla trať 8 stanic - včetně stanice Rakovník a Beroun a 3 zastávky - dle připojeného jízdního řádu z roku 1924.

12. Louny - Rakovnik - Beroun. **Beroun - Rakovník - Louny.**

O	N	O	O	O	O	O	N	O	O	km		O	O	O	O	O	N	O	O
701	8143	705	707	709	715	781	749	711	713			702	702	706	709	710	752	712	716
2-3	3	2-3	2-3	2-3	2-3	3	3	2-3	2-3			2-3	2-3	2-3	2-3	2-3	3	2-3	2-3
3·50	.	5·31	7·50	11·2›	12·45		.	17·31	19·26	—	o. **Louny** ✕ . . . . . p.	5·59	7·38	11·21	14·55	18·02		21·42	23·35
3·57	.	5·38	7·57	11·33	12·52		.	17·38	19·33	3	Louny město (z.) . . ⅄	5·53	7·32	11·15	14·49	17·56		21·36	23·29
4·04	.	5·50	8·04	11·40	12·59		.	17·48	19·40	6	**Louny předm.** . . .	5·46	7·25	11·08	14·42	17·49		21·29	23·22
4·10	.	5·56	8·10	11·46	13·05		.	17·54	19·45	9	Zeměchy-J mlín (z.) .	5·41	7·20	11·03	14·37	17·43		21·24	23·17
4·15	.	6·01	8·15	11·51	13·10		.	17·58	19·51	11	Opočno u Loun (z.) .	5·36	7·15	10·58	14·32	17·38		21·20	23·12
4·22	.	6·08	8·22	11·58	13·17		.	18·05	19·58	14	Hřivice	5·31	7·09	10·52	14·27	17·33		21·15	23·07
4·27	.	6·13	8·27	12·03	13·22		.	18·09	20·03	16	Konětopy-Pnětluky .	5·26	7·04	10·47	14·22	17·28		21·10	23·01
4·35	.	6·21	8·35	12·11	13·30		.	1·17	20·11	19	Solopysky-Ročov . .	5·21	6·58	10·41	14·17	17·23		21·05	22·55
4·47	.	6·33	8·47	12·23	13·42		.	18·29	20·23	24	Domoušice	5·13	6·50	10·33	14·09	17·15		20·57	22·47
4·56	4·17	6·44	8·57	12·33	13·51		15·23	18·39	20·33	28	Mutějovice	5·06	6·43	10·26	14·02	17·08		20·50	22·40
.	.	6·50	9·03	12·39	.		15·32	18·44	.	31	Kounov (z.)	.	6·34	10·20	13·56	17·02			
.	4·39	6·57	9·10	12·46	.		15·43	18·51	.	35	Svojetín	.	6·27	10·13	13·49	16·55			
.	4·50	7·04	9·17	12·53	.		15·53	18·58	.	38	Nesuchyně-Hořesedly	.	6·20	10·06	13·42	16·48			
.	5·05	7·10	9·23	12·59	.		16·02	19·04	.	42	Chrášťany-Kněževes ⅄	.	6·13	9·59	13·35	16·41			
.	5·28	7·22	9·35	13·11	.		16·20	19·16	.	50	p. ● **Rakovník** ✕ 13, 14 o.	.	5·58	9·44	13·20	16·26			
O												N	O						
703	.	.										748	714						
2-3	.	.										3	2-3						
5·41	.	.	9·43	13·24	.		16·50	19·22	.		o. ● **Rakovník** ✕ 13, 14 p.	6·55	23·21	9·37	13·12	16·19	20·08		
5·50	.	.	9·52	13·33	.		17·05	19·30	.	57	● Lašovice (z.) . . . ⅄	6·40	23·12	9·28	13·04	16·10			
5·59	.	.	10·01	13·42	.		15·26	17·19	19·39	.	63	Městečko	6·26	23·03	9·19	12·56	16·02	19·40	
6·03	.	.	10·05	13·46	.		15·33	17·26	19·43	.	65	● Hrad Křivoklát (z.) .	6·17	22·58	9·14	12·52	15·57	19·29	
6·08	.	.	10·10	13·51	.		15·39	17·33	19·48	.	67	Křivoklát	6·09	22·52	9·08	12·46	15·51	19·21	
6·19	.	.	10·21	14·02	.		.	17·50	19·59	.	75	● Zbečno	5·49	22·40	8·56	12·34	15·39	.	
6·27	.	.		14·10	.		.	18·02		.	80	Zoukovice	5·37		8·48		15·31	.		
6·33	.	.	10·33	14·16	.		.	18·12	20·11	.	84	Nová Huť u Berouna	5·28	22·28	8·42	12·22	15·26	.		
6·40	.	.	10·40	14·23	.		.	18·22	20·18	.	88	Stará Huť n. Beroun.	5·18	22·21	8·35	12·15	15·19	.		
6·47	.	.	10·47	14·30	.		.	18·33	20·25	.	93	⅄ Beroun v Č. - Závodí . ⅄	5·07	22·14	8·28	12·08	15·12	.		
6·50	.	.	10·50	14·33	.		.	18·39	20·28	.	94	p. **Beroun** v Č. ✕ 1, 11 o.	5·00	22·10	8·24	12·04	15·08	.		

Jezdí v neděli do 30. IX. a 9. VI. 1924

Jezdí v neděli do 15. IX. a 9. VI. 1924

Jezdí v neděli a 9. VI., 28. X., 25. a 26. XII. 1924, 1. I., 13. IV., 1. V. a 1. VI. 1925.

Jezdí jen v pracovní dny.

V přítomné době má trať sice také ještě 8 stanic, ale již 7 zastávek. Některé stanice od doby její stavby změnily své názvy a to:

Železnice.

Stará Huť na Hyskov,
Nová Huť na Nižbor,
Křivoklát na Rozbky - Křivoklát a

přibyly od doby stavby následující zastávky:
Chlum u Rakovníka,
Lašovice,
Pustověty,
Račice u Berounka,
Zbouzovice.

V roce 1925 projíždělo stanici Zbečno oběma směry 10 osobních vlaků, v roce letošním ale projíždí ve všední dny oběma směry již
22 vlaků osobních řádných,
3 vlaky mimořádné,
2 rychlíky, které ve Zbečně nestavějí, ale staveji v letní době na zastávce Hrad Křivoklát,
12 vlaků nákladních.

V době před první světovou válkou byla vlakový frekvence na této trati slabá. Slabá byla ale i doprava osob. Avšak asi 4x do roka se naše zbečenská stanice dočkala větší osobní frekvence a to ve dny, kdy se konaly v Berouně nebo v Rakovníce výroční trhy - „jarmarky". A tu naši i z okolních vesnic, občané - hlavně ženy - jeli do Berouna nebo

do Rakovníka na nákup různého domácího - hlavně kuchyňského - nářadí. Stůl i hotové šatstva a prádlo, jak ženské tak mužské se nakupovalo. Obuv se kupovala hotová a to nejen pro celou rodinu, ale i pro sousedy. Míra na boty byla jednoduchá. Měřilo se stéblem slámy, které se vsunulo do špičky boty a v patě se zlomilo. A obuv - střevíce i vysoké boty - vždy pasovaly. Braly se vždy ještě o kousek delší.

Pamatuji, že v letech devadesátých minulého století a i v letech pozdějších, jezdily na této trati vozy s jednotlivými oddělenými „kupé" zvanými, které byly opatřeny na obou stranách dveřmi. Těchto oddělení v jednom voze bylo asi pět. Cestující neměli možnost přecházet z jednoho oddělení do druhého - neboly průchodící. Kloset byl v celém vlaku jen jeden a to ve služebním voze hned za lokomotivou - „hyttlaku" zvaném. Průvodčí při kontrole jízdenek, chodil za jízdy po vodorovném prkně, které bylo přes celý vagon po obou stranách připevněno, a každé oddělení musel za jízdy otevřiti, aby mohl kontrolu jízdenek vykonati.

Počet osob v době po výstavbě železnice do Zbečna přijíždějících a odjíždějících bychom byli snadno na prstech rukou spočí-

Železnice.

tali. A v době půtomné? Je téměř nevěřitelno, jaké množství lidí za rok ze stanice Zbečno je odbaveno. Podle statistiky stanice zbečenské, přesně vedené, za rok 1961, odjíždí denně na jízdenky dělnické, žákovské, režijní, v plné ceně a j. průměrně 809 osob! T. j. do roka asi 295.000 osob. Jelikož se taktéž množství osob do stanice vrací, tedy téměř na 600.000 osob ročně projde - t. j. vystoupí a nastoupí - ve stanici Zbečno

V roce 1961 bylo ve stanici Zbečno vyloženo 205 vagonů různého zboží a materiálu a vypraveno bylo 5.300 vagonů - většinou štěrku vytěženého v kamenolomu na našem katastru ležícím.

Náčelníkem zdejší stanice je od 1. srpna 1961 Bohumil Kraly, rodák zbečenský.

Na této trati a i ve stanici Zbečno samé, jistě se staly různé události a i úrazy a jiné, které nebyly zaznamenány. Pro poučení našich občanů budiž zaznamenán těžký úraz z poslední doby. Zdal se 14. prosince 1961:

Marie Kučerová ze Zbečna, 17 roků stará, učednice samoobsluhy Jednota ve Zbečně, měla navštívit tento den odbornou školu učňovskou v Berouně. Aby si zkrátila ces-

Železnice.

šu k ranním vlakům, použila zakázané cesty po trati kolem hospodářského skladiště, kde se právě posunoval nákladní vlak. Nevysvětlitelným způsobem - ona sama neví, jak se to stalo - upadla tak nešťastně, že nárazem na zem pozbyla vědomí.

Když nabyla vědomí, ležela u koleji pod vagonem a chtěla vstát. Nemohla, neboť kola vagonu jí stálo na ruce, kterou pravděpodobně v bezvědomém stavu položila na koleje. Ruka byla v nadloktí rozdrcena.

Na její volání přispěchali jí cestující, kteří šli od vlaku, ku pomoci. Vagon musel být nadzvednut, aby mohla být vyproštěna. O neštěstí byla vyrozuměna její matka, která pracovala v nedalekém kamenolomu. Byla převezena do rakovnické nemocnice, kde po více jak hodinovém chirurgickém zákroku, byla poraněná přenesena na své lůžko na nemocničném sále - ale bez pravé ruky, která jí byla v nadloktí amputována.

Tento tragický a smutný případ budiž výstrahou našim občanům, kteří tak hojně zbečenské stanice používají!

Zaznamenáno podle ústního sdělení její matky.

Pokračování na str. 265 t. k.

Autobusová spoj - nová.

Dne 8. ledna 1962 byla slosavodní autobusová linka Kladno - Zbečno, přes naši obec vedoucí, rozšířena o další autobusovou spoj. Nově zavedená spoj přijíždí od Kladna do Týkošice 9.22 h, pokračuje v jízdě do železniční stanice Zbečno. Odtud se vrací zpět přes Týkošici 9.56 do Kladna. Tato spoj. vyplnila dopolední mezeru u kladenské linky.

Tímto zhuštěním přijíždí během 24 hodin do Týkošice 6 spojů od Kladna a rovněž 6 spojů projíždí směrem ku Kladnu.

Druhá linka Praha - Kličava má denně dva spoje od Prahy a 2 spoje do Prahy.

Během 24 hodin projede ledy Týkošicí 16 autobusových spojů tvrdých.

Autobusy v naší vlasti přepravily v roce 1961 dvakrát více cestujících než železnice. Odvezly na 1286 miliónů cestujících, což je o 800 miliónů více než v roce 1950.

Motorismus naší vesnice.

Na jaře roku 1962 nacházelo se v obvodu občanů naší obce:

23 osobních automobilů,
66 moto-cyklů,
45 mopedů,
6 pianjrů,
1 freza.

Motorismus naší vesnice.

A nyní pohleďme zpět do nedalekée minulosti!

Ještě v letech devadesátých minulého století jediným dopravním prostředkem - mimo železnici - byl u nás v Týkovici vůz koňmi tažený. Používal se kočár, který ale vlastnili jen zámožní a těmi byli u nás sedláci, anebo brýčky, kterou nejčastěji používali zase řezníci zdejší, kteří jezdili za obchodem do okolních vesnic. Brýčka obyčejně byla tažena jedním koněm.

V těchto letech nebylo v naší obci ani velocipedů. Bylo velkou sensací, projel-li naší vesnicí cyklista. Jezdce na velocipedu čekalo při projíždění vesnic - tedy nejen v naší vesnici - určité nebezpečí. Téměř v každém domku byl držen hlídací pes, který obyčejně přes den líhával na silnici. A běda cyklistovi! Při- ne jeden- za zuřivého štěkotu doráželi na cyklistu a nejednou se stalo, že jej strhli s kola, nebo mu skočili před kolo, cyklista na psa najel a nehoda byla hotová.

Měli kolo, byl tehdy přepych a majitel kola byl pokládán za majetného občana. Cyklistický úbor bývat - krátké kalhoty a dlouhé punčochy, nízké botky.

Motorismus naší vesnice.

Tehdejší velocipedy byly těžkopádné a jízda na nich i do sebemenšího kopečku byla namáhavá, a proto cyklista byl nucen do kopce jíti pěšky a kolo tlačiti. Často se stalo, že cyklista kolo tlačil ze Zbečna na Týkořici. Měl-li štěstí, že v téže době šli sykořičtí školáci ze zbečenské školy domu - tehdy sýkořičtí chodili do školy do Zbečna, neb Týkořice vlastní školu neměla - pomohli mu kolo vytlačit. Pokládali si za čest a vyznamenání, bylo-li některému z nich kolo ku tlačení do kopce svěřeno. Bylo-li jich více, střídali se, aby žádný nepřišel zkrátka.

Jako odměnu dostal takový školák 2-3 krejcary t.j. 4-6 haléřů. Některý jezdec ale byl skoupý a nedal nic anebo jen slíbil. Tak stalo se i mě. Vytlačil jsem jako 8-letý chlapec jezdci kolo ze Zbečna až na Týkořici ke kovárně. Zde si jezdec kolo převzal a optal jak se jmenuji. Řekl jsem „Jedláček" - tak se u nás přezdívalo. On na to „já se také jmenuji Jedláček" „Co chceš 2 krejcary nebo gumový balonek?" Řekl jsem „balonek" a on slíbil, až projede po druhé kolem, že mi balonek - míč - přinese. Již v duchu jsem se viděl, jak mi budou kamarádi záviděti, neboť mít gumový

míč, byla nesmírná touha každého z nás kluků. Ale na gumový balonek - míč čekám do dnes!

Motorismus naší vesnice.

Teprve v prvních letech nynějšího století počaly se, po řídku sice, objevovati velocipedy i v naší obci. Jejich používání se rozšířilo ale teprve po první světové válce, kdy občané naší našli práci mimo naši obec a k cestě do práce používali velocipedů.

Před druhou světovou válkou objevil se v naší obci již také tu a tam motocykl. Prvním vlastníkem motocyklu v naší obci byl bývalý majitel selské usedlosti čp. 2 Richard Burian. Byly to většinou starší motocykly, ale po druhé světové válce rozmohl se i v naší vesnici motorismus na plno.

Staré motocykly nahradily moderní nové motorky, postupně přibývalo i pionýrů, velocipedy nahradily mopedi. V držení našich občanů objevily se i starší osobní auta a v poslední době ale i vozy nejmodernějších a nejnovějších typů.

Velocipedů používají dnes již jen děti, jak hoši, tak děvčata a to k jízdě pouze pro zábavu.

Při zápise změny držitele motorového vozidla, vybírali se určité poplatky, které od 1. listopadu 1962 jsou stanoveny ministerstvem

Motorismus naší vesnice.

finanční následovně:

U jednostopových vozidel do 50 cm
činí poplatek Kčs 20.-
u jednostopových vozidel větších
činí poplatek „ 200.-
u dvoustopových vozidel, které má
převodce v držení před 1.1.
1962 činí poplatek: „ 1.000.-
u vozů vyrobených do 31.12.1954 - - - -
u vozů Škoda, Sedan a Moskvič pod-
le stáří vozu Kčs 3.500.- až 8.000.-
u vozů Škoda 440, Octavia, Fiat 600,
Renault - 4 CV, Ford - Anglia a
Simca Aronde Kčs 3.000.- až 7.500.-
u vozů Wartburg „ 2.500.- až 6.500.-

Poplatek je povinen zaplatiti dosavadní držitel vozidla.

Pošta.

O poště píší kronikáři naší obce v I. knize naší kroniky na straně 19. a 76. Tyto zápisy budiž doplněny:

Poštovní zásilky obstarávala původně vrchnost na Křivoklátě. Tak bylo i v dobách po robotě (po roce 1848). Takě formani doručovali různé zásilky.

Vrchnost křivoklátská jako všude jinde, udržovala posly čili postiliony, kteří pravidelně dojížděli do sídelního města vrchnosti a

podle potřeby i jinam. Poddaným byly dodávány zásilky podobným způsobem, ač jich mnoho nebylo. Pro poštu do Křivoklátu, kde byl poštovní úřad zřízen roku 1851 a kam poštou naše obec patřila, docházel sýkořický obecní strážník.

Pošta.

V roce 1904 zřízena byla ve Zbečně poštovna v domě čp. 3, u listonoše Adolfa Čermáka, jenž byl povinen doručovat do Zbečna, Sýkořice, na Seneckou a na Luby, do Račic, Ujezda, Pohořelce a bližší samoty v to počítaje. Za převoz přes řeku listonoš neplatil.

Čermák byl současně obecním strážníkem ve Zbečně. Zbečenský kronikář píše o Čermákovi: Význam a důležitost Čermákovi osobnosti zvyšovala uniforma s vysokou čepicí a někdy i šavlí, jako o pouti a posvícení, kdy vybíral od kramářů poplatky z místa. Úřední nařízení a dražby vyhlašoval obyčejně v poledne, když šli děti ze školy, bubnováním.

Výnosem čj. 114.951/III ze dne 17. června 1914 povolilo ředitelství pošt a telegrafů zřízení poštovního úřadu pro Zbečno a okolí. Poštovním expedientem ustanoven František Landschuh z Myslivi u Volyny. Otevření pošty bylo stanoveno na 16. srpen 1914, ale válka

Pošta.

je přerušila.

Ke skutečnému otevření poštovního úřadu došlo až po první světové válce a to 15. února 1919. Bylo to opatření prozatímní - I. etapa - na zkušební dobu jednoho roku s podmínkou, že bude dosaženo 12.000 jednotek. Aby se pošta udržela a obstála ve zkoušce, museli si občané v té době posílati v místě jeden druhému psaní a lístky a to doporučeně, ba i peníze, jen aby - zmíněný počet jednotek byl zajištěn. To se podařilo a proto poštovní správa schválila definitivní zřízení úřadu - jako druhou etapu. První vedla poštu slečna Řezáčová. Listonoši ustanoveni Antonín Šindler a František Prošek.

Druhá, pětiletá etapa provisoria, se končila v roce 1924 a vyžadovala 15.000 jednotek ročně. Toho roku dosaženo skutku 15.021 jednotek, tedy víc o 21 a to stačilo k ponechání úřadu.

Potud dle kroniky zbečenské, a doplněno z vlastních pamětí.

Nově zřízený poštovní úřad byl umístěn ve Zbečně v domě kupce Šnobla a kde je dosud jeho působiště. Nájemné z místnosti neplatil stát, ale musela jej platit obec zbečenská a okruh obcí zbečenské poště přidělený, přispí-

val úměrnou částkou. Teprve asi až od roku 1942 převzal povinnost, platit nájemné, stát.

Vedoucím poštovního úřadu ve Zbečně je od roku 1955 podák sýkořický Alois Reindl, který ale na poště působil nejdříve jako doručovatel od 4. června 1945 až do roku 1955.

Poštu na Sýkořici střídavě doručovali Karel Šindler a Jaromír Štipl, který je u pošty již 27 roků. Po odchodu Šindlera do invalidního důchodu, převzala střídavé doručování Helena Pleicrová, která bydlí na Sýkořici. Vystřídání děje se po jednom měsíci.

Zásilky pro Sýkořici jsou početné, denní váha jejich obnáší 12 - 15 kg. Doručovatelé obstarávají nejen zásilky listovní, ale i peněžní všeho druhu - jako poukazy mezd z podniků, důchody a jiné. Rovněž telegramy, ba i menší balíkové zásilky doručují.

Doručovatelé vybírají poplatky za radia, televizi, telefon, předplatné na noviny, časopisy a jiné.

V obcích, do okruhu poštovního úřadu ve Zbečně patřících bylo k 1. lednu 1962 509 radiokoncesionářů, z toho v Sýkořici 191 koncesionářů. Poplatek za radio obnáší Kčs 5.- měsíčně a vybírá se čtvrtletně předem.

Letos 17.5. uplynulo 39 roků, kdy

Pošta.

Československý rozhlas vysílal svůj první veřejný radiokoncert o němž se novinová kritika vyslovila hodně nepříznivě. Československý rozhlas má nyní na 3,050.000 radiokoncesionářů.

Televizních koncesionářů má zbečenský poštovní úřad k 1. lednu 1962 celkem 159 z toho: v Týkošicích je 89 koncesionářů, tedy 56% všech koncesí zbečenské pošty. Poplatek za televizi obnáší Kčs 15.- měsíčně a vybírá se měsíčně předem.

Tam, kde je radio spojené s televizí, obnáší poplatek Kčs 20.- měsíčně a je vybírán rovněž měsíčně předem.

První televizi v Týkošicích měl Jaroslav Vandirek.

Telefonní ústředna ve Zbečně má celkem 33 telefonních stanic z toho Týkošice:
stanici č. 8 - Místní národní výbor, Týkošice,
" 13 - Farma státního statku, Týkošice,
" 18 - Veřejná telefonní hovorna, umístěna v hostinci „Jednota" v Týkošicích,
" 25 - Prodejna „Jednoty" v Týkošicích,
" 4 - Tábor Motor Stadion.

Označování poštovních zásilek.

Od 1. srpna 1962 byl zaveden na celém území Československé socialistické republiky nový technologický postup při instradování a přepravě poštovních zásilek, jehož cílem je zrychlení přepravy a použití nejmodernější techniky.

Označování poštovních zásilek.

Hlavním údajem v adrese každé poštovní zásilky stává se politický okres. Odesilatelé proto mají v adrese uvádět vždy příslušný politický okres. Politický okres má se uvádět i ve zpáteční adrese.

Vzor:

Josef Novák,
Sýkořice čp. 30,
pošta Zbečno,
okres Rakovník.

Odesilatel:
V. Novák, Sýkořice č. 30,
pošta Zbečno,
okres Rakovník.

4. Obchod.

Dohlížecí výbor.

Jednou z dobrých složek naší Národní fronty, která dobře plní své úkoly je Dohlížecí výbor, jehož předsedou je Jaroslav Hokeš. Problémy, které se několikrát vyskytly v zásobování, řešil s pomocí Místního národního výboru a u nadřízených orgánů, vyhledali a vymohli nápravu. O své provozovny v místě se pečlivě starají a to jak po stránce zásobování, tak i po stránce vybavení.

Své schůze výborové i členské pořádají pravidelně. K jejich dobru nutno přičíst i to, že v „košíčkové akci sběru vajec" bylo na státní nákup sebráno od drobných držitelů slepic 6.000 kusů vajec.

Zásobování.

V naší obci jsou dvě provozovny Lidového spotřebního družstva „Jednota" Rakovník a to samoobsluha s potravinářským a smíšeným zbožím a provozovna pohostinská.

Obrat v roce 1962 dosáhl v samoobsluze Kčs 2,294.000.- t.j. Kčs 3.390.- v průměru na 1 obyvatele, v pohostinství obrat obnášel " 410.000.-.

Zásobování uhlím.

Naší občané si již delší dobu stěžovali na nedostatečné zásobování naší obce topivem t.j. uhlím ke topení v domácnostech. V omezeném množství dodané uhlí bylo podřadné jakosti.

Když se stížnosti množily, ujal se věci zásobování uhlím předseda Dohlížecího výboru Jaroslav Hokeš. Pozval ředitele Uhelných skladů v Rakovníku na schůzku na Národní výbor na Týřovicích. Schůzka se uskutečnila 12. listopadu 1962, na níž místní rozhlas pozval takě nespokojené občany, kteří se dostavili v hojném počtu.

Na této schůzce, na níž se dostavila také vedoucí rozdělovny uhlí v Městečku, neboť naše obec jest zásobována ze skladů z Městečka, byly předneseny stížnosti přímo řediteli a

vedoucí skladu vytýkáno, že nespravedlivě uhlí rozdělovala, na občany, kteří přišli uhlí osobně objednat či dodávku urgovat, byla nevlídná, ba přímo arogantní, na objednávky nevydávala - ač byla povinná - potvrzenky, a mnoho jiných nepravostí bylo jí za vinu kladeno.

Zásobování uhlím.

Po živé a rozčilující debatě, při níž se vedoucí až do pláče dala, slíbil ředitel nejpotřebnější občané že budou v nejbližších dnech uhlím zásobeni a ostatní pak v době nejkratší. A skutečně již druhý den mnozí z potřebných občanů uhlí dostali. Žel, slib plně splněn nebyl a koncem roku ještě mnoho občanů na uhlí čeká. Čeká na něj velmi dychtivě, neboť již dlouho trvající silné prosincové mrazy nutí občany stále více topit.

Jak z jednání věcí bylo viděti, nedostatek uhlí není, ale je špatná distribuce, zaviněna mnohdy nezodpovědnými lidmi a nedostatkem vozů k rozvozu.

Přídělové brambor.

V roce 1962 byl příděl brambor na zimní uskladnění 50 kg na osobu. Loni, t. j. v roce 1961 byl příděl 100 kg na osobu.

Sběr konservárenských sklenic.

Náš konservárenský průmysl potřebuje ku splnění svých potravinářských úkolů miliony konservárenských sklenic, jichž se v poslední době projevil nedostatek.

Sběr konservárenských sklenic.

Tyto sklenice v nepřehledném množství nalézají se neupotřebeny v držení konsumentů a jsou mnohdy leckde pohozeny. Konservárenský průmysl vyhlásil proto výkup těchto sklenic. Této akce súčastnili se i naší občané a odvedli do naší prodejny „Jednoty" od 11. září 1962 do konce letošního roku 1.345 kusů sklenic, za které jim bylo vyplaceno Kčs 612·–. Výkupní cena pohybovala se od 10 do 50 haléřů.

Sběr lesních plodů a hub.

Maliny a ostružiny se letošního roku neurodily, ač jiná léta paseky našich lesů hojný sběr malin a ostružin skýtaly.

Příčinou bylo pravděpodobně velké letošní sucho, neboť plody po odkvětu se vůbec nevyvinuly a uschly.

Houby rovněž letošního roku houbaře neuspokojily - prostě nerostly. Teprve v polovině října, kdy neobvykle silné ranní a dopolední mlhy prostoupily lesní paseky, objevily se v hojném počtu václavky, houby to velmi chutné.

V téže době narostlo také něco málo borových hlouzků, ale jen v mladém porostu borovicovém. Jinak celý rok se houby neobjevily. Ba neobjevily se ani houby „plevel" zvané, to jest různé houby nepoživatelné, které jiná léta zaplavují lesy. Příčinu nutno

hledati opětně v suchém počasí.

Sběr lesních plodů a hub.

Před 80 - 70 lety skýtaly naše lesy přehojnou měrou houby. Jako osmiletý - šedý v letech devadesátých minulého století, šel jsem se svými kamarády jen na kraj do lesů dřevěných - za tehdy tak zvanou „Hamouzovic porostlinu" - a za nedlouhou dobu nasbíral jsem „bramborový" košík hřibů. Kromě hřibů a kozáků jsem ani jiných hub neznal.

Tehdy mnohý občan naší vesnice sběrem hub hájil svoji exsistenci. Věnoval se sběru hub. Nasbírané houby nosil - hlavně ženy - do Kladna. Chodilo se pěšky, jiných dopravních prostředků tehdy s Kladnem nebylo. Houby nosili v můšich na zádech. Trh v Kladně začínal mezi 6 - 7 hodinou ranní, a aby si náš občan zajistil na tržišti svůj „plácek" musel tam být časně. Cesta do Kladna trvala pěšky 4 hodiny, to znamená, že vyšli již kolem jedné hodiny po půlnoci. Nešli silnicí, ale lesními kratšími pěšinami a jak chůze lesem v noci bez světla je obtížná, málokdo si dovede představiti.

Dnešní občané, zvláště ti mladší, nedovedou si představiti tehdejší nesnáze chudých lidí, kteří museli tak velkou oběť přinésti, aby jen nouzově svoji životní exsistenci

Sběr lesních plodů a hub.

uhájili. Dnes nasedneme do pohodlného autobusu a za hodinku jsme v Kladně!

Co nedaly maliny, ostružiny a houby letos, hojně nahradily šípky, jichž se letos urodilo neobvykle velké množství. Šípkové plody byly i také do vzrůstu krásné, velké. Zdá se, že na ně suché počasí nemělo vlivu.

Naši občané se pilně účastnili sběru šípků a zdejší prodejna „Jednoty" letos vykoupila v době od 1/9. do 15/10. 1962 - 1984 kg šípků a zaplatila za ně Kčs 5.952:-, platil se 1 kg 3:- Kčs.

Vzdor tomuto hromadnému sběru, zůstalo na šípkových keřích ještě mnoho plodů pro naše, zde přezimující, ptactvo.

Šípky se u nás sbírali již i před 80-70 lety. Tehdy se ale syrové - čerstvé - šípky nevykupovaly jako dnes, ale jen šípky vyloupané a usušené.

Zpracování šípků se účastnila celá rodina. Obyčejně otec šípky natrhal - a na šípky se chodilo i několik hodin vzdáleného kraje -. Doma se pak, obyčejně večer šípky zpracovaly a sice odstranilo se otvětí, čemuž jsme říkali „bubák", pak se šípky rozpůlily, zvlášť jako malá lžičkа přizpůsobeným otvorem se zrníčka vyškrabovaly. Zrníčka šípků

jsou obalena chloupky, které když přišly mezi prsty u rukav velmi nepříjemně píchaly a šimraly, říkali jsme že „kousou."

Sběr lesních plodů a hub.

Vyloupané a dobře usušené šípky odnášeli se do Zbečna, obchodníku Friedovi, který měl pro zdejší okolí výhradní výkup. Fried byl obchodník - za dodané šípky nevyplácel peníze v hotovosti, ale prodávající si v hodnotě šípků odebral zboží. Tím měl Fried dvojí výdělek: jednak na šípkách koupených, jednak na prodávaném zboží. Fried byl sice israelita, ale dobrý jinak člověk. Rád chudým prodal i na dluh a trpělivě čekal na zaplacení.

II. Politický a veřejný život:

1. Správa obce.

Místní národní výbor.

V rámci místního národního výboru byly v činnosti komise:

zemědělská,
pro výstavbu,
finanční,
místního hospodářství,
sociální a zdravotní,
školství a kultury,
veřejného pořádku,

Místní národní výbor.

občanské kontroly,
sbor pro občanské záležitosti.

Činnost všech těchto složek byla uspokojivá, uložené úkoly byly plněny dobře. Předsedové těchto komisí podávali na veřejných zasedání zprávy ze své činnosti.

Usnesení vyšších orgánů byla pravidelně projednávána a realisace úkolů kontrolována.

V osobním složení členů Místního národního výboru proti roku minulému, nenastalo změn.

Spolupráce se složkami Národní fronty byla dobrá, zvláště pak spolupráce s výborem žen.

Finanční hospodářství Místního národního výboru.

Finanční hospodářství Místního národního výboru v roce 1962 bylo dobré.
Rozpočtové výdaje na r. 1962 činily celkem Kčs 53.100-
Rozpočtové příjmy ze zdrojů Místního
národního výboru činily Kčs 24.200-
a příděl z rozpočtu Okres-
ního národního výboru " 28.900-

celkem " 53.100-

čímž byly vyváženy rozpočtové příjmy s rozpočtovými náklady.

Podle uzávěrky k 31. prosinci 1962 činily

Finanční hospodářství M.N.V.

skutečné příjmy Kčs 93.567·21
tudíž více o „ 40.467·21
proti rozpočtovým příjmům.

Překročení těchto rozpočtových příjmů vzniklo jednak vyšším přídělem z rozpočtu Okresního národního výboru o částku Kčs 20.300·- jednak překročením tržeb na dani domovní, správních a jiných poplatcích a přídělem částky „ 7.000·- z hospodaření místního hospodářství. Naproti tomu nebyly dosaženy příjmy u bytového hospodářství, školství a kultury a daně z příjmu obyvatelstva.

Rozpočtové výdaje překročeny částkou Kčs 23.266·46. V některých kapitolách byly výdaje překročeny jen nepatrně, ve školství naproti tomu nebyly vyčerpané plánované výdaje o Kčs 3.434·- a to proto, že škola pro naprostý nedostatek paliva neměla možnost koupit uhlí a nevyčerpáním nákladů na osvětovou činnost v částce Kčs 1.400·-. Avšak náklady na vnitřní správu byly překračeny částkou Kčs 9.166·- a to zejména v položce náklady poslanců Místního národního výboru a národního výboru.

Celkové hospodaření Místního národního výboru v roce 1962 skončilo

Finanční hospodářství M.N.V.

přebytkem Kčs 11.200·75.
Mimo toho má Místní národní
výbor přebytek z roku 1961 „ 7.926·89,
takže na běžném účtu Státní ban-
ky československé k 31/12. 1962 má částku 19.127·64.

Inventarizací provedenou k 31. říjnu 1962 zjištěna hodnota základních prostředku Místního národního výboru Kčs 1,317.154·80 a zvýšila se proti roku 1961 o Kčs 54.000·-. Hodnota drobných a krátkodobých předmětů činí „ 46.651·40
celkem inventární hodnota Kčs 1,363.806·20

Vzorná obec.

K rozhodnutí rady Místního národního výboru ze dne 4. července, Všenické organizace komunistické strany československé ze dne 11. července a veřejné plenární schůze Místního národního výboru dne 16. července 1962, zapojila se naše obec do soutěže o titul „Vzorná obec okresu Rakovník."

K získání tohoto titulu jest však třeba napřed splnit mnoho úkolů, které si naše obec vytýčila.

Jsou to úkoly především na úseku zemědělské výroby, kdy zemědělská komise za přímé pomoci rady Místního národního výboru zaměří se na účinnou pomoc a kontrolu plnění všech zemědělských prací.

Vzorná obec.

Další úkoly jsou na zvelebování obce.

Na úseku místních služeb obyvatelstvu.

Na úseku masové práce kulturně výchovné a mnoho jiných.

Jsou to úkoly velké, ale při dobré a pevné vůli a za pomoci všech občanů naší obce - reálné - splnitelné.

K ovoce dobré práce se dostavilo. Rada Místního národního výboru a členové stálých komisí při Místním národním výboru své převzaté povinnosti dobře plnili, tak že 13. prosince 1962 mohla rada Místního národního výboru na společné oslavě na ukončení měsíce Československo-sovětského přátelství, převzíti dekret čestného uznání Okresního národního výboru v Rakovníku

Dekret zní:

Čestné uznání

obci Týkošice

za výsledky dosažené ve třetím čtvrtletí 1962 v soutěži o titul „Vzorná obec".

za Rada Okresního národního výboru v Rakovníku.

Eger v.r.
tajemník O.N.V.

Opat v.r.
předseda O.N.V.

Místní rozhlas.

Jako roku loňského tak i letos místní rozhlas konal velmi cenné služby našim občanům, neboť byl vždy na „místě" měl-li jim co důležitého nebo zajímavého oznámiti.

Od prosince letošního roku vlastní rozhlas desku se zvukem zvonů, kterou používá u příležitosti úmrtí některého našeho občana a při jeho pohřbu. Poprvé ji použil dne 15. prosince v úmrtní den naší nejstarší občanky Marie Rajmanové.

Novoroční gratulace místního rozhlasu.

Na Nový rok - 1. ledna 1962 - kol 11. hodiny dopolední zazněla znělka místního rozhlasu, zvoucí občany k poslechu místních zpráv. V zápětí na to ozval se z rozhlasu sympatický hlas našeho hlasatele ředitele školy Josefa Vavřiny, který vřelými slovy zahájil první letošní vysílání následující relací:

„Zahajujeme první letošní vysílání našeho místního rozhlasu a začínáme je samozřejmě novoroční gratulací a přáním všem našim občanům zdraví, spokojenosti a pracovních úspěchů po celý rok 1962. Přejeme Vám, aby se všechna Vaše přání - a těch přání má každý z nás celou řadu - splnila.

Různých přání je mnoho, ale to jed-

Novoroční gratulace místního rozhlasu.

no z nich a to je to největší - máme stejné všichni a to je přání:

„aby již nikdy nebyla válka a abychom mohli v klidu a míru žít, pracovat a se radovat!"

Hodně přání, hodně předsevzetí, která jsou na počátku tohoto roku vyslovována, budou splněna, když budou podložena naší pevnou vůlí, jednotou a vytrvalou poctivou prací!

V závěru dnešní novoroční úvahy končím veršíkem bývalého průvodčího osobních vlaků Rudolfa Čermáka:

„Na prahu Nového roku,
Vám v duchu tisknu ruku,
v srdci mějte pevnou víru,
že budeme žít v míru.
Přeji hodně peněz, dobrou cestu
a všem kazimírům natrhneme
vestu."

Průvodčí Rudolf Čermák, rodák zbečenský, byl dlouhá léta průvodčím osobních vlaků na trati Rakovník - Beroun. Jako průvodčí vstupoval do oddělení vagonů „vždy s úsměvem", vždy měl připravenou nějakou veršovanou, vtipnou a časovou průpovídku - zvláště příležitavé - za německé okupa-

ce naší vlasti.

2. Činnost politických stran.

Komunistická strana československá.

Vesnická organizace Komunistické strany československé v Sýkořici čítá k 31. prosinci 1962 celkem 46 členů a 1 kandidáta, z toho je 29 žen a 18 mužů. V závodních organizacích je zaregistrováno 37 členů a 3 kandidáti, takže organizovaných členů K.S.Č. v naší vesnici je celkem 87. Převážná část členů je s vysokým věkovým průměrem. Během roku bylo do naší organizace převedeno 5 členů z jiných organizací, z naší organisace do jiných přešli 3 členové. Z řad kandidátů byli převedeni 2 členové, jeden organisovaný člen zemřel.

Výbor pracoval ve složení:

Předseda:	Josef Mele,
místopředseda:	František Trousil,
hospodář:	Josef Novák,
zapisovatel:	Karel Lochovský,
kulturní a propagační ref.	Anežka Tvrzová,
úsekový důvěrník:	Jiřina Havlíčková,
člen výboru:	Božena Lochovská,

Komunistická strana československá.

člen výboru: František Pavlis,
" " Alžběta Košnerová,
propagátor R.F.F.: Josef Vavřina.

Ku konci letošního roku byla utvořena stranická skupina na zdejší farmě státního statku, kterou vede Marie Jiráskové.

Konáno bylo:
18 schůzí výborových,
9 " členských,
5 " veřejných.

Účast na výborových schůzích byla uspokojivá, na členských ale méně uspokojivá.

Výbor organizace pracoval se všemi složkami Národní fronty a zajišťoval jejich činnost. Hlavně ale ve spolupráci s Místním národním výborem a vedením farmy se zaměřil na prosperitu zdejší provozovny státního statku.

Bylo provedeno 11 večerů stranického školení za účasti 136 komunistů.

Organizace oceňuje velmi účinnou pomoc ve své práci, kterou jí poskytoval poslanec Okresního národního výboru Jaroslav Rotport. Téměř pravidelně navštěvoval členské i výborové schůze.

3. Činnost masových organizací.

Výbor žen.

Výbor žen pomáhal za předsednictví Marie Kutinské účinně při zdolávání úkolů vytčených Místním národním výborem. Má ustaven „Výbor pro občanské záležitosti." Členky odpracovaly stovky hodin v zemědělství. Účinně pomáhaly při nacvičování a sehrání dětských divadelních představení. Pomáhaly i Československému svazu mládeže při nacvičování sylvestrovské estrády.

Výbor žen uspořádal 20. listopadu 1962 v Kulturním domě přednášku, kde pracovnice sociálního zabezpečení z Rakovníka připomněla, že XII. Sjezd Komunistické strany československa bude projednávat připomínky k „dokumentu" o kterém se v posledních měsících mezi našemi pracujícími tolik diskutovalo, a řešit i sociální a důchodové zabezpečení našich pracujících, osob starých a invalidních. Velmi mnoho podstatných změn je navrženo v sociálním zabezpečení žen v mateřství.

Zde právě chtěla Výborová mladším a mladším ženám, zvláště matkám a budoucím matkám vysvětlit, jak náš stát má v úmyslu postarat se o ženy v mateřství.

Výbor žen.

Ale tyto ženy, jichž by se bylo nejvíce týkalo - přednášky se nezúčastnily.

Diskuze byla pro nezúčast - zúčastnilo se celkem asi 20 osob, povětšině to starších důchodců - nepatrná.

Československo-sovětské přátelství.

Odbočka Československo-sovětského přátelství v Týkovici uspořádala 18. června 1962 v Kulturním domě výroční besedu a byly promítány filmy „Kozácký velitel" a „Moskva". Film Kozácký velitel byl sovětský revoluční film a to film dokumentární v české versi, kdy sovětská komunistická strana a rodící se sovětská vláda přebírala moc do svých rukou a kdy byla nucena bojovati se zbraní v ruce proti ozbrojenému vnitřnímu nepříteli „Deminovcům".

Škoda, že jen tak málo - asi 20 - našich občanů shlédlo tento hodnotný a poučný revoluční film.

Druhý film Moskva byl barevný a ukazoval nám krásu Moskvy z vrtulníku.

Československý svaz mládeže.

V prvém pololetí se činnost svazu slibně rozvíjela, v druhém pololetí činnost svazu však ochabla.

Stranická organizace Komunistické strany československé se bude znovu zabývat o Československý svaz mládeže a jeho činnost probudí pod přímým dozorem stranické orga-

Československý svaz mládeže.

nizace

Nábor nových 5 členů do organizace Komunistické strany československé se nezdařil a byl získán pouze 1 kandidát strany.

Bylo provedeno školení „Kříž mapou světa", které vedl ing. M. Pele, polesný ze Skalek. Školení se provádělo pravidelně v neděli.

Svazáci odpracovali desítky brigádnických hodin ve státním statku, všem zase ne tolik, na kolik se zavázali.

Zúčastnili se na několika kulturních akcích, které pořádali složky Národní fronty, kde provedli kulturní vložky, nacvičili sylvestrovský večer a většina svazáků je zapojena v Sokole jako cvičící nebo jako hráči ledního hokeje.

Místová myslivecká společnost.

Společnost má 13 členů, v roce 1962 měla 7 schůzí členských a odbýval se jeden myslivecký ples.

Členové myslivecké společnosti odpracovali brigádnicky:

v zemědělství	473 hodin,
v lesnictví	144 „
v akci „Z"	182 „
v závodech	662 „
celkem	1.461 hodin.

V neděli, dne 18. listopadu 1962 uspo-

Lidová myslivecká společnost.

řádala hon, který počal na Jalovým a končil na Selci. Honu účastnilo se 38 střelců - povětšině hostů - a 6 honců.

Bylo uloveno:

42 zajíců,
6 bažantů,
1 kočka.

Během roku byli ulovení ještě 2 srnci a 1 srnče. Byla to poslední léč. Dodávka zvěře byla splněna na 100%.

Vzhledem ke nepříznivým povětrnostním podmínkám na jaře v době líhnutí koroptví, je jejich odstřel v letošním a příštím roce zakázán.

Československý sbor požární ochrany.

Předsedou sboru je Josef Matějovič. Sbor má jedno družstvo k obsluze stříkačky a provedl letos 2 cvičení. Sbor měl za úkol letos proškolit požární družstvo ve zdejší farmě státního statku, ale nestalo se tak.

Bude proveden nábor mladých z řad Československého svazu mládeže, aby posílili tuto důležitou složku naší obce.

Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti.

Součástí demokratických přeměn, jichž od roku 1945 bylo tolik uskutečněno, bylo i zřízení Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti. Od jejího vzniku uplynulo letos již 10 let.

V naší obci Sýkořici, byla jed-

Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti.

notka Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti ustavena 9. května 1953. Vedoucím jednotky byl a posud je, Vojtěch Zuláka a jejími dalšími členy byli jeho syn Jaroslav Zuláka a zemřelý již František Novák.

Členové Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti bez nároku na jakoukoliv volnému se po boku naší Veřejné bezpečnosti a poctivých občanů, podílejí se na ochraně jak osobního tak i socialistického vlastnictví, na ochraně společenských i osobních zájmů všech našich občanů.

Na ustavení naší jednotky Pomocné stráže pohlíželi někteří občané s nedůvěrou ba i s posměšky. Ke příležitosti 10. výročí založení Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti, vedoucí obvodu Veřejné bezpečnosti ve Zbečně nadporučík Hájek, na veřejné schůzi Místního národního výboru dne 25. května 1962 zvlášť ohodnotil kolektiv Pomocné stráže v naší obci, který si svým korektním vystupováním, svojí poctivou a čestnou prací, získal plně důvěru všech našich občanů a zaslouží si

veřejnou pochvalu a uznání.

Je to zvlášť vedoucí jednotky Vojtěch Zuláka, Týkovice čp. 119, jeden z prvních čle-

Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti.

mů v roce 1953 založené jednotky, který byl již v roce 1961 na aktivu členů jednotek Pomocných stráží v Rakovníku vyhodnocen jako vzorný pracovník. Nyní dostalo se mu dalšího velkého uznání následujícího znění:

„Náčelník hlavní správy Veřejné bezpečnosti

uděluje

u příležitosti 10. výročí vzniku Pomocných stráží Veřejné bezpečnosti

čestné uznání

členu Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti

Vojtěchu Lulákovi v Týkošici,

narozenému 3. března 1905,

za obětavou práci při ochraně veřejného pořádku.

Praha, červen 1962.

Podpis

generála, náčelníka hlavní správy Veřejné bezpečnosti."

Rada Místního národního výboru na této veřejné schůzi v uznání neocenitelných služeb jednotky Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti v Týkošici, ne jako odměnu, ale jako upomínku na 10. leté výročí vzniku jednotek Pomocných stráží podarovala členy naší jednotky Pomocné stráže:

Vojtěcha Luláka,

Pomocná stráž veřejné bezpečnosti.

Jaroslava Lulláka,
Jaroslava Lolvence,
Jindřicha Vokouna a
Oldřicha Sedláka

hodnotnými knihami. Pionýři podali jim bystřice šeříku.

V diskuzi, která se rozvinula po této malé, ale milé slavnosti, nadporučík Hájek nastínil budoucnost, kdy Národní výbory budou svými, k tomu účelu zvolenými členy, sami řídit ochranu vlastnictví, jak veřejného tak osobního. Uniformovaní členové Veřejné bezpečnosti zmizí, na jejich místo nastoupí členové společnosti komunistické.

Přítomný poslanec Okresního národního výboru v Rakovníku Jaroslav Rotport v závěru nabádal občany ku spolupráci s touto důležitou složkou naší socialistické společnosti.

Nadporučík dopravního oddělení Veřejné bezpečnosti v Rakovníku zle žehral na silniční nehody. Ač se v poslední době snížily, přece jsou stále ještě časté. Nehody nejsou zaviněny vždy jen řidiči vozidel, ale také chodci, na venkově pak drůbeží - husy, slepice - i psi, volně pobíhající po silnicích, bývají příčinou nehod.

Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti.

Členové dopravní služby Veřejné bezpečnosti v nynější době dopravní přestupky trestají né pokutou, ale odebráním řidičského průkazu. Jest to metoda velmi účinná a mnohý řidič by raději vysokou pokutu zaplatil, než aby mu byl odebrán řidičský list na měsíc, dva i delší dobu, dle rozsahu přestupku. Dopravní služba Veřejné bezpečnosti může řidičský průkaz odejmout i osobám, o nichž je známo, že jsou notorickými pijany.

Dne 29. května letošního roku v pozdějších odpoledních hodinách autobus Č.A.D., obsazený školním výletem domažlických dětí, při vyhýbání se nákladnímu autu u „Dobré vody" zajel příliš daleko na měkký okraj vozovky, který pod ním povolil a autobus sjel částečně s náspu vozovky. Byl nákladním autem bez nehody vytažen a pokračoval po 1 a 1/2 hodinovém zdržení v jízdě na Křivoklát. Byl to opět člen naší Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti Vojtěch Luláč, který byl jeden z prvních na místě nehody a vše potřebné zařídil, aby doprava byla co nejrychleji opět uvolněna.

4. Veřejné podniky a manifestace.

Oslavy 1. Máje.

Oslavám svátku práce 1. Máje počasí letos nepřálo. Ráno sice svítilo slunce a zdálo se, že bude pěkný den. Přiblížila se ale 10. hodina a s ní silné sněhové přeháňky s deštěm.

Společné oslavy 1. máje konaly se na Křivoklátě. Průvodu z naší obce účastnilo se celkem 210 osob, včetně školních dětí. Farma státního statku v Týkovicích vyslala do průvodu pěkně dekorovaný alegorický vůz, tažený traktorem. Manifestanti odjeli vlakem na seřadiště v Roztokách. Odtud pak: slavnostní průvod, jehož účastnili se občané okresu křivoklátského, nastoupil cestu do Křivoklátu, kde na prostranství před Místním národním výborem měla slavnostní projev delegátka Krajského národního výboru. Slavnostního průvodu účastnilo se celkem také asi 10 alegorických vozů státních statků a Jednotných zemědělských družstev.

Oslavy 45. výročí Velké říjnové socialistické revoluce a současné zahájení měsíce Československo-sovětského přátelství proběhly u nás velmi důstojně.

Oslavy říjnové revoluce.

V 15.40 dne 7. listopadu 1962 vyběhla štafeta pionýrů se zdravicí do Zbečna, kde byla zdravice předána dalšímu družstvu.

Oslavy říjnové revoluce.

Večer byl pak zlatým hřebem oslav. V 17.30 vyšel od dražské studny velký lampiónový průvod dětí i dospělých s hudbou do vsi, načež se obrátil a šel směrem ku Zbečnu, kde u křížku - zbečenské nadbíhačky - se obrátil, prošel Seneckou a vešel do Kulturního domu. Sál v Kulturním domě se zcela naplnil.

Po zahrání hymny Sovětského svazu zahájil předseda Československo-sovětského přátelství Josef Novák, vlastní oslavy 45. výročí Velké říjnové socialistické revoluce a měsíc Československo-sovětského přátelství. Předseda Národní fronty a Místní organizace Komunistické strany československé Josef Melč, přednesl obsáhlý referát o významu Velké říjnové socialistické revoluce, který byl vyslechnut s velkou pozorností.

V kulturní vložce, která následovala, přednesli děti zdejší národní školy básničky, které s nimi nacvičila učitelka Šoutová.

Pěvecký kroužek Československého svazu mládeže zapěl pak jednu píseň ruskou a několik písní českých. Nakonec byl promítnut dokumentární film o vzniku Velké říjnové socialistické revoluce. Hlasový filmový aparát nefungoval a tak běžel film bez slovního doprovodu, což byla škoda, neboť film

Říjnová revoluce. Mezinárodní den žen.

nemohl plně splnit své poslání.

Slavnost byla o 21 hodině skončena.

Každoročně 8. březen jest oslavován jako „Mezinárodní den žen". Letos byl konán již po dvaapadesáté. Roku 1910 z podnětu Kláry Zetkinové se Kodaňská konference socialistů usnesla oslavit 8. březen jako den manifestací žen za jejich hospodářské a politické požadavky.

V tento den v naší obci ve státním statku byly tamní zaměstnané ženy podarovány kytičkou - primulkou. V závodní kuchyni vedoucí kuchařka A. Košnerová připravila slavnostnější oběd a každá žena dostala z konsumu dortu. Pionýři naší národní školy přišli ženám zazpívat a přednést básničky. Touto malou pozorností byly ženy velmi potěšeny, ba až i k slzám dojaly.

Rovněž ženy zaměstnané jako lesní dělnice obdržely od Správy lesů kytičku rovněž primulku.

V neděli 11. března v Kulturním domě Výbor žen a Sbor pro občanské záležitosti ku poctě žen věnovali besedu na celé odpoledne. Předseda Místního národního výboru Fr. Trousil měl projev, pionýři přednášeli básně a zpívali maminkám písničky, hudba hrála

Mezinárodní den žen.

veselé skladby. Každá přítomná žena obdržela čaj se zákusky. Čaj vařily členky Výboru žen, obsluhu obstarávali pak 4 občané - muži. Ženy z obce, které dosáhly věku 70-75 let a výše dostaly po kytičce: asparagus. Byl promítnut film „Nevěra." Ženy pak zůstaly ještě delší dobu v družné a srdečné zábavě.

Při této příležitosti nelze nevzpomenout naší jedné, ač již 100 let nežijící velké české ženy - Boženy Němcové.

Letos, dne 21. ledna 1962 už 100 let uplynulo od úmrtí této naší milované spisovatelky. Bylo to 21. ledna 1862, kdy v Praze o 6 hodině ranní skončil život této, teprve 42 roky staré, životními útrapami těžce zdeptané spisovatelky. Tím uzavřela se její literární práce, která věrně zachycuje lidové obyčeje, báchorky, pohádky a život venkovského lidu českého i slovenského, na vždy.

Vrcholné její dílo „Babička" je dodnes stále živé a stále se k němu vracíme s novým okouzlením. První vydání nejvzácnějšího díla naší literatury, nesmrtelné „Babičky" stalo se již roku 1854, tedy více než před 100 lety. Dnes mnozí naší mladší čtenáři jistě se zastaví nad věnováním, které na věčné časy jest vepsáno na titulním listu „Babičky":

Mezinárodní den žen.

„Vysokorodé paní, paní Eleonoře hraběnce z Kounic, rozené hraběnce Voračické z Paběnic, paní řádu hvězdokřížného, členu mnohých dobročinných ústavu, atd., věnuje ve vší úctě

Božena Němcová."

Proč věnovala naše drahá spisovatelka tento literární skvost právě šlechtičně? Jest dobře známo, že v době, kdy Božena Němcová „Babičku" psala, žila v poměrech přímo zoufale bědných. Naznačuje to smutný dokument - dopis Boženy Němcové - profesoru Purkyňovi, v němž prosí o půjčku čtyřiceti zlatých, aby mohla zaplatit činži. Pana profesora ujišťuje, že se nemusí o své peníze bát, vrátí je, protože podle doslechu, paní hraběnka z Kounic chystá pro Němcovou „nějaký dar" na penězích. Skutečnost však byla zdrcující! Paní hraběnka za věnování „Babičky" poslala Boženě Němcové, matce, které nemělo dětem téměř co do úst dát -

šest stříbrných lžiček!

Kniha „Babička" dočkala se již 270 vydání v jazyce českém od nejprostší formy až do přepychového vydání s ilustracemi. Do cizích jazyků byla „Babička" přeložena a vy-

dána 70-krát.

Drazí přátelé, budete-li kdy čísti tyto řádky, věnujte jí i Vy svou krátkou vzpomínku. Prosím Vás o to, zasloužil si to!

Mezinárodní den žen.

Náš Dohlížecí výbor Lidového spotřebního družstva „Jednota" plánoval na 10. června zájezd na mírovou manifestaci do Lidic. I když zájezd byl úplně zdarma, neprojevili naši občané patřičný zájem a zájezd pro nedostatek zájemců byl odvolán. Částečným důvodem nezájmu snad bylo to, že děti zdejší školy odpoledne i večer sehrály divadelní představení.

Lidická tragedie před 20 lety.

Dne 10. června 1962 uplynulo 20 roků od lidické tragedie, která se odehrála 10. června 1942, kdy naše země byly okupovány německou nacistickou furií, o níž učinil kratší zápis náš kronikář v roce 1942 v I. knize kroniky naší obce na stránce 80.

Občané obce Lidice byli v podezření, že podporovali vlastence, kteří provedli atentát na protektora Heydricha. Toto pouhé podezření stačilo, aby Hitler vydal rozkaz 173 mužů obce Lidice na místě zastřelili, všechny ženy nad 15 roků dopravit do koncentračních táborů, děti pod 15 roků v počtu 105 odvézt do sběrného tábora v Lešni v Pols-

Lidická tragedie před 20. lety.

ku, kde byli v plynové komoře povětšině - usmrceny!

Obyvatelé občanů lidických byla vypleněna, domy vypáleny, do povětří vyhozeny a pak se zemí úplně srovnány, takže nezůstal kámen na kameni.

Jedinému obyvateli Lidic, faráři Josefu Štemberovi, byla nabídnuta milost. Týž ji však odmítl se slovy: „Třicetpět roku žil jsem se svými ovečkami, neopustím je ani v hodině jejich smrti," a šel dobrovolně na popraviště, kde byl i s ostatními muži zastřelen. V poledne 10. června 1942 nežil ani jediný mužský občan lidický, neboť i muži, kteří byli na noční směně a vraceli se do svých domovů, byli nacisty pochytáni, do Prahy dopraveni a zde likvidováni. Tím stoupl počet zavražděných mužů lidických na 192!

Ve 20. letí výročí vyhlazení Lidic konala se 10. června 1962 v nových Lidicích, které byly po válce znovu vybudovány, velká mírová manifestace za účasti našich i zahraničních hostí, již účastnilo se na 70.000 lidí. Manifestovalo se za věčný mír a všeobecné a úplné odzbrojení. Mírový projev přednesl president republiky Antonín Novotný.

Bývalý mexický president generál

Lidická tragedie před 20. lety.

Lázaro Cárdenas zaslal v předvečer 20. výročí lidické tragedie velvyslanectví Československé socialistické republiky v Mexiku poselství, v němž vyzývá všechny národy světa, aby se sjednotily k boji proti imperialistickým kruhům, kteří chtějí rozpoutat novou světovou válku: „10. červen 1942 je pamětihodným datem pro celý svět," zdůrazňuje generál Cárdenas závěrem, „je to datum, které volá ke svědomí všech mužů a žen, jimž je drahý mír!"

Mezinárodní den dětí.

První červen jest Mezinárodním dnem dětí. Děti zaměstnanců Motor Stadion z Rakovníka oslavili Mezinárodní den dětí 3. června ve svém rekreačním středisku na řece Berounce u sýkorského mlýna. K této malé slavnosti pozvali i děti ze Sýkořice, ze Zbečna, Újezda na Zbečnem a Račic. Hrála závodní hudba Motor Stadionu. Celková účast byla asi 60 dětí, které pořádali různé hry: jako závody v běhu v pytli, závody ve střelbě vzduchovkou a jiné dětské hry.

Děti byli pohoštěny v jídelně střediska. Počasí dětem nepřálo, bylo citelně chladno s deštovými přeháňkami, škoda velká, že počasí pokazilo tak velkou příležitost ku seznámení dětí z města s dětmi venkova.

III. Výstavba obce.

Bytová výstavba.

Výstavba.

V akci „Ž" byly provedeny práce na Kulturním domě, kde bylo občany odpracováno 3.644 hodin a vytvořena hodnota díla v částce Kčs 28.000:-
na údržbě cest, zřízení kanalizace kolem silnice a veřejných zařízení, bylo odpracováno 1960 brigádnických hodin v hodnotě díla Kčs 25.000:-
na adaptaci holičské provozovny odpracováno 360 hodin a hodnota díla Kčs 3.000:-.

Bytová výstavba.

Stavební ruch co do výstavby nových rodinných domků nebyl žádný. Počet domů proti roku minulému se nezměnil a zůstává na stejné výši t.j. 191 čísel.

Mnozí občané si svůj bytový fond rozšířili úpravou chlévů, stodol a jiných nepoužívaných hospodářských místností, na místnosti obytné. Své domky si opravili, jejich okolí výstavbou pergol a postavením drátěných plotů velmi zkrášlili. Ukázali, že mají vkus a smysl pro kulturu.

Nové číslování chat.

Místní národní výbor svolal na 19. srpna 1962 dopoledne do Kulturního domu schůzi všech majitelů rekreačních chat, jichž chaty se nalézají na katastru naší obce. Bylo jim oznámeno, že Okresní národní výbor zastavil výstavbu nových chat do 31. prosince 1962. Majitelé chat byli vyzváni, aby si svépomocí - brigádnicky - provedli úpravy cest k jejich chatám vedoucích, byli vyzváni, aby si sestavili a zvolili osadní výbor, který by se staral o záležitosti, které se chat týkají. Byli dále seznámeni s rozhodnutím vyšších instancí, že kolem chat smějí být pozemky ve výměře nejvýše do 5 arů. Bylo provedeno nové očíslování chat a současně byly vydány majitelům chat nové tabulky s čísly od 1- 265. Nové tabulky mají žluté pole s černým číslem.

K 31. prosinci letošního roku jest na katastru naší obce vystavěno a používáno 270 rekreačních chat. Proti roku minulému zvýšil se jejich počet o 11. Jest však ještě řada chat vystavěných, ale nekolaudovaných a mnoho chat je rozestavěných.

Přibýváním chat se ukazuje, že náš kraj se rekreantům líbí a že zde rádi chvíle oddechu tráví.

~

Směna nemovitosti.

V letošním roce nastaly následující změny v držení nemovitosti:
Rudolf Kruta prodal svůj domek čp. 97 Blahoslavě Krejčíkové,
Jaroslav Šretr, prodal svůj domek čp. 66 manželům Jiřímu a Vlastě Svobodovým,
Věra Skleničková, prodala svůj domek čp. 146 manželům Miroslavovi a Alžbětě Mašková,
Manželé Josef a Marie Kučerovi prodali svůj domek čp. 102 Václavovi Bláhovi.

IV. Hmotná úroveň obyvatel.

Československý červený kříž.

Místní skupina Československého červeného kříže čítá 154 členů, předsedou je Josef Matějovič. Výbor má v budově Místního národního výboru stanici první pomoci, o kterou se dobře stará.

Naše místní skupina však není úplně spokojena s lékařským ošetřením ve zdravotním středisku na Křivoklátě, jak můžeme vyčíst z článku, uveřejněném v časopise „Rozvoj" dne 12. května 1962 a zní:

Lékař nebo úředník ?

Představte si tento obrázek: venkovské zdravotní středisko, čekárna plná lidí.

Československý červený kříž.

Tak tomu je i na Křivoklátě. Lékař ordinuje pro pacienty necelá tři dopoledne v týdnu. To nestačí na prohlédnutí všech pacientů. V pondělí je lékař na komisi v Rakovníku, v pátek je posudková lékařská komise. Na pacienty zbývá pouze úterý a čtvrtek dopoledne, ve středu jen do 9 hodin a v sobotu do 10,30 hodin. Jak to vypadá ve středisku? Dříve byla kartotéka, stačilo se objednat na určitý den. Dnes, kdy byla kartotéka na příkaz OÚNZ zrušena, veškerá administrativa přešla na lékaře a ten se stal vlastně úředníkem. Dříve si vedl lékař jeden sešit, dnes vede asi 26 knih. Tím se zkrátil čas, který je věnován na jednoho pacienta. Jak tyto nedostatky odstranit? Obnovením zrušené kartotéky odňala by se zbytečná administrativa lékaři a zařízením boxů na oblékání, by prohlídka pacienta se zlepšila. Tím by se zkrátilo čekání na minimum. U nás na okrese máme v mnoha obcích stanice první pomoci, které jsou dobře vybaveny a prakticky zahálejí. V nich by mohl lékař jistě ordinovat. Tím by nám starým lidem z vesnic odpadla cesta do střediska k lékaři, která je často pro ně namahavá, zvláště v zimě. Myslíme si, že při dobré vůli by to jistě šlo!

MS ČSČK Týkovice.

Zdravotní zabezpečení.

V místnostech stanice první pomoci místní skupiny Československého červeného kříže koná se pravidelně jedenkrát za 14 dnů dětská poradna, ve které se střídá Dr Stavinoha a Dr Kubišta. Poradnu navštěvuje průměrně 20 matek s dětmi.

V letošním roce bylo lékařsky vyšetřeno a dle potřeby ošetřeno dětí:

do 1 roku		173
od 1 roku - 6 let		257
od 6 let - 15. roku		37
celkem		467.

Očkování proti dětské obrně.

Dr Vratislav Stavinoha, dětský lékař z Rakovníka, provedl 3. května 1962, v místnostech Červeného kříže, očkování dětí naší obce proti dětské obrně.

Očkováno bylo 25 dětí:

Bařtipán Zdeněk	narozený roku	1959,
Bařtipán Milán	" "	1961,
Dlouhá Věra	" "	1957,
Dobiášová Jitka	" "	1960,
Herink František	" "	1958,
Hrbek Vladimír	" "	1961,
Jurišiniová Helena	" "	1954,
Karas Zdeněk	" "	1959,
Lulákova Jarmila	" "	1957,
Lochovsky Pavel	" "	1961,

Očkování proti dětské obrně.

Lošťák Zdeněk	narozen	roku	1961,
Maierová Zdenka	"	"	1960,
Maděječovská Jana	"	"	1960,
Novotný Josef	"	"	1957,
Rohlová Dagmar	"	"	1960,
Rotter Kamil	"	"	1961,
Sokol Jan	"	"	1956,
Sokol Josef	"	"	1957,
Sokolová Jana	"	"	1958,
Sokolová Anna	"	"	1959,
Šrekrová Jaroslava	"	"	1960,
Šnobl Jiří	"	"	1962,
Toužimský Vlastimil	"	"	1961,
Vajner Ladislav	"	"	1958,
Wildová Jitka	"	"	1962.

Dne 12. června proběhla u nás druhá etapa očkování dětí proti dětské obrně. V etapě první bylo očkováno celkem 25 dětí, v etapě druhé pouze 12 dětí, ačkoliv měli být očkovány všechny děti, které byly očkovány v první etapě dne 3. května, jakož i děti, které nebyli očkovány v roce 1960 a 1961, bez ohledu na důvod. Proč nebyli očkovány všechny jako 3. května, nepodařilo se mi zjistiti.

Očkování bylo provedeno bříškovou akcí očkovací látkou československé výroby.

Epidemie chřipky.

Vlna chřipkového onemocnění, která v prosinci minulého roku a v letošním lednu prošla několika státy, se začala projevovat i u nás. Jde o chorobu s různě vysokou horečkou a s příznaky chřipky jako jest bolest hlavy, různě vysoká teplota, malátnost, rýma a kašel. Vážnější onemocnění se neprojevila, většinou byl pacient v několika dnech zdráv.

Letošní onemocnění bylo převážně vyvolávano chřipkovým virem skupiny B, proti němuž nemá naše obyvatelstvo imunitu. Bylo k nám zavlečeno přes Ostravu z Polska. Aby se choroba nerozšířila i na nemocné v nemocnicích, byl vydán dnem 31. ledna 1962 zákaz návštěvy nemocných v nemocnicích po dobu epidemie. Ministerstvo školství a kultury pak, aby se zamezilo šíření chřipky mezi dětmi, prodloužilo pololetní prázdniny, které trvaly od 29. ledna 1962, na školách všech stupňů o týden t. j. do 11. února 1962.

V našem okrese rakovnickém byly z tohoto důvodu prodlouženy prázdniny pololetní do 15. února 1962 a na naší škole se počalo opět vyučovati 16. února 1962.

Chřipka se šanovitě rozšířila velmi rychle po celé naší vlasti.

V naší obci nebylo domu, nebylo

rodiny, aby kolyž ne všichni členové, tedy jistě alespoň jeden člen rodiny nebyl postižen touto nepříjemnou chorobou.

Epidemie chřipky.

Zajímavé je, že podle vyjádření našeho obvodního lékaře Dra Konečného z Křivoklátu, jsou děti ve věku od 6 - 14 let poměrně od této nemoci ušetřeny.

Na Dálném východě v Číně a Japonsku řádila chřipka „asijská". V Tokiu při epidemii asijské chřipky onemocnilo přes 6 miliónů lidí, t. j. 60% obyvatel hlavního města japonského. Chřipková epidemie se šíří po celém Japonsku.

Účinným lékem proti chřipce je med. Loňská slabá sklizeň a zvýšená poptávka po medu v důsledku chřipky, byla vyřešena nákupem medu jednak v Sovětském svazu, jednak na Kubě.

Sociální zabezpečení.

V rámci sociálního zabezpečení byly v roce 1962 poskytovány jednorázové výpomoce přestárlým a nemocným občanům a to
v I. pololetí částkou Kčs 1.500-
v II. pololetí částkou " 1.000-.

Útulek přestárlých.

Od 6. února 1961 nalézá se v Útulku přestárlých v Novém Strašecí náš občan Martin Sklenička narozený 10. listopadu 1881, a od 5. října 1962 v Útulku pro přestárlé v Ko-

Útulek přestárlých.

lešovicích

Marie Skleničková, narozena 7. září 1882.

Závodní jídelna.

Závodní jídelna státního statku v naší obci nachází stále větší a větší obliby a uznání. Naši stravníci jsou s připravenými jídly zcela spokojeni, jak do kvality, tak i do množství.

Vedoucí kuchařka Alžběta Košnerová se svojí spolupracovnicí Pavlisovou z Kopečka podaly letošního roku vlastním zaměstnancům farmy 13.647 obědů, cizím - nezaměstnaným na farmě pak 6.527 obědů, celkem tedy 20.174 obědů.

Nejvíce obědů bylo podáno v měsíci srpnu t.j. 2.254. Na dvě síly je to výkon obdivuhodný.

Poživatelé důchodu.

Před 60 - 70 lety, tedy asi kolem roku 1890 - 1900 v naší obci nežili žádní občané, kteří by pobírali důchod - penzi. Teprve po prvé světové válce, tedy asi od roku 1918 bylo v naší obci jen několik málo penzistů, vysloužilých to železničářů. Jinak naši lidé o nějaké penzi neměli ani potuchy.

Důchod z části nahrazoval vejmínek, který váznul buď na zemědělské usedlosti, aneb na domku neb jiné nemovitosti a byl pravidelně knihovně zajištěn.

Požívatelé důchodu.

Vejměnek ze selské usedlosti skýtal výměnkáři obosti dobré živobytí, avšak vejměnek na malých domcích byl mnohdy velmi omezený a takový uživatel těžce své životní potřeby kryl. Proto bylo v obci i dosti občanů, zvláště starých, chorých a práce neschopných, o které se musela obec starati. Tito žili velmi mizně v obecním chudobinci.

Výměnkáři byli při sjednávání vejminku velmi opatrní. Mnohdy zcela malé nedopatření, nebo nejasnost v ujednání, vedly mnohdy k různým sporům a nepřístojnostem. Stávalo se, že vlastní děti rodičům dělali potíže, vejměnek jim zkracovali, jak jen mohli, různé překážky jim na sklonku jejich života v cestu kladli a život ztrpčovali.

Čteme, jak roku 1896 Václav a Anna Dvořákovi ze Senecké, která tehdy ještě ke Zbečnu náležela, svůj domek čp. 79 „vdstupují" svému ženatému synovi:

„Nyže Psano Václav a Anna Dvořáková, Ocitu pijí sim to Manželum Václavovi a Helence Dvořákovi domek Číslo 79 Vezbečne Což jest Hřebíkem přibito a hlinou přimazano Roku 1896, Viminují sobje Svjetnici na pravé Straně skvelblikem, v chot Pře síň, v Sini belik na vodu,

Poživatelé důchodu.

Společně pec chleba a nebo cosi tam. Budou přát dát, v kuchini plác na stoupu, Napudě naje jich svjetni ci a nat kuchiní Pudu vchod na pudu Poschodech, Mlatek společně vímlatit a neb travu skladat, Pul chleva na prave straně a vchot, Nadvoře plac nadříví jeden drevenej chlívek navepře naprave straňe, Podním Plac nahnuj, vchot Kevšemu, Pul zahratky na leve strane, při sví straně Plot a nebo hradbu povinen dat. Zavazujem se Pak libi nebyla tato Zahradka vozbecky obce vikoupena třeti dil Vclavovi a Helene Dvořákovi na hradit, Podvoře husí a slepice mít Puštěna. Zava zujem se Veškere knihové u trati které Vaznou nadomku cylo 79 skněch dat vimazat.

Toto ujednání si Václav Dvořák roku 1896 vlastnoručně napsal a jest věrně opsáno dle originalu, který bude se svolením nynějšího majitele citovaného domku, uschováno v archivu kroniky sýkořické.

V lednu roku 1962 v naší obci žilo a důchod pobíralo:

Poživatelé důchodu.

Důchod.	Počet občanů.	Celkový měsíční důchod: v Kčs.
Starobní	48	28.860·64
invalidní	49	33.412·–
volovský	30	12.488·–
manželský, úrazový sirotčí	14	1.910·–
celkem	141	76.670·64

Poštovní úřad ve Zbečně vyplácí měsíčně kolem Kčs 200.000·– na důchodech důchodcům ve svém okruhu: Zbečno, Lýskořice, Račice a Újezd nad Zbečnem.

Zde jest nejlepší důkaz, jak náš stát pečuje o občany staré a občany práce neschopné.

V. Kultura.

1. Škola.

Škola.

Školní rok 1961/1962 byl zahájen dne 2. září 1961 za účasti zástupců Místního národního výboru, místní organizace Komunistické strany Československa, Sdružení rodi-

Škola.

čů a přátel školy a řady rodičů žáků. Na počátku roku bylo zapsáno 50 žáků, z toho 9 prvního postupného ročníku.

Ve sboru učitelském nenastala změna. Ředitel školy Josef Vavřina vyučoval 1. a 2. postupný ročník, učitelka Jana Nejbertová pak 3., 4. a 5. postupný ročník. Vyučování vzdor chřipkové epidemie v zimním období nebylo celkem narušeno. V tomto školním roce nepropadl žádný žák. Chování žáků bylo velmi slušné. Do 6. třídy základní devítileté školy odešlo 9 žáků.

Na návrh okresního školního inspektora Jaroslava Dušičky schválil Místní národní výbor, školská komise a veřejná schůze občanů, že budou ve školním roce 1962/1963 žáci 5. postupného ročníku docházet do třetí třídy Základní devítileté školy ve Zbečně, kde budou vyučováni pouze žáci 5. postupného ročníku. Do Zbečna odešlo tudíž 8 žáků 4. postupného ročníku. Rada Místního národního výboru, při schválení tohoto opatření, učinila si výhradu a to v tom smyslu, že přeřazení 5. postupného ročníku bude odvoláno, kdyby bylo ohroženo trvání dvoutřídní školy v Fýkořici, to jest, kdyby klesl počet žáků 1.-4. postupného ročníku v Fýkořici na počet nedostaču-

Škola.

jící pro 2 třídy.

Sdružení rodičů a přátel školy pracovalo letos lépe než roku minulého, ale počet schůzí byl nedostatečný a účast na těchto malá. Spojení školy a rodiny pozůstávalo z přímého styku učitelů s rodiči a žákovských knížek.

Všech 29 žáků 3.-5. postupného ročníku bylo členy pionýrského oddílu, který vedla učitelka Nájbertová, 20 žáků 1.-2. postupného ročníku tvořilo oddíl Jisker, vedoucí Miluše Kajprová. Práce obou oddílů byla uspokojující. Žáci 3.-5. post. roč. byli zařazeni do mičurinského kroužku, který vedl ředitel školy Vavřina. Pečovali o květinovou výzdobu před školou a Místním národním výborem, o čistotu a pořádek na školním hřišti atd.

Při oslavách Velké říjnové socialistické revoluce obstarali kulturní vložku, kde noví pionýři skládali slib. Na Besídce s Dědou mrázem, na veřejné schůzi k výročí Vítězného února, ku Mezinárodnímu dni žen rovněž obstarali kulturní vložky. Všichni se účastnili průvodu 1. Máje, účinkovali na dětských divadelních představeních.

V rámci školního spoření uložili Kčs 8.766-, nasbírali 710 kg žaludů, ve farmě státního statku při sklizni brambor sebrali

Škola.

53 q brambor. Sebrali 787 kg starého papíru a 29 kg šeštilu a vykoupili po obci v „košíčkové akci sběru vajec" 1300 kusů vajec.

Zúčastnili se 3 zájezdů do loutkového divadla v Kladně, 3 představení kina ve Zbečně a dne 5. června školního výletu autobusem do Mělníka, Kokořína, na Máchovo jezero, Bezděz a Lidice. Též několika exkursí bylo uspořádáno. Za sběry získali Kčs 1.498·90. Žáci měli výlet zdarma, neboť finanční náklad byl uhrazen z výtěžku sběru.

Dne 6. března vykonal na zdejší škole inspekci okresní školní inspektor Jaroslav Dušička z Rakovníka. Po prověrce školy zaslal písemnou zprávu, ve které se vyslovil o práci učitelů a znalostech žáků velmi pochvalně a uznale.

Školní rok 1961/1962 byl ukončen v sobotu dne 30. června 1962. Ředitel školy se rozloučil se všemi žáky, zvláště se žáky odcházejícími do Zbečna a na Křivoklát. Dále se rozloučil s učitelkou Janou Nýjbertovou, která byla přeložena na vyšší stupeň Základní devítileté školy v Šanově u Rakovníka. Jmenovaná učitelka začala svoji učitelskou dráhu na zdejší škole a působila zde 3 roky.

Sdružení rodičů a přátel školy.

Předseda Sdružení rodičů a přátel školy je Anna Jindra Karasová. Činnost sdružení byla tohoto roku lepší jak roku minulého a je ji možno hodnotit jako úspěšnou.

Sdružení rodičů a přátel školy v Týkovici uspořádalo ve čtvrtek dne 24. května 1962 v Kulturním domě schůzku rodičů s okresním školním inspektorem Jaroslavem Dušič-kou z Rakovníka. Za účasti asi 70 občanů, přítomnosti ředitelé školy ve Žbečně, předsedy Místního národního výboru Trousila a tajemníka Místního národního výboru Pavlise zahájil ředitel místní národní školy Josef Vavřina pohovor. Besedovalo se na téma „Výchova dětí v rodině, ve škole, volba povolání dětí, které opouštějí devítiletou školu." Inspektor Dušička se úvodem vyslovil o tom, že besedy v naší obci se účastnili i otcové dětí, což v jiných obcích-bohužel ne v Rakovníku-pokud se podobné besedy konají, není obvyklé. Inspektor Dušička podal různá vysvětlení a poučení o výchově dětí, kladl důraz na to, aby výchova dětí byla v rodině tak i ve škole jednotná, neboť je-li výchova dětí v rodině odlišná od výchovy ve škole, dítě laboruje a obvykle se narušuje jeho charakter. Rozhodně odmítl tresty tělesné, které jsou ze ško-

Sdružení rodičů a přátel školy.

by již dávno vymýceny. Stačí, když se rodiče na dítě hněvají a na ně nevraví. To dítě nesnese, velmi jej to bolí a velmi pak lituje svého případného poklesku. Máme děti vychovávat ku kamarádství, společenství a vzorem takovým jsou nám Socialistické brigády. Máme děti vychovávat ku vzájemné pomoci, je-li některé dítě v učení slabší, nadanější mu má pomoci. Tato úloha se ve školách již hojně praktikuje.

Dále byla otázka volby povolání dětí, které opouštějí devítiletku. Okresní inspektor vysvětlil, že není vždy možné, aby dítě bylo umístěno tak, jak by si ono samo nebo rodiče jeho přáli. Je nutno brát zřetel na potřebu celé naší společnosti a nutno se bezpodmínečně podvolit i jejím potřebám. Každý žák, který opouští devítiletku musí vstoupiti do učebního poměru a patnáctiletí nemohou a nebudou jako výdělečně činní občané. Teprve po vyučení v osmnácti letech vstoupí do skutečného života a trvalého pracovního poměru.

Dále bylo na besedě schváleno, aby ve zbečenské škole byla zřízena samostatná třída pátého postupného ročníku. Učebna je zajištěna a tuto třídu budou navštěvovati děti jak ze Zbečna, tak i ze Týkoříce a Vizovic nad Zbečnem.

Sdružení rodičů a přátel školy.

Do všech debat velmi účinně a účelně zasahoval ředitel naší školy Josef Vavřina. Svými dlouholetými zkušenostmi, věcnými připomínkami přispíval k vyjasnění mnohých problémů. Své připomínky podával způsobem velmi srozumitelným, mnohdy v „žánru" humoru a vtipu. Zvláště apeloval na rodiče, aby před dětmi nedělali mnohdy nemístné a neoprávněné kritické poznámky a aby před dětmi nejmenovali učitele svých dětí mnohdy jmény „drobného domácího zvířectva či skotu."

2. Kulturní osvětové zařízení.

Knihovna.

Knihovna má 795 svazků, ze kterých bylo zástupcem okresní lidové knihovny v Rakovníku vyřazeno 86 svazků. Z průměrného počtu 66 čtenářů je 20 mladistvých do 15 let. Průběhem roku 1962 bylo vypůjčeno celkem 758 knih a za půjčovné strženo Kčs 75·80.

3. Tělovýchova a sport.

Tělocvičná jednota Sokol.

Místní Tělocvičná jednota Sokol, jejíž předsedou je Karel Lev, má oddíl základní tělovýchovy a oddíl ledního hokeje. Jedno-

Tělocvičná jednota Sokol.

la má 70 členů. V oddělení základní tělovýchovy cvičí ženy, žákyně a žáci. Účast na pravidelných cvičeních pod vedením Jany Šoutové je velmi dobrá a nutno uznati, že právě ženy, které jsou novými členkami, vedou si nejlépe.

Oddíly základní tělovýchovy jsou pro svoji činnost nedostatečně vybaveny a pro svá cvičení nemají ani nejzákladnější nářadí, ba ani žíněnky.

Oddíl ledního hokeje má družstvo mužů a družstvo dorostenců. Oddíl mužů se stal v roce 1962/1963 přeborníkem okresu v ledním hokeji. V roce 1962 sehrál oddíl 21 hokejových zápasů. Že oddíl ledního hokeje naší Jednoty je oddílem, se kterým nutno v přeboru okresu počítati, vyzvedl i sportovní reportér a v časopise „Svoboda" ze dne 16. ledna 1962 píše:

„T. J. Sokol, Lýkovice je malá jednota na valašmeziříčském okrese, dosti opomíjená. Přesto dosahuje v tělovýchově poměrně dobrých výsledků. Hokejisté jsou obávaným soupeřem. Družstva mužů, dorostu a žáků si dobře vedou v soutěži."

Že však ale naše obecenstvo není sportovně vychováno, čteme v valašmeziříčském „Rozvoji" ze dne 30. prosince 1961 v referátu o utkání:

Tělovičná jednota Sobol.

T. Týkovice - T. N. Strašecí 0:5
(0:0, 0:3, 0:2)

„Hosté se lepší od zápasu k zápasu, první útok dobře kombinoval a prosadil se i střelecky brankami Nováka, Tuhýho po 2, Veselý Jan 1. Útok mladých je průbojný, rychlý, potřebuje se sehrát a bude velkým nebezpečím pro každého soupeře. Velmi dobrý výkon podal brankář Bentlík. Velkým stínem bylo nesportovní chování domácího obecenstva, které ač nezná pravidla, sprostými nadávkami urážělo rozhodčího Líšku a je již nejvyšší čas, abychom se již více nesetkávali s takovým „sportovním povzbuzováním" na našich hřištích."

Jinak činnost Tělovičné Jednoty byla dobrá. Uspořádala během roku 3 kulturní podniky, konáno 10 schůzí výboru a 3 schůze členské, z toho jedna s filmovou vložkou. Členové odpracovali celkem 1.760 brigádnických hodin a to jednak na údržbě a další výstavbě hokejového hřiště, jednak na farmě státního statku a při výstavbě a v akci „Z".

Okresní sekce ledního hokeje provedla rozlosování soutěží okresního přeboru a okresní soutěže na zimní sezonu 1962/63. Jed-

Tělocvičná jednota Sokol.

Turistická automobilová rallye.

Letošní naší branci.

notlivým mužstvům byla určena pořadová čísla. Naše mužstvo obdrželo v okresním přeboru ledního hokeje II. třídy č. „5." V zimní sezoně 1962/63 sehrál náš oddíl první zápas 8. prosince 1962 v přátelském utkání TJS/Zlnhošť.

V sobotu dne 7. července 1962 uspořádal Středočeský krajský výbor pro spolupráci s armadou

III. turistickou automobilovou rallye, která projela v době od 14.30 do 17 hodiny bez nehody naší obcí v počtu asi 70-80 osobních vozů.

K odvodu pro branou moc naší vlasti dostavili se letos na jaře:

Josef Matějovič a Zdeněk Šak.

Oba byli uznáni schopnými k službě vojenské. J. Matějovič se zavázal, že do dovršení svého 30. roku věku svého neopustí nynější své zaměstnání u Československých státních drah a byla mu proto ve smyslu stávajících zákonných ustanovení, vojenská služba prominuta.

Do evidence - k zápisu - u Okresní vojenské správy v Rakovníku se letos hlásili:

Kučera Jaroslav, Mudinský Karel,

Zainer Miroslav, Švarc Jiří,
Trousil Milán. Branci.

Ačkoliv v naší obci je mnoho mladých sportování schopných lidí, jest u nás sport téměř opomíjen. Není bez zajímavosti, že mnohem větší zájem o sport mají osoby - zvláště muži - vyššího věku, kteří již sport aktivně nepěstují. Sport.

Naši občané sportovci živě se zajímají o sportovní události, zvláště o sportovní události světového formátu, jichž se účastní i českoslovenští representanti. Budiž uvedeno několika sportovních událostí, které velmi živě zajímali i sportovce naší obce.

Mistrovství světa v krasobruslení, které se konalo v Praze od 14. do 18. března 1962 v novém sportovním paláci v Parku Julia Fučíka a který pojme 18.000 diváků, přineslo zasloužené vítězství také representantům Československa sourozencům Eně a Pavlovi Romanovým, kteří se stali Krasobruslení.

mistry světa v tanci v krasobruslení.
Toto vítězství velmi potěšilo naše sportovce, kteří holdují lednímu sportu.

Mistrovství světa v kopané se konalo letos v Chile v době od 29. května do 17. června 1962. Tohoto mistrovství v pořadí již Kopaná.

Mistrovství světa v kopané.

VIII. účastnili se i českoslovenští representanti. Tuto velkou sportovní událost sledovali velmi pozorně naši zbožňovatelé kopaného míče. Na tomto mistrovství dosáhli českoslovenští fotbalisté pozoruhodných výsledků. V předzápasech po nerozhodné hře s dosavadním mistrem světa Brazilií, porazili Španěly, Maďary i Jugoslovce a probojovali se tak do finále, v němž dne 17. června 1962 podlehli Brazilii 1:3 a tím umístili se na

druhém místě mistrovství světa v kopané!

Radost sportovců naší vesnice byla veliká! Dvacetdevět roků, od doby památihodného finále našich fotbalistů v Římě v roce 1934, museli čekati, než se naši českoslovenští representanti probojovali opět do finále mistrovství světa v kopané.

Prvé místo obsadila Brazilie,
druhé " " Československo,
třetí " " Chile,
čtvrté " " Jugoslavie.

Různé.

Bankovky.

Počínaje dnem 2. května 1962 byly

dány do oběhu nové bankovky po 25 Kčs a mince po 1 haléři. Počínaje pak dnem 1. prosince 1962 byly dány do oběhu nové bankovky po 100 Kčs a mince po 25 haléřích, 5 haléřích a 3 haléřích.

Dosavadní bankovky i mince zůstávají i na dále v platnosti. Bankovky po 10 Kčs, vzoru 1953 (se starým státním znakem na rubu) přestávají být zákonnými penězi uplynutím 31. prosince 1963. Po tomto datu budou bankovky vyměňovat od 1.1. do 30.6. 1964 všechny poštovní úřady, státní spořitelny a pobočky Státní banky československé, potom od 1.7. do 31. 12. 1964 jen pobočky Státní banky československé.

Vydání nových bankovek a mincí.

Komise pro veřejný pořádek projednala v roce 1962 celkem 8 stížností od občanů, které byly převážně osobního rázu.

Komise pro veřejný pořádek.

Letošního roku na jaře ožily naše lesy novým milým opeřencem hrdličkou divokou. Ba, několik párů těchto pěkných ptáků objevilo se i v zahradách přímo v naší obci. Hrdlička divoká je velmi rozšířena v Asii, ale i ve velké části Evropy, zvláště jižní. Povaha hrdličky je rozumilá. Její úhledné pohyby, její úslechtilost a něžné cukrování dovedou každého pozorovatele. Hnízdí několikrát

Divoké hrdličky u nás v obci.

Divoké hrdličky.

do roka a do hnízda klade vždy dvě vajíčka. Živí se semeny různých stromů, ale nepohrdne ani čočkou, hrachem, semene hořčice, řepky, lnu a jiné.

Počasí. Leden.

Leden - můžeme říci, byl měsícem poměrně velmi teplým, zvláště v poslední jeho dekádě od 20. - 28. ledna, kdy ranní teplota neklesla pod nulu. Nejnižší teplota byla 31. ledna minus 13 stupňů. Nejvyšší pak 21. a 25. ledna plus 6 stupňů. Průměrná ranní teplota v lednu byla minus 5 stupňů.

Únor.

Únor - ani tento měsíc nebyl příliš studený. Již 5. února byla první letošní skutečná bouřka. Zato vyznačoval se únor silnými vychřicemi se sněhovými bouřemi. Nejnižší ranní teplota byla 1. února minus 14 stupňů. Nejvyšší ranní teplota byla 12. února plus 6 stupňů. Průměrná ranní teplota byla minus 2.5 stupňů.

Dne 5. února 1962 kolem 16. hodiny těžké černé mraky zastínily oblohu. Asi 16.15 hodin přihnala se pak prudká vychřice se silným deštěm a nad naším krajem se snesla letos skutečná první bouřka. Několikrát se zablesklo a silně zahřmělo. Asi v 16.30 h. se bouřka posunovala směrem na Prahu.

Od časných hodin ranních dne 12. února 1962 vanul přes náš kraj od západu, silný

Počasí.
Únor.

vítr, který během dne zesílil ve velkou vychřici a která pak v pozdních hodinách odpoledních a večerních vyvrcholila. Téměř dvacet hodin trval nepřetržitě hukot větru, skučení meluziny a kymácení stromů. Teprve po půlnoci na 13. února se vychřice uklidnila, načež pršelo a padal sníh s deštěm. Sníh brzy roztál neb teplota ráno stoupla na plus 3 C..

V naší obci nedošlo vychřici k žádným význačnějším škodám. V odpoledních hodinách 13. února byla přerušená dodávka elektrického proudu, ale v 18. hodin byl proud již obnoven. I pak ale do 20. hodiny byl 3 krát na kratší dobu přerušen.

Další únorová vychřice.

V noci z 15. na 16. února 1962 se strhla vychřice, která pak během 16. února vyvrcholila v prudký skutečný orkán. Řádění tohoto živlu trvalo pak až do neděle 18. února 1962, kdy během dne se vychřice proměnila v mírný, čerstvý vítr. S orkánem dne 16. února přecházely naším krajem silné sněhové vánice, které znesnadňovaly, ba mnohdy i znemožňovaly chůzi a jízdu pro špatnou viditelnost.

Škody, vychřici v naší obci způsobené, jsou jen menšího rozsahu. Na některých budovách byla z části poškozena krytina střech,

Počasí Únor.

někde zpořáženy ploty. S jedné rekreační chaty blíže obce, odnesla vichřice celou střechu. V polesí „Dřeviče" byly smrkové, jedlové a modřínové lesy postiženy četnými vývraty a přelomy. Ku zranění osob nikde nedošlo.

Vichřici, se sněhovou bouří, nebyl postižen jen náš kraj, ale i celá naše vlast. Nejvíce byly postiženy naše horské kraje, počínaje Šumavou a konče Vysokými Tatrami. Na horách zuřila vichřice ještě i v neděli 18. února a v pondělí dne 19. února 1962 přesunovala se dále na východ do slovenských krajů. V Krkonoších byly až 7. metrové závěje. Sesun lavin i více než dva kilometry dlouhých nebyl zvláštností.

Živelná katastrofa, daleko více než naší vlast, postihla pobřeží severního moře. Na celém pobřeží od Dánska až po Nizozemí, prohrnul v noci z 16. na 17. února bouřlivý příval ochranné hráze a způsobil katastrofu, jejíž rozsah a způsobené škody jsou nedozírné. V Hamburku, ač vzdálen od moře téměř 100 km zahynulo na 300 lidí.

Březen.

Od 1. - do 6. března pohybovaly se denní teploty kolem nuly, sněhové přeháňky byly střídány s přeháňkami deštivými. V době od 7. - 29. března 1962 bylo velmi studené poča-

Počasí. Březen.

sí. V noci byly na březen poměrně silné mrazy - jako 14. března minus 10 °C, 24. března minus 9 °C, jinak ranní teplota držela se stále kolem 5-7 stupňů pod nulou. 13. a 16. března napadlo hodně sněhu. 14.3. Žamberk v Čechách hlásí -18 °C a na Lomnickém Štítě v Tatrách bylo zaznamenáno 24 °C pod nulou. Ač v březnu velmi často svítilo slunce, mrazivý vítr nedovolil větší prohřátí vzduchu a tak celodenní mráz i za svitu slunce byl na denním pořádku. Teprve ve dnech 30. a 31. března se oteplilo a ranní teplota vystoupila na plus 7 °C. A tak celý březen se vyznačoval velmi studeným počasím a průměrná denní teplota byla 3.38 °C pod nulou, tedy daleko nižší než teplota v lednu.

Duben.

Počasí v dubnu vyznačovalo se značnými výkyvy teploty. Od počátku měsíce až do poloviny dubna 1962 bylo oblačné, dosti studené počasí. Ranní teploty pohybovaly se od plus 1 až plus 4 stupně, ale 10. a 11. dubna ranní teplota klesla na minus 1 stupeň. Občas bylo mrholení a slabší déšť. Od 18. do 26. dubna 1962 převládalo za celodenního svitu slunce vysokoletní vedro. Ranní teploty stouply na plus 12 - 14 stupňů a poledni teplota na slunci se pohybovala od plus 35 do plus 38 stupňů. Dne 25. dubna v poledne stoupla teplota na

Počasí. Duben.

slunci na plus 40 stupňů. Jak meteorologové praví, tak vysoké teploty v této době nebyly zaznamenány téměř 200 let.

Teprve 26. dubna 1962 k 17. hodině byla v okolí silná, u nás jen slabá, bouřka. Pak se přihnal vítr se silným lijavcem provázeným kroupami ve velikosti menších lískových oříšků. Padání krup netrvalo dlouho a tak na stromech, z nichž mnohé byly v květu, nezpůsobily škodu. Vody spadlo mnoho a na polích v Rovinách stály rybníky vody asi tři dny. Od 27. dubna nastoupilo opět chladné, oblačné počasí s deštovými a sněhovými přeháňkami provázené se studeným severozápadním větrem. Ranní teploty až do konce měsíce nepřestoupily 3 stupně plus.

Květen.

Letošní květen vyznačoval se neobyčejným chladným a deštivým počasím. Na 1. května mrazík minus 2 °C, přes den sněhové a deštivé přeháňky. Průměrná ranní teplota v květnu byla pouhých plus 6 °C, což je na květen teplota velmi nízká. Pouhých 10 dnů v květnu přes den nepršelo, ale v noci pravidelně, i v tyto dny mrholilo nebo pršelo, takže se letos plně vyplnila pranostika „V máji není pastýři hůl oschnout." Rovněž pranostika o ledových mužích se splnila. Ledoví muži

Počasí. Květen.

připadají na dny 12. – 14. května: „Pankrác, Servác, Bonifác ledoví bratří – přinesou ochlazení, jak se patří." A že chladná byla, ukázal nám teploměr a sice: 12. května ráno plus 5 C,
13. " " " 6 C,
14. " " " 7 C.
Pouze ve dnech 7. – 10. května ranní teplota stoupla od 10 – 13 C, slunce přes den svítilo, ale přišly i přeháňky. Rovněž 19. květen byl dnem slunce a ranní teplota vystoupila na 10 C. Silné sněžení a krupobití bylo zaznamenáno v oblasti našich Vysokých Tater.

Jak v předu uvedeno, letošní měsíc máj byl velmi studený, řada pranostik se splnila a jest naše přání, aby se splnila i pranostika poslední: „Studený máj, v stodole ráj."

Červen.

V prvé dekádě června byla citelná chladna. V druhé dekádě se oteplilo a nastalo krásné letní počasí, kdy ranní teploty pohybovaly se od 10 – 14 stupňů, na slunci pak 38 – 39 C plus, ve dnech 22. – 24. června poledni slunce vyhnalo teploměr až na 41 stupňů. Teprve 27. června nastalo náhlé ochlazení a vály silné severozápadní větry. Ve dnech 9., 10., 17. a 19. června vyskytly se v okolí bouřky, u nás však ani kapka vody nespadla, ač příroda

Počasí. Červen.

potřebovala nutně osvěžení.

Za náhlého vchlazení koncem června v Krkonoších klesly teploty na minus 2.5 - 3.6 a v noci ze 27. na 28. června napadl sníh, který na závětrných stranách hor zůstal ležeti. Zimní podmínky určoval také silný, studený vítr o rychlosti až 70 km za hodinu. Sníh padal sníh v Krkonoších ještě 6. července.

Července.

První i druhá dekáda v červenci vyznačovala se poměrně chladným počasím, pouze 9. a 10. července bylo skutečně letní počasí s celodenním slunečním svitem. Převládalo oblačné počasí s trvalým suchem. Ve třetí dekádě vyskytly se častější, avšak naprosto nedostačující deštivými srážkami, či spíše jen mrholením. Celý náš kraj trpí velkým suchem. 26. července až do odpoledne, krásně, slunce pálí. V pozdějších hodinách odpoledních přihnala se silná větrná smršť s vydatným deštěm provázeným i slabým padáním krup. Tato větrná smršť byla místního rázu. Zatím co u nás žádných škod nezpůsobila, na Újezdě - Pohořelci - zůstaly útvary ovocných stromů, místní škody, v rekreačním táboře u Rybárny vychýlila zpřevracela a odvála stany, ve Žďáře na hřbitově částečně polámány lípy a vrby a nějaký náhrobní pomník převrácen. 22. července

přehnala se okolní krajinou bouřka, u nás kapka vody nespadla.

Počasí. Července. Srpen.

V první polovině srpna střídala se chladna s vedrem. 12. - 14. srpna krutá vedra, 13. srpna na slunci ukazoval teploměr 49 stupňů, 15. srpna bouřka a trochu deště, který v přírodě nic neznamenal. 27. - 29. srpna střídavě oblačno, se silným horkým jihozápadním větrem, který byl skutečně horký a tím i trvající sucho ještě značně zvýšil. Ranní teploty jen kol 8 stupňů. Celý měsíc července vyznačoval se velmi suchým počasím.

Podle novinových zpráv z 30. srpna 1962 na všech českých a moravských řekách se stav vody blíží na minimum. Jinými slovy: vody je nedostatek. Nejkritičtější stav je na Odře, kde do minimum chybí velmi málo.

Září.

Krutě sucho, příroda zmírá, listy na stromech usýchají! Od 5. - 12. září střídavě oblačné počasí, silné ochlazení. 10. září pouze plus 3 C. Celá druhá polovina vyznačovala se citelným ochlazením a ač byl občas slabý déšť nebo mrholení nebo silné ranní i celodenní mlhy, krutá sucha trvají.

Úroviny 20. září píší, vzhledem k tomu, že celé léto zvláště jeho druhá polovina byla velmi suchá - v srpnu nepřevýšily sráž-

Počasí. Září.

by ani 50% normálu - ba ani první polovina září nepřinesla změn, na všech našich řekách byly nezvykle nízské stavy. Poněvadž však za celé léto spadlo na území Československé socialistické republiky o 100 litrů vody na čtvereční metr méně, než má spadnout, zůstane tento deficit dále nevyrovnán, zvláště, když nás suší tak zvané babí léto teprve čeká. Podle sdělení pracovníků Hydrometeorologického ústavu v Komořanech, se v Tatrách na Lomnickém štítě a na Chopku objevil první sníh.

Říjen.

Říjen vyznačoval se krásným počasím, ale opět krutě suchým. Mlhy v říjnu, mnohdy celodenní, byly tak silné, že se v lese na nepropustných cestách objevily dosti velké louže vody. Dne 22. října byl první podzimní mrazík minus 3 °C.

Nedostatek vody, podle Hydrometeorologického ústavu, je důsledkem sníženého úhrnu srážek, spadlých na našem území v letošním roce. Prvních pět měsíců bylo srážkově normálních, ale od června zůstaly srážky daleko pod průměrným množstvím. Tak bylo letos na konci října o 20% srážek méně, než má být, to je o 125 litrů na čtvereční metr.

K přiloženého obrázku je jasně patrné, že jen únor, březen a květen měly v 1939 R.

Počasí. Říjen.

nadnormální množství spadlých srážek. V tomto století byla výlučně suchá léta: 1904, 1911, 1935, 1947 a 1959, kdy v tomto roce byla až 60denní období, kdy vůbec nezapršelo.

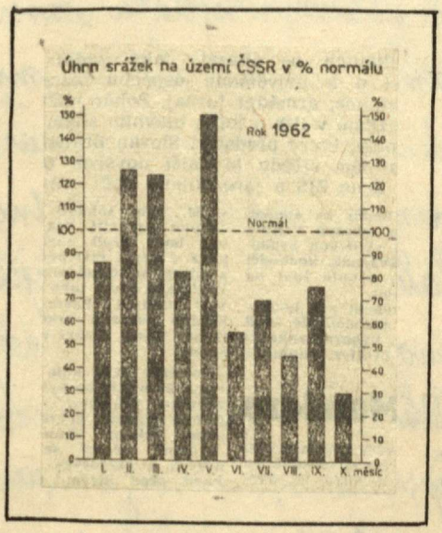

Listopad.

1. listopadu. Ranní teplota plus 2 °C. V noci na dnes téměř celou noc pršelo, přes den mrholení z mlhy.

2.-4. listopadu. Ranní teploty plus 4 °C, mrholení z mlhy, oblačno.

5. listopadu. Celodenní svit slunce, ráno plus 5 °C.

6.-9. listopadu. Oteplení, ranní teploty plus 9 °C, oblačno, klidno.

10. listopadu. Ráno a dopoledne silný déšť, odpoledne mrholení z mlhy, ráno plus 8 °C.

11.-13. listopadu. Oblačno, ochlazení, ranní teploty plus 1 °C, celodenní mrholení z mlhy.

14.-19. listopadu. Citelné ochlazení, teploty ranní kolem minus 4 °C, čerstvý východní vítr,

Počasí.
Listopad.

nevlídno, 16. listopadu sněhové přeháňky.

20. listopadu. Přes noc napadlo asi 2 cm sněhu, který ale za slunečního svitu přes den sešel. Ranní teplota minus 1 °C.

21.-25. listopadu. Ranní teploty kolem minus 5 °C, 25./11. ranní teplota minus 9 °C, za svitu slunce celodenní mrazíky, klidno.

26.-27. listopadu. Slabé oteplení, ranní teploty plus 2 °C, oblačno, mokré sněhové přeháňky s námrazou.

28.-30. listopadu. Oblačno, klidno, ranní teploty kolem nuly, klidno, 30./11. odpoledne mokrý sníh.

Prosinec.

Již od 2.-9. prosince panovaly silné mrazy 8-13 °C. Od 10. do 19. prosince se oteplilo a ranní teploty se pohybovaly kolem nuly až plus 3 °C. 20.-30. prosince silné mrazy, ranní teplota se pohybovala od minus 9-16 °C, 20. prosince teploměr klesl na minus 20 °C, po celou dobu i když slunce někdy svítilo, silně mrzlo. Některý den byly slabé sněhové přeháňky, jinak poměrně klidno, oblačné počasí s mlhami převládalo. 31. prosince: oblačno, mlhavo, klidno, na dnes v noci napadlo asi 10 cm hustého sněhu. Ranní teplota minus 5 °C, večer teplota klesla na minus 16 °C. Silně mrzne.

Letošní rok vyznačil se jako rok neobyčejně suchý, zvláště v měsících letních a podzimních. Tím, že nebylo deště, klesl stav vody na na-

Počasí. Prosinec.

šich řekách hluboko pod normál. Silné a časté mrazy v prosinci vodní kalamitu dovršily. Vltava má jen 1/4 normálního stavu vody. To je ale žel na všech našich řekách. Přehrady jsou téměř prázdné, což má katastrofální následky ve výrobě elektřiny. Elektrárny na Vltavě mohou vyrábět v důsledku nízského stavu vody jen 40% elektrické energie. Vláda a strana nabádá celý národ k největší šetrnosti elektrickou energií, neboť jen tak může se náš průmysl a naše hospodářství vůbec udržeti při životě. Budiž našim velkým přáním, abychom se nedostali do situace o níž noviny v letošním podzimu napsaly:

V údolí jižně od New Castel ve střední Austrálii již po 6 let nespadla ani kapička deště. Celá plocha v rozloze 2.5 milionů hektarů je zbavena jakékoli vegetace.

Zásobování naší obce vodou.

O vodě píše náš kronikář již na počátku první knihy skrana 10 - 12 naší kroniky. Vzhledem k tomu, že v roce 1953, byla hořejší část obce zbečenské, osada Senecká, připojena k Týřovici, budiž jeho zápisy doplněny podrobněji a na době přítomnou.

Studny.

Naše obec v nynější době je dobře zásobována dobrou pramenitou vodou. Na katastru obce při domech a v obci samé nachází se 47 studní. Především jsou to studně v obecní správě

Studny.

a sice 1 je na Kopečku v lese pod hájovnou pro tam bydlící občany. Má to být jedna s nejlepší pitnou vodou. 1 studna obecní je dole ve vsi u rybníka. 1 studna „Dražská" lidově zvaná „Dranda", nalézá se na východním konci obce při silnici vedoucí ku Praze. 2 obecní studně jsou na Jenecké. Všechny jsou opatřeny pumpou. Tyto obecní studně jsou používány od nepaměti, jen studna na Jenecké-Výšehradě byla vyhloubena svépomocí občanů jeneckých v roce 1957.

Soukromé studně pak jsou u domků na Jenecké: čp 91, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 140, 143, 145, 146, 150, 153, 163, 177, 180, 189 celkem 20 studní,
na Drahách a Kočadlech: čp. 67, 76, 85, 88, 92, 93 má 2 studně, 99, 105, 106 celkem 10 studní,
u silnice k „Drandě": čp. 58, 65, 74, 75 celkem 4 „ ,
Dřevíč a Skalka: čp. 31, 83 „ 2 „ ,
Na Lubech: čp. 181, 182, 183, 184, 185, 186 „ 6 „
Obecní studně: „ 5 „

dohromady 47 studní.

Mimo tyto studně je celá řada chat, které mají vlastní studně při svých chatách nebo společné. Těch není jich málo. Nebylo by úplné, nezmínit se ještě o jedné obecní „studni" naší obce:

ve břehu silnice od Zbečna k Lejkořici, než se přišlo k prvním domkům lejkořickým, v devadesátých letech minulého století, ještě ke Zbečnu nále-

Studně.

žejícím, dnes ve břehu zahrady domku čp. 105, vedávna nalézala se jakási studánka, vlastně louže, kam se chodil napájet dobytek z pastvy se vracející, kde se husy koupaly, kole kterých lidé jdoucí ve žních na pole obilí vázali, povřísla máčeli. Studánka v ohybu silnice ze Zbečna do Sýkořice, nedaleko sýkorské nadbíhačky a která byla dle záznamů kroniky zbečenské, soukromým majetkem 5-ti zbečenských občanů a zřízena byla v roce 1895, byla vzorem občanům sýkorským, kteří za přispění obce zbečenské, pořídili si podobnou studánku z této bývalé „louže." Byla asi 1.5 m hluboká, metr na metr široká. Byla pořízena asi v roce 1898 nebo 1899. Na jaře, kdy byla pořízena, voda byla, radost občanů také byla. Netrvala však dlouho. Přišla sucha, vyzděná studánka vyschla, ale přece aspoň na jaře a na podzim, kdy bývalo doski vláhy, vodu dala. Byla to voda povrchová, která se za sucha ztratila. Studánka nebyla udržována, chátrala. Dnes jsou zde již jen kosky zdí, plné nánosů, nebot stane-li se, že v příkopu voda po dešti vystoupí, nateče i do studánky, která není od příkopu nijak oddělena. Ve studánce se ale ještě i dnes při hojné závlaze voda ukáže, dlouho se ale nevydrží a postupujícím suchem mizí a tak studánka slouží nekázeňným lidem, za shromaždiště plechovek od konserv, rozbitých lahví, hrnců a jiného odpadu.

Studně.

K údržbou obecních studní na Senecké a Drandy, které byly v minulosti užívány občany, jak zbečenskými, tak i sýkorskými, bývaly potíže. Jedna ani druhá obec nemělky se k údržbě, což vedlo mnohdy mezi představenstvem obcí k neshodám, zvláště se strany sýkorské, kde vedli správu obce sedláci, kteří měli vlastní, jen jim sloužící vodovod, a o studně obecní neměli zájem. K projednání úhrady za vydání na studny, byla svolána na den 16. května 1907 schůze zástupců Zbečna a Sýkořice, jejíž usnesení vystihuje protokol tehdy sepsaný a ten zní:

„Protokol

sepsaný u obecního úřadu ve Zbečně dne 16. května 1907.

Věc: Dohodnouti se představenstev obce Zbečno a Sýkořice ohledně oprav studní „Dražské" v Sýkořici a o studni na Senecké a Jalovém ve Zbečně.

Jednání: Přítomní pan František Rajman, starosta a Rudolf Vosyka, první radní, oba ze Sýkořice a František Konopásek, starosta a Josef Čermák, první radní a Martin Čermák, člen výboru vesměs ze Zbečna a usnášejí posledně jmenovaní následovně:

Obec zbečenská dává do používání svých obou studen občanům sýkořickým a jest po schválení obecního zastupitelstva jak v předu zmíněno i na opra-

ve studně „Dražské" dáti 1/4 výloh. Studně.

Naproti tomu zástupci obce sýkořické požadují uhrazení polovici udržovacích břemen dražské studně a ohledně oprav dvou studní zbečenských a sice na Jalovém a na Seneckém nechtějí se nijak právně povinna až dosud hraditi a navrhuje až do schválení obecního zastupitelstva přispět i na opravy dvou těchto studní dle poměru braní vody a sice jednou čtvrtinou nákladu příště žádoucího.

Skončeno a podepsáno.

Rudolf Vosyka v.r. radní — Konopásek, starosta

Martin Čermák radní

Josef Čermák — Rajman Fr., starosta."

V naší obci jsou dva vodovody, oba mají svou historii, zvláště vodovod pro horejší část Sýkořice, který má historii velmi pohnutou. Podle soukromých záznamů občana Rudolfa Proška ze Sýkořice, budiž zapsáno: Vodovody.

Starší vodovod „selský" zvaný, byl stavěn v letech 1898-1899. Selský zván proto, jelikož byl zaveden téměř výhradně do selských usedlostí. Používán byl ve 14 usedlostech. Vodovod selský.

První kolaudace tohoto vodovodu byla 27. května 1898 a c. k. okresní hejtmanství v Rakovníku udělilo vodoprávní povolení 4. června 1898. Proti tomuto povolení byl podán 22. září 1898 protest, podepsaný občany:

Vodovody. Selský.

Josefem Kučerou, Zbečno-Draha čp. 123,
Josefem Machem, Týkořice čp. 26,
Zikmundem Ehrlichem, Týkořice čp. 27,
Františkem Rajmanem, Týkořice čp. 10.

Tito občané jsou na protestu podepsáni, ve skutečnosti ale stála za nimi řada občanů, jak ze Týkořice, tak z hořejšího Zbečna - Draha - Senecká.

Protestováno bylo proti tomu, že vodovod - hlavně nádrž - měla stát na katastru č. 194 pod okresní silnicí, byla však postavena na katastru č. 190/3 v těsné blízkosti obecní studny „Dranda", která je zásobárnou vody pro hořejší část obce Týkořice a Zbečno - Draha.

Než byla tato nádrž vystavěna, bylo ve studni takové množství vody, že mohl každý občan bez námahy pouhým nahnutím se nad studnu, volně vodu nabrati. Po zřízení nádrže však, je možno vodu ze studně dostati pouze konví pomocí háčků 2-3 m dlouhých. Jak v předu uvedeno, byla nádrž nesprávně postavena na katastru č. 190/3, čímž byl stav vody ve studni „sevřen."

Na podaný protest byl vzat zřetel a při druhé kolaudaci 5. října 1898 bylo usneseno, aby ve hloubce podél sběrného kanálu as 60 cm byla vystavěna nepropustná zídka do hloubky 60 cm pod dno kanálku, mezi touto zdí a zdivem kanálku budiž napěchován jíl na tloušťku 20 cm. Výš-

Vodovod selský.

šaca celé zídky by obnášela 85 cm, výška jílu nad dnem kanálku 50 cm. Na podkladě tohoto usnesení byl protest odvolán a tím spor ukončen.

Vodovod má jeden hydrant dole ve vsi.

V době výstavby vodovodu měli přípojky: Václav Rajman, rolník, Týkovice čp. 1,
Antonín Pošta, rolník, Týkovice čp. 2,
Josef Blín, rolník, Týkovice čp. 4,
Martin Fainer, rolník a obchodník, Týkovice čp. 5,
Emil Šůle, rolník, Týkovice čp. 7,
Karel Vosyka, rolník, Týkovice čp. 12,
Josef Hamouz, rolník, Týkovice čp. 15
Josef Koubek, rolník, Týkovice čp. 16
Josef Sklenička, rolník, Týkovice čp. 14 a výměnek čp. 64.

Prošek mimo jiné píše: „Proto uvádím jména a povolání, aby každý později mohl sledovati a znát příčinu sporu, při stavbě druhého vodovodu."

Dále Prošek píše: „Blíže domku Václava Pokorny, Týkovice čp. 68 stával stojánek na hlavním potrubí, kde občané čerpali vodu pro svoji potřebu. Stojánek byl později vyjmut a místo zaházeno. Dle vyprávění starších usedlíků byl stojánek na vodu postaven v první řadě pro lidi, kteří pracovali u zmíněných sedláků. Na popud Josefa Skleničky, Týkovice čp. 14, dle jiné verze jiný

Vodovod selský.

benevolentně sedláci ten stojánek postavili proto, že spor s domkáři na Drahách vyhráli a aby je uklidnili, neb ten vodovod byl stověn za peníze z nájmu honitby.

Já, kronikář Pavlíček, jako pamětník, uvádím toto: V době, kdy vodovod byl stavěn, byl jsem 7-8 let starý (narodil jsem se v r. 1891) a pamatuji se na „panáčka" jak lidé stojanu říkali. Stál skutečně v místech blíže domku čp. 68 náležející Vilému Paterovi, ovšem tehdy domek ještě nebyl vystavěn. „Panáček" byl litý stojan s výtokovou rourou - jako pumpa, ale bez čerpadla. Vedle stojanu byla „jehla" k „soupěti" na hlavním vedení umístěnému. Jehla vyčnívala nad zemi asi 75 cm a byla na konci ukončena ve tvaru čtverečku asi 1×1 cm. Toto šoupě se otvíralo kolečkem v průměru asi 8-10 cm, v jehož středu byl otvor, který „pasoval" na jehlu. (Čtverhranný otvor zase asi 1×1 cm). Kolečko nahrazovalo vnější klíč k otvírání uzávěru na hlavních vedení.

Majitelé vodovodu dovolovali ze stojanu čerpati vodu jen občanům, kteří zaplatili stanovený poplatek. Jak byl vysoký nepamatuji se, ale domnívám se asi 2 K (jak se říkalo zlatkům za mně. Kdo zaplatil, dostal kolečko, což bylo současně legitimací k odběru vody. A však lidé přišli na instrumenty, jimiž si vodu i bez kolečka otvírali a vodu

odbírali. Na to majitelé vodovodu přišli a žádali, aby každý řádo vodu odebírá, zaplatil. Občané placení odmítli s poukazem, že ve studni „Dražské" je vody málo, pravemy že byly stružny. Sedláci žalovali u c. k. okresního soudu na Křivoklátě. Žalovali, jak se zdá, pouze na „zkoušku" a jen několik občanů z části obce zbečenské „draha". Asi 4-5 usedlíků. Povstal z toho velký proces, přišli komise, jedna, druhá, třetí, kopalo se mezi nádrží a studní až několik metrů do hloubky. Proces se táhl několik roků a výsledek - domkáři prohráli, museli zaplatit nejen žalovaný obnos, který konečně nebyl tak velký, ale velmi vysoké útraty. To stálo velké zadlužení a několik krav. Pamatuji se na to, neb mezi žalovanými byl i můj nevlastní otec. Když byl proces ukončen, byl „panáček" několikrát poškozen, jehla k uzávěru zlomena a tak nakonec byl stojan zrušen a „šachtička" zaházena. Voda z panáčku tekla velmi pomalu, neměla potřebného tlaku neb panáček stál jen málo pod úrovní vody v nádrži. Když nateklá putna vody, trvalo to i 10 minut.

Vodovod selský.

K nyní k historii vodovodu nového! Prošek píše: Osada Senecká a domky patřící ke Zbečnu tak zvaná „Draha" a dále část obce Týkovice, podél okresní silnice, trpěli od vždycky a zvláště pak v létech 1920 - 1924 velkým nedostat-

Vodovod nový.

Nový vodovod.

lzem vody, jak pitné, tak užitkové. Byl jí nedostatek v dobách normálních, tím více ale v dobách sucha. V této velmi obydlené části, byly dvě obecní studny, z nichž však žádná nevyhovovala svému účelu. Na Senecké jest studna, která je 14 m hluboká, se třemi až čtyřmi metry vody. V těchto letech (1920 - 1924) byla po celý den uzavřena na zámek a k večeru po 6. hodině, když byla otevřena, řadila se u ní fronta, aby si spotřebitelé vybrali svou část vody do puten a voznic, pro potřebu svoji a k nápoji domácího zvířectva. Stalo se, že se voda vyčerpala do dna a na mnohé se nedostalo. Tito čekali až do druhého dne ráno, kdy se toděž opakovalo, jako den předchozí. Pro část obce zbečenské „Praha" a hořejší část obce Týkovice, jest na konci vesnice u silnice u potůčku z „Lovžek" tekoucí, roubená, v té době otevřena studna dražská krátce „Dranda" zvaná. Voda se nabírala pomocí háků do dřevěných kovší, nalévala se do puten a voznic. Putny se nosily na zádech, větší voznice odtáhly krávky, menší si obyvatelé táhli sami. Tato studna, jelikož byla otevřená - nekrytá -, byla vystavena všelikému znečištění, jakož i vnikání vody deštové. V té době, jak uvádí Prošek, skočila do studny v sebevražedném úmyslu jedna mladá ženw, novomanželka ze Senecké. Vody bylo málo jen do pasu. Tak se neutopila. Dále podle Proška: Po první světové

válce, která skončila v říjnu 1918, se poměry v obci pomalu lepšily, práce byla a tím i výdělek stoupal, a byla zde naděje, že i chudý člověk může si našetřiti nějaký peníz, potřebný ku opravě a zdokonalení svého malého majetku.

Nový vodovod.

Jinak tomu bylo před válkou, kdy chudý člověk nic neznamenal, jinak nyní, kdy dělnictvo je rovnocenným činitelem ve státě i v obci.

Nouze o vodu však trvala stále. V těch letech (1921) byli v naší obci dva penzisté státních drah. Byl to Alois Švarc, Ženecká čp. 80 a Karel Kučera, Draha čp. 41 (Ženecká i Draha patřily tehdy ku Zbečnu). Tito dva, starší, více méně nemocní, se často scházívali a rozumovali, jak odpomoci nedostatku vody. Nakonec se shodli na tom, že jen vodovod by mohl tyto nedostatky odstranit.

Myšlenka byla dobrá, zěl, kde vzít na to peníze. V té době byla parcelace velkostatku Bělečského a někteří občané si také kousek pole koupili a museli ihned zaplatiti. Také postavení síně elektrické se očekávalo.

Tehdy nejsilnější politickou stranou v obci byla strana sociálně demokratická v jejímž čele stál Rudolf Mareš, čp. 57, který celé hnutí strany na Křivoklátsku vedl, byl předsedou správní komise okresu křivoklátského a předsedou okresního výboru strany sociálně demokratické.

Nový vodovod.

K tomu se oba naši pensisté obrátili, jemu svůj nápad a své starosti svěřili. Po mnoha jednáních, které se odbývaly vesměs zatím v soukromí, usneseno mezi nimi, že jedině řádně ustavené družstvo si může tento dalekosáhlý podnik dovoliti. K tomu bylo potřeba agitátorů, aby občany do družstva získali, stanovy pro družstvo, finanční pomoc v podobě subvencí od státu, země, okresu a obce zajistili. Pak byl potřeba muž, který by za tím vším stál, vše řídil, radil, u úřadu známosti a vliv měl.

Tímto mužem se stal nepopiratelně Rudolf Mareš, Týkošice, čp. 57. Jmenovaný byl zaměstnán v topírnách čsl. státních drah v Kralovníku. Věci ujal se s plným zápalem. Připravil stanovy pro družstvo, jednu u úřadů a za pomoci v předu jmenovaných pensistů Švarce a Kučery věc se pomalu počala rozvíjeti. Po dalších a opětných schůzích v soukromí, které se konaly buď u Mareše nebo Kučery, došlo k rozhodnutí svolat ustavující schůzi do hostince Josefa Šefla (nyní kulturní dům) v Týkošicích, do hostince, který dříve náležel Zikmundovi Ehrlichovi, témuž, který při stavbě „selského" vodovodu byl z jedních, který proti stavbě podepsal protest.

K tak první a ustavující schůze se konala 16. července 1922 v hostinci Josefa Šefla čp. 27.

Nový vodovod.

Do družstva přihlásilo se 33 členů. Do výboru zvolen: Karel Kučera, Zbečno čp. 41, předseda družstva, Alois Švarc, Zbečno čp. 80, jednatel družstva, Vojtěch Jirásek, Týřovice čp. 38, místopředseda, Josef Kučera, Zbečno čp. 123, pokladník, František Mach, Týřovice čp. 26, revisor účtů. František Zuska, Zbečno čp. 70, revisor účtů, Vilém Fischl, Týřovice čp. 52, náhradník, Josef Křížek, Týřovice čp. 48, náhradník.

Jelikož většina členů družstva jest toho času z obce Zbečno, promenitě také leží na katastru obce Zbečno a v Týřovici již vodovodní družstvo pozůstává, usneseno tomuto družstvu dáti název: „Vodovodní družstvo pro Zbečno a okolí." Počítalo se i s tím, že v době pozdější by třeba bylo možno vodovodní síť protáhnouti až do dolejšího Zbečna. Pro neporozumění občanů dolejšího Zbečna se to nestalo a obec Zbečno tehdy zastoupena starostou Karlem Šejkotem si v době pozdější vybudovala vodovod samostatný, jen dolejší části Zbečna sloužící.

Na ustavující schůzi vodovodního družstva podal Vilém Fischl, Týřovice čp. 52 návrh, který zněl: Občané, kteří při stavbě a po jejím dokončení přistoupí za člena družstva, zaplatí 20% přirážku k celkové sumě, kteroužto budou platiti členové zakládající. Návrh ten byl jednomysl-

Nový vodovod.

ně přijat, ale v pozdější době byl často zdrojem mnoha nepříjemností.

Prameniště, to je zachycení pramenů pro tento nový vodovod vyhledáno v úžlabí „Loužka" zvané, a to mnohem výše, než-li jsou pramenny vodovodu „selského." Ale tu se již proslýchalo, že bude-li postavena jímka v loužkách pro vodovod, budou sedláci protestovat a spor jistě vyhrají. Tato prohlášení odrazovalo některé členy, stěžovalo práci, rozsévalo nedůvěru. „Prosoudíte baráčky a ještě nebude dost na zaplacení útrat" - tak někteří občané zrazovali jiné. Před ustavující schůzi byly vypsány závazné a vlastnoručně podepsané členské přihlášky. Z těchto lze vyčísti počet osob v domácnosti, počet hospodářského zvířectva a výměra obhospodařovaných polí.

Dne 29. října 1922 byl vzat první vzorek vody ve studánce, v místě, kde se nalézá mnější prameniště a pramenná jímka, a zaslán Bakteriologickému ústavu při české universitě v Praze. Výsledek rozboru ze dne 10. listopadu 1922, jak chemický, tak bakteriologický nutno označit jako příznivý.

Dne 10. listopadu 1922 schválila okresní správa politická v Rakovníku stanovy družstva, které byly tiskem rozmnoženy asi na 50 kusů a dne 31. prosince 1922 rozdány členům.

Za účelem vypracování projektu a rozpočtu dostavili se inž. Šourek a inž. Vrba z Prahy, aby

Nový vodovod.

na místě samém shlédli terén. Dne 15/12. 1922 zaslali inž. Šourek a inž. Vrba rozpočet, který zněl na Kč 330.000:-. Na den 17/12. byla pak svolaná schůze do hostince Josefa Šefla s programem:

Rozpočet na vodovod zaslaný inž. Šourkem a inž. Vrbou.

Vzhledem k tomu, že v nynější době není naděje na získání většího počtu členů, kteří jsou většinou dělníci neb malí zemědělci, usneseno z finančních důvodů, aby nebylo více stavěno, než kolik členstvo potřebuje a kolik žádá. Usneseno postavit vodovod pouze menší. V nedaleké obci Karlově má trať vodovodu 2.240 m dlouhou a stál Kč 240.000:- a byl dělán při vysokých cenách, jak materiálu, tak i mzdy. Jelikož ceny materiálu i mzdy jsou toho času nižší doporučeno inž. Vrbovi, aby vypracoval projekt nový a sice cenu za jeden běžný metr.

Dne 27/12. 1922 zaslal družstvu stavitel Max Šnobl z Křivoklátu návrh rozpočtu a sice jen nezávazně a v dopise píše: Neznaje polohu vodovodu, vydatnost pramenů, výšky jednotlivých stoupání, počet konsumentů a.j. navrhuji vodovod gravitační s jednou studní a malým jímáním pramenů, s jedním vodojemem se šoupátkovou komorou, potrubí litá 50 mm, 5 hydrantů požárních, 36 přípojek členů družstva až do domů a uzavřením silným vysokovým kohoutem. Cena 1 běžného metru vodovodu s připočítáním všech objektů s výkopem a za-

Nový vodovod.

házením potrubí atd., obnášela by ca 100 Kč s.j. při délce 1.500 m asi Kč 150.000:-. Naznačil jsem Vám stručně a přibližně cenu stavby vodovodu. V tom případě, že by u Vás ku stavbě vodovodu došlo, prosím, abyste mě laskavě do konkurence pozvali.

7. ledna 1923 konala se členská schůze, kde probrán nový rozpočet inž. Vrby z Prahy. Je stále vysoký a je návrh, aby předseda Kučera a jednatel Švarc zajeli do Prahy a osobně inž. Vrbovi vysvětlili ohledně rozpočtu. Žádati rozpočet na hlavní potrubí, s přípojením na dům a jedním hydrantem, 5 hydrantů, bez ohledu na subvenci.

22. dubna 1923 - členská schůze v hostinci Zikán dříve Šefl za přítomnosti inž. Vrby a Šourka. Inž. Vrba vysvětlil přednosti vodovodu dle plánu a výhody zařízení. Slíbil vypracovati žádost o subvenci a vodoprávní řízení - povolení. Jelikož v té době probíhá parcelace státního statku v Bělči a členové musí přidělené pozemky ihned platiti, ptá se předseda, jak sehnati peníze na stavbu, když jich členové potřebují na polnosti. Inž. Vrba doporučuje umořovací výpůjčku u Hypoteční banky a slíbil opatřiti informace. Usneseno svolati ve Zbečně dolejším veřejnou schůzi a členů obecního zastupitelstva na 29.1.4. 1923 a projednati případné přípojení na náš vodovod. Také inž. Vrba poukazuje na skutečnost, že německé obce v pohraničí na tento účel obdržely subvenci až

80% nákladu, kdežto české jen 5%. Upozorňuje nenechali si ujíti tuto příležitost a se stavbou vodovodu co nejdříve začíti. Nový vodovod.

16. května 1923 Rudolf Mareš podává zprávu o výsledku schůze ve Zbečně a členstvo se usnáší, že občané ze Zbečna mohou se státi členy vodovodu jen na základě stanov, schválených zemskou správou politickou. Tudíž za každý dům museli by zaplatiti Kč 100.- jako členský podíl a hradit zbytek výloh po sebrání pozůstalých a to rovměrně jako občané Senecké a Drahe. Nedojde-li ku stavbě vodovodu, budeme žádati o výstavbu studní, které by vyhovovaly, jak zdravotním, tak veřejným zájmům. Současně usneseno, aby se pokračovalo v přípravných pracích při zachycování pramenů.

Členská schůze 1. listopadu 1923. Přečten protokol vodoprávní komise, která se konala 20./8. 1923. Povolení ku stavbě vodovodu uděleno Okresní správou politickou v Rakovníku. Jednatel Švarc sděluje, že výlohy s podchycením pramenů spojené činí ku dnešnímu dni asi Kč 16.000.-. V případě, že by se družstvo rozešlo, každý člen by musel rovnoměrný díl, který činí asi Kč 500.- zaplatiti. Zde se již objevili první výsledky pomluv, členové by chtěli z družstva vystoupiti. K první se již hlásí je to Antonín Dlouhý, Senecká čp. 67. Pomluvy, hanebné běží, štvaní proti vedoucím funkcionářům družstva Karlu Kučerovi,

Nový vodovod.

Aloisu Švarcovi a Rudolfu Marešovi, přinášíš své ovoce.

12. června bylo místní šetření za účelem revise vodovodního projektu, kterou vykonal za kancelář rady zemědělské stavební rada inž. O. Šula a vypracoval 28/6. revisní zprávu, která zní:

1.) Zvětšit vodojem na 300 hl,

2.) Záchytný drén zřídí se zatím jeden a bude tak situován, že přetne údolí pod paloučkem od vrchu „Koza se přijojujícím. Teprve, kdyby se ukázalo, že tímto jedním drénem se nezachytí potřebné množství vody (1/2 litru vody za vteřinu), zřídil by se drén údolíčkem nahoru v takové délce, až by vydatnost odpovídala požadovanému množství.

3.) Přívodné potrubí od jímky pramenní k vodojemu doporučuje se železobetonové Ø 70 mm, čímž uspoříme 30% nákladů.

4.) Vodojem doporučuje se železobetonový jako nejlevnější se vstupem ze strany, nikoliv vstupní šachtici poklopem. Výška vodojemu nad vodorysem se zmenší.

5.) Veškeré odpadní potrubí zřídí se kameninové Ø 100 mm jako úplně vyhovující a daleko levnější, než litinové as o 1/3.

6.) Základy vodojemu odvodní se drenáží, do které se svede také odvodnění komory šoupátkové.

7.) Zachycení pramenů i pramenní jímku nutno

Nový vodovod.

oplotit, by se zabránilo znečištění.
8.) Rovněž vodojem jest třeba ohradit.

Rozpočet projektu je upraven na celkový náklad Kč 215.481-. Projekt je způsobilý, by mohl být předmětem úředního jednání. Při vodoprávním řízení uplatní se změny, doplňky revisí požadované a budou pojaty do stavebního povolení, které bude tvořit součást stavebního elaborátu.
Schváleno výměrem 39315 ze dne 26. září 1923 Okresní správou politickou v Rakovníku.

20. srpna 1923 konáno komisionelní šetření - zde výňatky:
Komise se zúčastnili:
1.) Dr Frant. Bažka, místodržit. rada za Okresní správu politickou v Rakovníku.
2.) MuDr. Antonín Výtvara, zdravotní rada za Okresní správu politickou v Rakovníku.
3.) Inž. Karel Křepinský, vrchní stavební komisař.
4.) Inž. Otakar Šula, stavební rada zemědělské rady.
5.) Inž. Alfred Šourek, úř. aut. civ. inženýr, Praha II.
6.) Rudolf Mareš, předseda Okres. správní komise v Křivoklát.
7.) Prokop Václík, okres. stav. Okres. správ. komise, Křivoklát.
8) Josef Skleníčka, starosta obce Zbečno.
9.) František Šula, starosta obce Týkovice.

Za vodovodní družstva nového vodovodu:
10.) Karel Kučera, předseda
Alois Švarc, jednatel a Josef Kučera, pokladník.

Nový vodovod.

Za vodovodní družstvo starého vodovodu:

11.) Václav Rajman, rolník, Týkošice
Rudolf Vosyka, rolník, Týkošice
Emil Šulc, rolník, Týkošice.

Za zájemníky:

12.) Barbora Rajmanová, Týkošice čp. 10. v zastoupení svého syna Karla Rajmana.
Anna Šindlerová, v zastoupení svého manžela Rudolfa Šindlera.

Jednání.

1.) V obci nebylo možno docílit dohody, aby projektovaný vodovod byl uskutečněn v rámci jiných podniků obecních.

2.) Dosavadní zásobování vodou je naprosto nevyhovující. Odběratelů jsou celé fronty a voda se nedostává.

3.) Zjištěno, že zvláště v období přísušků nevyhovují obě studny pokud jde o vodu pitnou a užitkovou. Voda pro účely požární vůbec není.

Projekt vypracoval inž. Šourek z Prahy v dubnu 1923 a znázorněn v situaci 1:2.880 a tvoří součást tohoto protokolu, jakož i revisní zpráva technické kanceláře rady zemědělské z 28/6. 1923 č. 4215.

Zástupci Zbečna a Týkošice nemají námitek proti stavbě vodovodu a povolují služebnost k tomu účelu bez náhrad, avšak s podmínkou, by ona místa byla dána pak do původního stavu

Nový vodovod.

Zástupce Okresní správní komise nečiní námitek proti stavbě vodovodu a nežádá žádnou náhradu, bude-li vše dáno do původního stavu. Dbáno vždy při opravách nebo výměny přes parcely č.k. 463/1 a 839/1 okresní silnice, bezpečnostních opatření.

V zastoupení svého manžela Ludvíka prohlašuje Františka Reindlová ze Zbečna čp. 59, že proti služebnosti vedení vodovodu zahradami č.k. 178/1 a 670/1 zvláštní náhradu nežádá, bude-li vše uvedeno do původního stavu.

Anna Šindlerová v zastoupení svého manžela Rudolfa Šindlera, domkáře, Zbečno „Draha" čp. 114 rovněž nečiní námitek k vedení přes její dvorek č.k. 59/6 za stejných podmínek jako Fr. Reindlová.

Barbora Rajmanová a syn Karel Rajman nečiní pokud jde o pozemky č.k. 188/2, 188/1, 186, 184, 183, 181 a 180 žádnýchž námitek proti povolení služebnosti vedení vodovodu přes ně za stejných podmínek jako Fr. Reindlová, zvláštní náhrady nežádá.

A nyní odhalili sedláci vlastní tvář. Pokud jde o povolení služebnosti vedení vodovodu v délce asi 30 m po pozemku č.k. 189 Václav Rajman, rolník ze Týkovice prohlašuje:
Proti služebnosti vedení vodovodu po pozemku

Nový vodovod.

č. k. 189 protestuji, neb se obávám, že můj souseda pozemek č. k. 190 louka, bude vysušena, poněvadž nebude míti dostatek vody pro zavodňování téže, neb dle mého názoru bude jímacím zařízením zachycena.

Zástupci starého vodovodu (selského) prohlašují, že též protestují proti stavbě nového vodovodu z důvodu, že se obávají, že voda projektovaným zařízením jímacím, bude zachycena, takže do naší sběrné jímky položené na č. k. 190 neodstane se v době přísušku žádná voda. Pro případ, že se zamítí žádající družstvo, že voda, kterou zachycujeme my, půjde stejnoměrně i po zřízení vodovodu nového, neučiníme proti jeho zřízení námitek. Podotýkáme, že dle našeho přesvědčení zmíněných 14 majitelů vodovodu ustavilo se jako vodní družstvo a že svého času jako takové bylo úředně schváleno.

Podepsaní za starý vodovod:

Rudolf Vosyka Emil Šule.

Přítomní technici znalci k oběma námitkám prohlašují:

Námitky zástupců starého vodovodu a Václava Rajmana plynou z obavy, že sběrem vody z obecní pastviny č. k. 706 pro projektovaný nový vodovod bude potůček údolím se vinoucí oslaben. Z potůčku bere občas vodu starý vodovod a na který si činí nárok i Václav Rajman za účelem závlahy pro-

Nový vodovod.

svojí louku č.k. 190 katastru zbečenského, svého času v roce 1906 meliorovaného. Obavy tyto byly by oddůvodněné, kdyby projekt navrhoval zachycení veškeré vody, tedy i vody vrchní. Zde jde však o prameny, které vyvěrají od „Křižovské" a od lesa „Koza" zvané až k Týhořici. Ony výměry spodních vod činí loučky v údolí zbahnělé a zvláště v některých místech nesnadno je přejíti je. V důsledku toho byla i louka Václava Rajmana v roce 1906 meliorovaná značným nákladem proti vyjádření zemědělského inspektora, přičem, aby objekt byl úplně hotový, měly zde státi nádrže se stavidly a zavlažovací stružky. To zde není a co jest, je zanešeno, důkaz toho, že se již mnoho let závlaha nekoná. Pokud se týče práva na vodu z potůčku, oběma rekurenty uplatňovaná, nutno toléž zjistit z vodní knihy. Naproti tomu nutno zdůrazniti, že vodu pro vodovod nyní zamýšlený nutno jímati tak, aby do jímacího zařízení nevnikala ani voda dešťová, ani povrchová. Tu přichází v úvahu pouze voda spodní ze hloubky 2-3 m pod povrchem. Množství vody, které bude třeba jednou pro projektovaný vodovod, bude kryto přítokem asi 0·5 litru za vteřinu a toléž má být maximální spotřeba. Z tak nepatrného množství spodní vody, vodnatelnost údolí zase bude a loučka stěžovatele V. Rajmana vzdálená asi 200 m od jímacího zařízení vysušena nebude, ani vliv na stav vody ve sta-

Nový vodovod.

rem vodovodě míti nebude. Vzhledem k tomu pokládají se obavy obou rekurantů za bezpředmětné a neodůvodněné. Ze stanoviska zdravotního je objekt vyhovující. Ze stanoviska vodoprávního, veřejného není námitek a proto se navrhuje udělit žádané povolení ku stavbě za těchto podmínek:
Stavba bude provedena podle plánu za dozoru technické kanceláře rady zemědělské a vzat zřetel na revisní zprávy techn. kancel. zeměd. rady v níž obsaženy jsou i připomínky k této stavbě.

Ježto žádný neměl námitek proti napsanému protokolu, protokol všemi zúčastněnými podepsán.

26. září zaslala Okresní správa politická v Rakovníku pod čj. 39315 povolení ku stavbě vodovodu, za podmínek obsažených v revisní zprávě kanceláře rady zemědělské. Dokončení stavby budiž provedeno do dvou let. Po ukončení budiž žádáno o kolaudaci. Proti tomuto nálezu lze se odvolati do 14 dnů Zemské správě politické prostřednictvím Okresní správy politické v Rakovníku.

Přípisem Zemské správy politické došlo dne 24/11. 1923 rozhodnutí k odvolání Rudolfa Vozyky a členů. Odvolání se vyhovuje a ukládá se novému družstvu zastoupeném Karlem Kučerou a členy následující další podmínka:

V případě, že by zřízení a užívání vodovodu nově povoleného mělo za následek úbytek vody

v potůčku protékajícím údolím, z něhož starý vodovod vodu jímá, bude povinnosti uživatelů nového vodovodu, postarati se o to, aby vodovod starší měl nezkrácené množství vody, což se může státi buď trvalým zastavením odběru vody z nového vodovodu nebo lépe připojením sítě nové na síť starou. Nový vodovod.

Z rozhodnutí lze se odvolati do 14 dní prostřednictvím Okres. spr. pol. v Rakovníku na Ministerstvo zemědělství v Praze.

19./12. 1923 podáno proti rozhodnutí Zemské správy politické odvolání proti podmínkám z těchto důvodů:

Že starý vodovod nebyl povolen na základě určitých ustanovení vodního zákona, nýbrž jen Okresním hejtmanstvím v Rakovníku svým výměrem ze 4./6. 1898 nečiněno pouze z ohledů veřejných žádných námitek. Jímání vody mělo být na jiném místě než nyní stojí a tím obecní studna „Dražská" ubrpěla újmu. Voda snížena až o 2 m. Z tohoto svémocného díla má být vyvozováno vodní právo a v důsledku toho činěny nepřekonatelné překážky dílu novému. Starý vodovod stavěný bez úředního dozoru je nedokonalý. Má nedostatek pramenů a zachycuje i vodu povrchní z potůčku kolem vedoucího. Nový vodovod má jímat jen vodu pramenitou a přebytečnou svést do potůčka výše položeným. Z těch důvodů nelze přijmout podmínky stanovené a žádáno o

Nový vodovod.

zrušení výnosu. V odvoláních se píše, že vodovod nebyl úředně kolaudován. Prošek, ale zjistil, že Okresní hejtmanství sděluje Martinovi Šainerovi, že po provedené kolaudaci dne 5. října 1898 povoluje užívání vodovodu v Týkovici zřízeného a schvaluje dodatečně změnu v plánu, že nádrž, která měla státi původně na parcele č. k. 194 pod silnicí, blíže, stojí nyní nad silnicí, blíže obecní studně na parcele č. k. 190. Podepsán Pabelsko, c. k. okres. hejtman.

V dopise družstva ze dne 20/2. 1924 píše předseda Kučera za jednatel Švarc, že zjistili na Okresním úřadě v Rakovníku, že protokol o kolaudaci starého vodovodu byl sice sepsán dne 5/10. 1898 pod čj. 19377, ale kolaudační nález pro užívání tohoto vodovodu vydán nebyl a to proto, že nebylo vyhověno stavebnímu povolení č. 10875 ze dne 4/6. 1898, to je, že nebylo zachycení pramenů provedeno na parcele č. k. 194, nýbrž na parcele č. k. 190, o níž nyní tvrdí majitelé starého vodovodu, že o ní nastane úbytek vody pro jejich sběrné zařízení neoprávněně sám postavené.

A tak nové komisní šetření sporu starého vodovodu a naším družstvem je stanoveno na 24. října 1924.

1. listopadu 1924 vydala Zemská správa politická nález a posudek, jímž se stížnost členů starého vodovodu jako věcně neodůvodněná a jednak

protizákonná v plném rozsahu zamítá. Protizákonné proto, že při stavbě starého vodovodu nebylo dodrženo povolení ku stavbě v případě tom, že jímka pramenní byla stavěna na jiném místě než stál měla.

Nový vodovod.

Účastníci starého vodovodu tehdy při zřizování vodovodu, nebrali žádný zřetel na ostatní obyvatele, nechávajíc stranou celou obec. Nyní se dovolávají sami ochrany, avšak jen pro sebe. Nyní činí obtíže při zásobování vody.

16. prosince 1924 podal Dr František Jindra z Prahy jménem členů starého vodovodu protest proti tomuto rozhodnutí. Z protestu vyplývá, že chtějí buď jen zastavení stavby nového vodovodu, nebo připojení starého vodovodu na novou síť, avšem bez jakékoliv náhrady.

Komisionelní šetření, které se konalo 24/10. a pokračovalo 11/11. 1924 učiněna následující opatření:

1.) Aby byla vyčerpaná všechna voda ze stávajícího vodojemu.
2.) Na dvou místech odkrýt přívodní kanál z potoka do vodojemu vedoucí.
3.) Odkrýt uzavírací kohout a přizpůsobit jej tak, aby s ním šlo volně regulovat.

24/10. a 11/11. 1924 byl Drem Křeobou měřen přítok vody do starého vodovodu. Člen našeho

Nový vodovod.

družstva František Mach byl poslán do Týkovice, aby rolníci nebrali vodu, že se měří. Když dotyčný člen přišel do statku Josefa Šklemičky (Blínka), jmenovaný rolník nejen vodu nezastavil, ale na víc je pustil a členu zle vynadal. Jaký účinek to mělo na komisi, když to člen hlásil, lze si představiti.

23. listopadu 1924 Zemský správní výbor uděluje družstvu subvenci v částce Kč 20.000— za následujících podmínek:

1.) Stavba bude prováděna pod správou a dozorem technické kanceláře zemědělské rady pro Čechy.
2.) Stavba bude zadána veřejnou soutěží oprávněnému, odborně kvalifikovanému podnikateli.
3.) Cfertní materiál bude nám předložen ku schválení.
4.) Odborné zachycení pramenů bude provedeno ještě před stavbou vodovodu.
5.) Kolaudační a sčítovací elaborát bude nám předložen, aby mohl být přezkoušen a schválen. Při kolaudaci bude přítomen náš zástupce.
6.) Zástupci vodovodního družstva pro Zbečno a okolí předloží nám písemné prohlášení, že stavbu provedenou bude družstvo udržovati vlastním nákladem v řádném stavu, za dozoru technické kanceláře zemědělské rady pro Čechy.

Subvence bude vyplacená ve třech splátkách a to první splátka bude poukázána, jakmile

Nový vodovod.

se stavbou bude započato; druhá splátka během postupu stavby a třetí splátka, jakmile kolaudační a sčítovací materiál bude nám předložen, přezkoušen a schválen.

Vyhradili jsme si právo finanční kontroly a účetní revise. Rozpočet projektovaného vodovodu schválen v obnose Kč 200.000.- bez domovních přípojek, které subvencovány nejsou.

12. ledna 1925 přečten na členské schůzi přípis Okresní správy politické, Rakovník, aby se ihned počalo s pracemi jímání pramenů a to ve vlastní režii pod dohledem oprávněného stavitele. Za tím účelem přijedou z Prahy Dr Černý a inž. Fůle, aby definitivně určili, kde bude jímka.

Odborným dozorem pověřen inž. Šourek za odměnu Kč 4.500.- za pomoci tříčlenné stavební komise členů, kteří budou míti dozor při stavbě a vyřizovati objednávky na potřebný materiál. Jsou to Jaromír Šajner, Karel Kučera a Alois Švarc. Dále usneseno, aby každý člen družstva složil zálohu Kč 500.- na potřebná vydání.

Za dovoz materiálu stanovena sazba:

Kravský potah	Kč 50.-,
volský potah	Kč 60.-,
jednokoňský	Kč 60.

Práce řemeslnická za 1 hodinu Kč 4.-, nřemeslnická Kč 3.-. Stavební komise na schůzi zvolená,

Nový vodovod.

vžoly jeden člen, denně Kč 10·-.

Na valné hromadě 8/12. 1925 přečten přípis Okresní správy politické, Rakovník, že zamítá protest starého vodovodu a uděluje povolení ku stavbě nového. Dále zvolena tříčlenná komise ku vypracování elaborátu pro příspěvky na vodovod oněch členů, kteří vlastní pozemky. Dále zvolena dvoučlenná komise pro dozor při stavbě a byla volba předsednictva na další 3 roky:
Karel Kučera, předseda,
Vojtěch Jirásek, místopředseda,
Alois Švarc, jednatel,
Josef Kučera, pokladník
Josef Křížek, Karel Pergler a Vilém Fischl, jako členové výboru a náhradníci
František Noch a Alois Žuska, revisoři účtů.

Karel Kučera a Alois Švarc hlásí, že již 3 roky jezdí za různými záležitostmi pro družstvo a že vše platí ze svých peněz a žádají náhradu. 12/10. 1925 Usneseno hradit náklady cestovného za 20 cest předsedovi a jednateli po Kč 300·- a. j. za cesty od 16/7. 1922 do 11/10. 1925. Příště se bude platit cesta do Prahy a zpět à Kč 15·-.

Na schůzi dne 12. října 1925 za přítomnosti 30 členů předseda seznamuje členstvo s přípisem Ženské správy politické v Praze, kterým ruší povolení stavby vydané Okresní správou politickou

Nový vodovod.

v Rakovníku a vyhovuje protestu zástupců stáreho vodovodu. Rudolf Mareš probírá jednotlivé body a poukazuje na nepravdy a stranictví. Zaslán dopis poslanci K. Tolbrechtovi, aby přednesl záležitost v klubu a v parlamentě. Dále zaslán dopis Právu Lidu k uveřejnění, týkající se nespravedlivého rozhodování. Usneseno podat odvolání.

Dne 22/5. 1925 konalo se nové komisionelní řízení, které konstatovalo, jak jsou prameny podchyceny, jak úpravy atd. Tímto zařízením bylo podchyceno dnes 0·22 vteřin litrů vody t.j. 190 hl za 24 hodin. Spotřeba vody nového vodovodu má být 123 hl za 24 hodin, denní přítok však bude 190 hl, přebytek denně 67 hl.

Spotřeba stáreho vodovodu za 24 hodin je 73 hl, přítok do stáreho činí 140 hl, což dle dobrozdání představitelů úplně postačí.

Výnosem ze dne 16/6. uděleno na návrh min. zeměd. okr. spr. pol. v Rakovníku vodoprávní povolení ku stavbě vodovodu s podmínkou, že vodovod bude postaven do dvou let.

Námitky stěžovatelů uznány jako bezpředmětné.

Družstvo stáreho vodovodu se odvolalo a nové družstvo žádalo 4. září 1925 urychlené vyřízení ohledo odvolání.

25. září 1925 výnos Okresní správy po-

Nový vodovod.

litické zrušen a vydán opět Zemskou správou politickou po doplnění nový nález ve prospěch starého družstva.

17. října 1925 se nové družstvo odvolalo na Ministerstvo zemědělství proti výše uvedenému rozhodnutí. Odvolání mělo 5 archů.

Prošek poznamenává:

„Snad v budoucnosti řeknou naše děti, proč vše to bylo, to samé mohou říci děti rodičů, s kterými v tu dobu byly ve sporu. V té době však kastovnictví a selská pýcha to byla, která nepřála malému drobnému lidu to, co oni měli. V druhém případě pak u nás bída o vodu, pro kterou se muselo daleko chodit a ještě nebyla. To nás nutilo stůj co stůj vody dosíci a právem mohu říci zásluhou Rudolfa Mareše čp. 57, Karla Kučery čp. 41 a Aloise Švarce, Senecká čp. 80 a všech ostatních zakládajících členů.

Rok 1926 je rokem vrcholení sporu, úspěchu a dokončení díla. Co tu bylo starostí, zlosti, ale konečně i úspěch. Znovu připomínám, že duší tohoto podniku byl a vždy zůstane Rudolf Mareš. Tím nechci a nemohu dokazovati něco, co se nezakládá na pravdě. A však bez obětavých pracovníků nebyla by jeho snaha ničím a proto jim všem věnuji vřelou vzpomínku."

16. dubna 1926 Zemská správa politic-

Nový vodovod.

ká zasílá rozhodnutí II. stolice, které mimo jiné zní:

V případě, že by mimo očekávání následkem zařízení nového vodovodu povstal úbytek a tím i nedostatek vody v oněch 9 hospodářských stavením, pro které byl starý selský vodovod povolen, bude vodovodní družstvo povinno zjednati nápravu dle příslušného nálezu vodoprávního úřadu, když byl dříve tento úřad zjistil příčinnou souvislost mezi nedostatkem vody ze starého vodovodu a zřízením vodovodu nového.

5. května proti tomu podán protest starým vodovodem. V protestu mimo jiné píší: „Bylo by tedy v budoucnu, jakmile by starý vodovod v Lykořici neměl dostatek vody, muselo by se o tom podati hlášení vodovodnímu úřadu. Tento úřad by vyslal komisi, která by zjišťovala příčinu nedostatku vody, teprve pak by se vydal nějaký nález a jest otázkou, zda tento nález nařizující družstvu nového vodovodu, učiniti nápravu, byl ihned vykonán."

dále píší:

Přejeme si a trváme na tom, by jímací zařízení nového vodovodu, bylo přeloženo na jiné místo a ne nad jímací zařízení starého vodovodu

Avšak současně nové družstvo podalo proti tomu nové odvolání a žádano sou-

Nový vodovod.

časně, aby náklady sporu nesla staré družstvo.

28/4. 1926 zaslán přípis našeho družstva technickému oddělení rady zemědělské a píše se: „Čtyři roky trvá spor se starým vodovodem a dosud nevyřízen a proto žádáme vypsání ofertního řízení tohoto podniku."

28. dubna 1926 došel dopis inž. Fourlca a docenta Vrby a píší: Starý vodovod právně neexistuje a proto nemůže být nový vodovod vázán nějakými podmínkami na starý vodovod.

Na schůzi 16. května předseda si stěžuje, že členové říkají, že se ve věci vodovodu nic neděje. Pravý opak je pravda. V poslední době bylo vykonáno mimo jiné 13 cest za touto věcí. Usneseno jízdné do Rakovníka Kč 10·–. Mimo jiné usneseno, v případě hlášení nových členů, má pak každý podepsati revers, že v případě nedostatku vody, na svůj náklad nechají rozšířiti jímací zařízení. Usneseno schůze odbývati místo v hostinci u Zikána u Kučery. (Stížnost na paní Zikánovou.)

26/6. 1926 došlo rozhodnutí Ministerstva zemědělství a na jeho základě v týž den Zemská správa politická vydala tento výnos:

„Starému vodovodu nehrozí postavením nového vodovodu dle měření vody a posudku znalců žádné nebezpečí nedostatku vody. Tím pak veškeré stížnosti jsou bezpředmětné. Nárok na náhradu nákladů

Nový vodovod.

nového vodovodního družstva pokládá ministerstvo za opožděné."

Též vyšlo toto rozhodnutí bylo podniknuto mnoho intervencí. Byli zapojeni senátoři Folbor, Novák, Prokůpek, poslanci Bičíkovec a jiní. Též projektant inž. Šourek.

Na schůzi 5/8. 1926 předseda Kučera podává zprávu o vykonané práci za 4 1/2 roku a nyní stojíme před započetím stavby. Inž. Šourek poznamenává, s jakými obtížemi byla tato práce spojena, jak on sám nesčetněkrát s nimi po Praze chodil, a intervenovali. Ofertní řízení bude uveřejněno 5/9. v Úředním listě. Subvence 50-55% jsou zajištěny. Členové nechť složí do 19/9. každý po Kč 1.000·—. Současně stanoveny příplatky z jednoho hektaru Kč 20·— a za každých dalších i započatých 50 arů po Kč 10·—. Z každého kusu nad rok starého Kč 20·—.

26. září 1926 na schůzi usneseno stavbu zadati firmě Max Šnobl v Křivoklátě za Kč 156.050·96 s výhradou schválení Zemského správního výboru. Na přípojky k domům nepřihlíženo, neb cena Kč 41.898·55 je vysoká. Architekt Šnobl je povinen podepsati všeobecné podmínky a se stavbou započíti do 10 dnů, a do stanovené lhůty dle všeobecných podmínek stavbu dokončiti. Současně podána žádost k Zemskému správnímu

Nový vodovod.

výboru o schválení stavby.

17. září podána žádost obci Zbečnu o finanční podporu. Totéž se stalo u obce Týkovice. Obec Zbečno se usneslo, dovolit jímací zařízení oplotit a ono místo užívat zdarma po dobu trvání vodovodu. Obec ve své režii pozemek zalesní dle nařízení zemědělské rady.

Schůze 3. října 1926. Na hlavní vodojem zakoupen pozemek od Františka Skleničky čp. 68 jeden čtvereční metr za Kč 1·–. Trávu na tomto pozemku může použít pro svoji potřebu.

3. září 1926 podána žádost o subvenci k Okresní správní komisi v Křivoklátě a 14/9. udělena subvence Kč 5.000·–.

Jak při stavbě vodovodu, tak i po ní, bylo mnoho nedorozumění a pomluv, které si vyžádaly mnoho trpělivosti a vysvětlování jak předsedy, tak jednatele a zvláště člena R. Kareše.

Na schůzi 28. října 1926 usneseno, zadati domovní přípojky firmě Max. Šnobl, která nabídka 10 m dlouhou přípojku postaviti za Kč 960·–. Předseda pověřen, aby s firmou sjednal jednal i s prací zedníckou.

Obec Zbečno darovalo na stavbu Kč 6.000·–. Dále darovala obec 20 kusů latí na ohražení vodojemu. Obec Týkovice nic!

Na schůzi 21/11. 1926 konstatováno, že

Pojištovna Slavia dala příspěvek Kč 500·– a Rolnická pojištovna Kč 150·–. Stavitel Šnobl nabízí přípojky pro všechny členy za Kč 61.476·70.

Nový vodovod.

V té době byl starostou Sýkořice Rudolf Vosyka za stranu agrární, náměstek Oldřich Žuska za stranu občanskou. Ve Zbečně byl starostou Karel Sejkot.

11./12.26 na XXI. schůzi oznámeno, že Ministerstvo zdravotnictví uděluje subvenci Kč 26.800·–. Stavitel Šnobl podává družstvu účet na Kč 110.000·–. Usneseno, aby každý člen zaplatil Kč 1.500·– do 26. prosince 1926.

Vodovod byl dán do provozu dne 31. prosince 1926 večer. Toto datum, píše Prošek, bylo pro každého člena slavné. Ale u mě, t. j. u Proška, mělo též tragikomickou příchuť. V tu dobu bylo všechno všady hotovo: Přípojky, uzavírací kohouty, jen u mě v domě kohout nebyl, neb jej neměli a pak na něj zapoměli. Každý byl zvědav, každý chtěl mít vodu a proto ji pustili. Následky u mě: Vyraženy dvéře u světnice, a voda všade v kuchyni, ve sklepě, klíč uzavírací ventilový žádný, až později dodán! Po dlouhém běhání mi instalatér přípojku přece jen uzavřel.

XXII. schůze 6. února 1927 přítomno 40 členů. Předseda Karel Kučera, hlásí, že vodovod je hotov, každý člen dostal 1 výtokový kohout s

Nový vodovod.

jednou výlevkou dle stanov. Urovnání terénu a menší úpravy provede stavitel Šnobl na jaře. Zbylý materiál po stavbě prodán za Kč 475·–. Stanovy družstva v počtu 50 stály Kč 260·– a byly vydány členům zdarma. Vodákem jednohlasně zvolen Alois Švarc a každý člen zaplatí Kč 5·– počně.

Na návrh Jana Čermáka z čp. 113 byl uspořádán ples v hostinci Žykánově. Ples se vydařil, nakonec plesu šlo se ke studni „Drandě" s hudbou. V rozjařené náladě někteří členové nadávali a plivali po studni, loučili se s ní a odříkali se jí. Avšak později byla zase dobrá i pro toho, kdo po ní plival. Čistý výnos plesu byl Kč 382·–.

Dne 2/2. 1927 po všech opravách domovních přípojek podepsán protokol, že vodovodní zařízení odevzdáno v pořádku. Délka přípojek u všech 46 členů byla 979·30 m, délka všech odpadů 225·15.

Na schůzi dne 15/7. 1927 čten dopis předsedy Karla Kučery, v němž resignuje na funkci předsedy družstva. Píše, že pomluvy a urážky jej k tomu nutí.

29/12. 1927 došla od Zemského správního výboru 1 splátka subvence Kč 10.800·–
dole čeno kolaudované Kč 100·–
za úř. dozor a komisi „ 3.611·40 „ 3.711·40
vyplaceno Kč 7.078·60

Současně žádají, aby družstvo zaslalo závazné prohlášení, že vodovod bude udržován v řádném stavu vlastním nákladem pod dozorem technické kanceláře rady zemědělské, což družstvo ihned učinilo.

Nový vodovod.

V roce 1927 žádáno o vyvlastnění pozemku č.k. 11 zahrada náležející členu družstva Františku Skleničkovi, Senecká čp. 68. Teprve dne 2. dubna 1929 nařídil Okresní úřad vyvlastňovací řízení na 9. dubna 1929. Výsledek byl, že Františka Sklenička prodává pozemek družstvu za Kč 450.–, výměra 1 ar 22 m. Že to nebylo bez mrzutosti a poznámek, netřeba podotýkat. V červnu 1929 byl pozemek vyměřen a zakreslen a předáno notáři Kroupovi na Křivoklátě k dalšímu řízení. Avšak vinou Františka Skleničky, který řepové smlouvu 27. ledna 1930 podepsal, a tak 11. března 1930 byl konečně onen pozemek knihovně zajištěn pro družstvo.

Od založení družstva stáli v čele jako předsedové:
Karel Kučera od r. 1923-1927, Vojt. Jirásek od r. 1927-1928, Alois Švarc od r. 1928-1931, Rudolf Prošek od r. 1931-1939, Josef Liček od r. 1939-1941, Václav Kajpr od r. 1941-1942, Emil Patera od r. 1942-1949, Jos. Matějovič od r. 1949-1955, od r. 1955 pak Rudolf Prošek.

Koncem roku 1962 čítalo družstvo 49 členů, a stav spotřebitelů vody byl:

Nový vodovod.

183 osob, 46 kusů drobného zvířectva, 23 krav ze státního statku ustájených u Marxů, 40 praček, 7 koupelen, 2 splachovací záchody.

Průměrný přítok vody do vodojemu za 35 vteřin byl 5 litrů t. j. za 24 hodiny 123·40 hl.

Za příčinou vyčerpání vodojemu byla voda v roce 1962 zastavena 14x, vždy průměrně na 2 dny.

Pro nedostatek vody bylo letošního roku zakázáno v létě zalévat zahrádky vodou z vodovodu, zvláště ale hadicemi.

Člen František Myslivec ze Senecké, toto ustanovení nerespektoval a zahrádku hadici zaléval. Předseda družstva Prošek se členem výboru Zulákem zmíněného navštívili, aby mu zákaz připoměli, s pohrůžkou, neuposlechne-li, že mu může být přípojka k vodovodu odebrána. Myslivec však trval na svém, že zalíval bude a napsal Místnímu národnímu výboru dopis, ve kterém stanovisko Proška a Zuláka nazval „gestapáckým jednáním". Prošek i Zulák cítili se být tímto výrokem na cti dotčeni a nechali záležitost projednat před trestní komisi Místního národního výboru dne 8./8. 1962. Dne 9. srpna 1962 neposlušný člen své výroky veřejně v místním rozhlase odvolal.

Celkový stavební náklad pro nový vodo-

vod činil Kč 301, 207·40.

Nový vodovod.

Prošek píše:

„Jest to obnos značný, přál bych si, by bylo prohlopeno, za jakých obětí dílo ono bylo stavěno. Budoucí členové nechť si toho díla váží a vyvarují se chyb, kterých my jsme nevědomky učinili. To je přání nejen moje, ale i přání všech zakladatelů."

Náš občan Rudolf Prošek jest v přítomné době již po druhé předsedou tak zvaného „nového vodovodního družstva", celková doba jeho činnosti předsednické ku konci roku 1962 čítá 15 roků. Prošek spolubudoval a stál u kolébky tohoto velkého díla. Jeho soukromé záznamy, z nichž tento výpis byl pořízen, jsou velmi obsáhlé a přesné, neboť veškeré údaje pořizoval na podkladě originálních archivních spisů, tudíž zaručeně autentické.

Pokračování se sbr. 149 této knihy.

Železnice.

Po příjezdu vlaku do stanice vyvolával průvodčí či kondukter lidově nazvaný, jméno stanice. Podle předpisu měl vyvolával jméno stanice nejprve německy, pak česky. Průvodčí většinou předpis nedodržovali a stanice vyvolávali buď jen česky, nebo napřed česky a pak německy. Zbečno bylo do němčiny nepřeložitelné.

„Kupé" bylo možno otevřiti pou-

Železnice.

ze zvenku a proto cestující, kteří chtěli ve stanici vystoupiti, klepáním na okénko upozorňovali průvodčího, aby jim otevřel.

Původní vozy, o nichž je zmínka na stránce 147 této knihy byly osvětlovány olejovými lampičkami u stropu uprostřed kupé a pod zvláštní příklopkou umístěny. Tyto lampičky se rozsvěcovaly se střechy vozu. Železničář vystoupil na střechu vagonu a po širším prkně na střeše umístěném, přecházel s vozu na vůz, sklopením kominku nad lampičkou otevřel přístup k lampičce a ji zažehnul. Že osvětlení bylo nedostatečné je nabíledni.

Že i s klosetem, který byl umístěn, jak v dřívějších statích vzpomenuto, v celém vlaku pouze jeden a to v „bytláku", byly potíže, budiž uvedena následující historka, kterou vyprávěl pensionovaný průvodčí a ujišťoval, že je to „pravda pravdoucí".

Stalo se, že jel občan ze Zbečna do Rakovníka. Za Rozlokay přišlo na něho nutkání na velkou potřebu. V kupé byl sám. Přístup do klosetu nebyl možný. Kříž cestující ani papír, ani kapesník či šnuptychl, jak se říkalo, u sebe neměl. Jediným zavazadlem byla silná hůl, kterou držel v ruce.

Nutkání se silně stupňovalo a bylo

nutno se rychle rozhodnout. Právě vlak vjížděl do tunelu mezi Křivoklátem a Městečkem. Rychle se tedy rozhodl. Svlékl vestu rozestřel ji na podlahu. Potřeba v mžiku vykonána, rozprostřená vesta sbalena a ještě za jízdy tunelem okénkem vyhozena. Když vlak vyjížděl z tunelu, náš cestující si s ulehčením upravoval svoji osobní toiletu. Při této úpravě mu přišlo podívati se na podlahu. O hrůza! Vesta vyhozena a lejno zůstalo na podlaze. Potřeba byla vykonána přesně do díry rukávu vesty.

Přijelo se do Rakovníka. Průvodčí, jak bylo zvykem, otevřel všechny vozy a náš cestující mohl klidně odejíti, aniž by se na nehodu hned přišlo. Neutekl zbaběle! Šel k průvodčímu, vyznal se mu chlapsky ze své nehody a vtiskl mu „zlatku" do ruky se žádostí, aby obstaral uklid. „Zlatka" za Rakovníka byla značný peníz, neb to byla celodenní mzda těžce pracujícího muže. Našemu cestujícímu to nevadilo. Byl to israelita - obchodník dobytkem - a u těch nouze o „zlatky" nebyla.

A i živou památku nám stavba železnice zachovala. Na úseku stavby železnice školem Zbečna byl „partafira" jistý Josef Reindl, německé národnosti, asi ze Štýrska. Jmenovaný se zde oženil s Antonií Šindlerovou, Zbečno čp. 67 a

Železnice.

založil zde na Seneckě rodinu Reindlů.

Tato početná rodina čítá dnes v naší obci 11 žijících členů se jménem Reindl či Reindlová, vedle žen z rodu Reindlů, které ale provdáním přijaly jména svých mužů, takže tento rod čítá dnes - k 31. prosinci 1962 - celkem 18 žijících členů.

Rod Reindlů nechť dobudoucna se množí a sílí a naší obci čest činí a živou vzpomínku na stavbu železnice zachovává!

Stará stodola.

Při selské usedlosti čp. 15 v Syřaříci stála, až do letošního roku, kdy byla sbourána, stará dřevěná stodola. Na jednom trámu postraním v mlatě severním, po levé straně u vchodu ze dvora byl nápis dlátem vytesaný „Stodola stavena 1691"

Stodola byla 27 metrů dlouhá, 9 metrů široká. Byla stavěna ze silných trámů jedlových dobře vyzrálých, posud dobře zachovalých, zdravých. Jen trámy na zemi, na nichž stodola stála byly dubové. Trámy byly otesané, 37 cm vysoké a 20 cm široké. Stodola měla 2 průjezdná vrata - jako mlaty - 4 metry široké, dále měla 3 pirny, každá 6 metrů široká. Výška do střechy byla 3.70 m. Trámy byly dobře zkloubené na hranách stodoly. Střešní laťě byly přibyty dřevěnými kolíčky. Byla kryta

doškami.

Pojmenování „v Losech."

Jedna část území na našem katastru je pojmenována názvem „Losy". Jak pojmenování toto povstalo, vypráví nám občan František Černý, Lykořice čp. 51, což on má od svých předků:

„Celé toto území pojmenované „v Losech", bylo původně zalesněno. Aby byla před mnoha lety získaná zemědělská půda, byl les vyžácen a paseka rozdělena na dílce. Tyto dílce měly být přidělený občanům. Aby nebyla nesnáze, bylo ujednáno přidělovat dílce „losem" kdo si jaký vytáhne. Odtud pojmenování „v Losech".

Ze světa.

Krise kolem Kuby.

V pondělí večer dne 22. října 1962 dal americký president Kennedy rozkaz válečnému lodstvu Spojených států amerických, který vstoupil v platnost dnem 24/10., zadržovat všechny lodě plující na Kubu, vykonat na nich prohlídku a nepouštět lodi se zbraněmi, které americké úřady pokládají za útočné. Současně byly uvedeny všechny americké ozbrojené síly v bojovou pohotovost.

Byl to jeden z nejnebezpeč-

Krize kolem Kuby.

nějších podniků v historii. Svět stál na pokraji termonukleární války, tedy na pokraji zkázy.

V této nesmírně vážné chvíli Sovětský svaz svou důraznou a rozvážnou mírovou politikou, zvláště vše její ministerský předseda Chruščev, svým moudrým zákrokem zmařil válečné plány nepřátel Kuby. Po výměně názorů a obustranných ústupcích, došlo k dohodě a likvidaci krajně nebezpečné situace - odvrácení války.

V naší obci karibská krize také zapůsobila! Uvědomělí lidé zkoupili všechny potraviny a tím na téměř celé tři týdny ochromili zásobování lidu.

Závěr.

Naše obec v letošním roce byla uchráněna všech zbytečných nehod, nebylo vzrušujících jevů, živelní katastrofy se nám vyhnuly a tak naši občané mohli v klidu a míru vykonávati svá povolání.

Jedině karibská krize koncem roku krize kolem Kuby vzbudila obavy z války, z hrozné války nukleární. Avšak i toto rozechvění se šťastně rozumným a moudrým

jednáním Sovětského svazu vyřešilo.

Uzavíráme rok 1962 přáním:
„Klid, mír a spokojenost provázejtež naši milovanou obec i do daleké budoucnosti!"

Sýkořice, dne 10. května 1963.

Vlasta Pavličková
zapisovatelka kroniky.

Josef Pavlíček
kronikář.

Doložka.

Místní Národní výbor potvrzuje, že zápisy v této paměťní knize za rok 1962 jsou správné a pravdivé.

Sýkořice, dne 16. května 1963.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR okres Rokovnice Sýkořice

Pavel Franc
tajemník M.N.V.

Ludvík Franc
předseda M.N.V.

Několik pohledů na minulost podle kroniky zbečenské i z jiných pramenů:

Převoz přes řeku ve Zbečně.

Převoz.

Mnoho našich občanů ještě používalo převozu přes řeku Mži ve Zbečně a proto výňatek z kroniky zbečenské k osvěžení paměti občanů starých a k poučení občanů mladých.

Převoz ve Zbečně trval od nepaměti. Zbečenská kronika zaznamenává:

Převoz ve Zbečně byl po řadu pokolení v rukou převozníků Vosylaů.

K převoznictví – jako k volné živnosti – nebylo třeba zvláštního povolení, takže je mohl provozovati každý, tedy i neodborníka. V roce 1874 byl ministerstvem orby vydán výnos (31. března), jímž bylo registrováno převoznictví jako živnost skutečná a odtud mohl se státi převozníkem pouze zkušený plavec.

Převáželi se osoby i zboží. Toto ovšem jen v menší míře, na příklad jen to, co se dalo unést jen na krakaři. Cesta k převozu byla obtížná, zejména od domku převozníka k řece, vedla totiž po kamenných schodech, které v zimě často omrzly.

Přeprava větších, hrubých nákladů, dobytka, for úrody, uhlí a různých zásilek z nádraží, směřovala přes brod k chalupě čp. 11 u Mutinů. Stoupla-li voda, nebylo možno dostati se přes řeku. Tak stávalo se, že přišla větší zásilka na nádraží pro naše občany a s dovozem se muselo čekat, až hladina poklesne. Kdo byl odvážný nebo netrpělivý, pustil se často i přes velkou vodu, což bylo vždycky nebezpečné. Ještě dnes vzpomínají Zbečenští na to, jak soused rozbil v řece vůz, utopil koně a sám sebe stěží zachránil. Zamrzla-li voda, nebo plaval-li led, bylo spojení s druhou stranou nemožné. K vlakům se chodilo na Křivoklát, do Nové Huti a do Žloukovic, kde byly mosty přes řeku. Pošta se dopravovala na Křivoklát jednou za den. Náklad na tuto dopravu hradila obec, okrašlovací spolek a kampelička.

A i když zamrzla řeka jen z části, chodili lidé přes led v místech kde se „udržel" nedbajíce, že nedaleko teče mocný proud. Nejhorší byly cesty v noci nebo časně z rána pro ty, kdo museli na vlak. Froněk uvádí, že mnohdy hledali i s lucernami místo, kde by se nechalo přejít. Děti z Újezda ovšem

Převoz.

nemohly do školy. Táhal-li led - z dola - jen k faře, převážel Vosyka starší i mladší až na „hřebkách", jen aby se lidé dostali na druhý břeh. Vosykové nebyli v té věci bojácní a převáželi často i tehdy, kdy hrozilo i nebezpečí pro život.

Tato komunikační obtíž mohla být odstraněna, nebo alespoň zlepšena prámem nebo překlenutím řeky mostem. To vědělo mnoho lidí a uznávali to, ba dokonce se „stavělo", ale jen v hostinci při skleničce piva.

Prám.

První zmínka o prámu a jeho zřízení byla učiněna v obecním zasedání roku 1892. Zř. civ. inženýr J. B. Urban z Křivoklátu podal počátkem roku 1893 rozpočet na lanový prám v částce 1.455 zl. 80 kr. To ale bylo pro zadluženou obec příliš mnoho peněz a tak z projektu sešlo.

Roku 1899 schválil zemský výbor český projekt prámu ve Zbečně, nedbaje námitek některých občanů. Náklad měla nésti obec.

Kníže Fürstenberg povolil v roce 1900 na stavbu prámu 1.000 korun, ale žádné dřevo na stavbu lodice prý nemají!

Převoz. Prám.

Obec Újezd n/Zb., která toho roku obdržela samosprávu, zamítla žádost zbečenskou o příspěvek na prám, prohlásivši, že nemá na věci zájmu. Také obecní výbor Běleč, Bratronice, Lhota a Týkošice, podporu odmítly. Obce to oddůvodňovaly chudobou.

Přes-to byl zaslán rozpočet a plán na stavbu prámu okresnímu výboru v Křivoklátě. To bylo z jara roku 1901. Ale koncem roku 1902 oznamuje Zbečno okresnímu výboru, že je nuceno od svého záměru upustit.

V prosinci 1906 začala však obec znovu nezávazně jednat o prámu s Újezdem a Týkošicí a to z podnětu okresního výboru jehož starostou v té době byl lhotský občan František Mach.

V březnu 1907 se sešli delegáti zmíněných obcí a to

za Zbečno: Josef Čermák, Josef Dvořák, Martin Čermák, František Konopáseka,

za Týkošici: František Rajman, Josef Hamouz, Antonín Pošta a Josef Mach,

za Újezd: František Bureš, Šimeon Hůla, Josef Pavlíčeka, Václav Veverka.

Tito zástupci se rozhodli pro prám, který bude zaplacen obcemi podle daňového pomě-

Prám.

nu. Také opravy a udržování prámu budou prováděny na účet všech tří obcí, pod jejichž správu bude převoz patřit. Tyto a ještě jiné pak závazky, musí schválit obecní zástupitelstvo.

Z toho byla jen radost, trvající nedlouhý čas. Pak přišlo zklamání, protože celá ta slavná stavba zůstala vězet v pověstném „šuplíku" a bylo po prámu! Proto převážel Vosyka na lodce dál!

Most.

Most.

V červnu 1909 se usnesl obecní výbor ve Zbečně žádati o stavbu mostu přes řeku Mži prostřednictvím poslance strany sociálně demokratické za zdejší kraj Karla Fölbra a soudruh poslanec Fölber skutečně o tom podal petici v poslanecké sněmovně říšské rady ve Vídni dne 12.6.1909, a působil v té věci u c.k. min. veřejných prací.

C.k. okresní hejtmanství se dotazovalo okresního výboru stran zřízení mostu přes řeku Mži ovšem na státní náklad a zda-li by obec postavila silnici k tomuto mostu. Nestalo-li by se tak, musel by most spojovat

okresní silnice. Most.

V lednu 1910 učinil Okresní výbor dotaz, zda by obce silnici stavěla i když by se stavba mostu hned neuskutečnila. Most byl projektován poblíže čp. 8 (maj. Čermák) a vyústil by do ulice mezi Spáleništěm a pekárnou Blahovcovou.

Ale stavba mostu se nelíbila panu otci J. Valentovi, mlynáři v Sýkořici, který podal žádost, aby se raději stavěla silnice podél řeky a to od Zbečna ke Žloukovicům s přípojkou do Račic, kde by přes řeku u mlýna (Valentova) sám na své útraty zřídil přám. Projekt ten byl zamítnut pro neúčelnost a tak přišel Valenta s jinou myšlenkou: že by zřídil převoz přámem v uličkách, avšak ani toho se nedočkal. Nedůvěřovali mu a opět odmítli.

V srpnu 1913 podala dotaz obce zbečenská u firmy Uhlíř, spol. s r.o. o stavbách betonových mostů a mostů vůbec. Firma obratem odpověděla, že jest ochotna vyslati svého inženýra-zástupce - na místo samé, které jest nutno prohlédnout. Prohlídka by byla nezávazná a byla-li by stavba uskutečněna a závodu svěřena, postará se i o získání subvence u c.k. místodržitelství. V říjnu došel návrh na železobetonový

Most.

most 80 m dlouhý. Náklad 100.000·- K.

Obec zaslala Uhlířův návrh s plány okresnímu výboru ke schválení a zároveň žádáno, aby se působením na okolní obce na věci účastněné postupovalo jednotně se Zbečnem.

V únoru 1914 byla provedena dobrovolná sbírka na stavbu prámu, která vynesla 507 K. Generální ředitelství Fürstenbergského panství požádáno o obnovení podpory K 1.000·-, která kdysi pro neuskutečnění stavby prámu (r. 1900) propadla. Kníže vskutku povolil opět jmenovanou částku za dřívějších podmínek, ale projekt musí být uskutečněn do dvou let, jinak že podpora propadá navždy.

Tak jedni chtěli most, druzí prám a opět jiní ani to ani ono.

V dubnu 1914 podali zdejší občané Fr. Šukovský a soudr. stížnost a zároveň žádost o upuštění od stavby prámu i mostu. Ale okresní výbor stížnost zamítl, neboť prám byl povolen již roku 1899 zemským výborem a nařídil dále jednati o stavbě mostu.

Okolní obce Běleč, Bratronice, Sýkořice a Újezd v Zb. odepřeli jakýkoliv přís-

Most.

pěvek na stavbu mostu.

Vypukla světová válka a všechno jednání o věci bylo přerušeno na několik let. Teprve roku 1920 znovu se dotazovala obec u firmy Uklíř na plán, na ceny materiálu a práce, a pak na přibližný náklad na most, který byl oferován v roce 1913.

Návrh na betonový, ale provisorní most na pilotech podal též stavitel Fr. Zlouhý z Křivoklátu. Při tom uvádí, že by bylo lze požádat o potřebné dříví fürstenbergskou správu nebo žádat meziministerskou komisi o přenechání železného pontonového mostu. Návrh však nebyl přijat.

Bylo pomýšleno též na odkoupení pražské řetězové lávky, v té době právě zrušené.

Po světové válce zasazoval se o pozdvižení Žbečna velmi činně Rudolf Mareš, tehdejší předseda okresní správní komise na Křivoklátě. Pracoval od počátku své činnosti na okrese k tomu, aby zřízení mostu ve Žbečně stalo se skutečností.

Mareš - sám ze Týkovice - svolal z vlastního podnětu veřejnou schůzi občanů ze Žbečna, Zlyzda a Týkovice, k ní pozval i příslušná obecní zastupitelstva i se starosty

Most

Jos. Skleničkou, Fr. Veverkou a Fr. Šulou. Na této schůzi konané 9. března 1920 promluvil o významu a nutnosti stavby mostu přes řeku právě ve Žbečně, ale přítomné občanstvo a zástupci obcí pro tento záměr nebyli získáni. Stavěli se k tomu spíše odmítavě. Avšak mluvčí Mareš nedal se odradit a zavazoval se, že se sám všemožně přičiní u povolaných činitelů o vydatnou podporu, aby obce měly při tom pokud možno nejméně výdání a starosti. Zároveň navrhl pojmenovati nový most jménem „Masarykův" což bylo přijato a schváleno. Také kancelář pres. republiky vyslovila k tomu souhlas přípisem ze dne 30. 3. 1920.

Ještě téhož dne po zmíněné schůzi sešlo se obecní zástupitelstvo a usneslo se řádně na stavbě mostu železobetonového a zároveň na postavení silnice k tomuto mostu. Okresní správní komise v Křivoklátě jest pak žádaná o získání subvence u zemského správního výboru a u ministerstva veřejných prací. Žádost o subvenci na stavbu mostu, podána okresní správní komisi, byla příznivě vyřízena povolením Kč 30.000·–. Obecní zastupitelstvo úřadské schválilo vypracovati projekt na sil-

niční přípojku k mostu, jdoucí po katastru Zájezda n/Zb. od mostu k nádraží. Most.

V červnu 1920 oznámil inž. ž. K. Grund, zemský stavební rada, že přijede se zemským technickým komisařem Dr inž. Rudolfem Kukačem k místnímu šetření a hydrotechnickému měření pro stavbu mostu. Přijeli a vyměřovali 16., 17. a 18. června 1920. Technické oddělení zemsk. úřadu vypracovalo první projekt na dřevěný most na pilířích, který měl osu v místech starého brodu. Ale při vodoprávním řízení dne 3.2. 1921 tento projekt ustoupil novému návrhu technického oddělení na pevnější most železobetonový. Tento druhý návrh byl pak při novém řízení 16.4. 1923 schválen.

Také Českomoravská stavební společnost se zajímala o stavbu mostu, ale vyšla naprázdno. Avšak ke stavbě stále nedocházelo a v roce 1922 odůvodňuje zemský správní výbor, proč se stavba ještě nezačala: „Není peněz!" Most rozpočtený na Kč 2,873.598:- by stál nakonec podle nynějších cen aspoň Kč 3.500.000:- Tak přišla znovu do Zbečna komise a jednala opět o stavbě dřevěného lacinějšího (asi Kč 1,200/m) mostu. Výsledkem šetření bylo zamítnutí stav-

Most.

by dřevěné a návrh na přepracování dosavadního projektu. Dne 29. ledna 1923 zaslala okres. správní komise opravený návrh Zemské správní komisi se žádostí o novou komisionální šetření, aby mohl být vypracován projekt podrobný.

Obecní zástupitestva ve Zbečně a Újezdě se usnesla v únoru 1923 žádali, aby stavba mostu byla provedena na náklad okresu. To působilo a okresní správní komise se usnesla (prý jednomyslně) podmínkou stavbu železobetonovou, stavbu s přípojkami, podle projektu, ale jen tehdy, bude-li zaručena subvence nejméně 60% stavebního nákladu a bude-li povoleno nekrytý schodek uhraditi výpůjčkou u Okresní hospodářské záložny do výše Kčs 600/M splatnou ve 40 letech.

V březnu pak bylo vyhlášeno toto:

Podáním ze dne 29. ledna 1923, č 209/23 předložila okresní správní komise v Křivoklátě zemské správě politické k vodoprávnímu projednání projekt na zřízení mostu konstrukce vzpěradlové ze dřívi většinou kulatého přes řeku Berounku ve Zbečně. Min. veř. prací dle výnosu svého ze dne 7. 3. 1923, č 12-103/7 a 1923-

1620 projekt tento doplnilo generálním projektem definitivního mostu ze železného betonu, plán č. 67- a nařídilo, aby oba projekty byly současně vodoprávně projednávány. Most.

Odtud už pak nebylo daleko k vlastní stavbě. Účelem mostu jest spojení obce Zbečna a Týkošnice ležících na levém břehu řeky Mže - Berounky s nádražím zbečenským. Navržena trasa mostu odbočuje z okresní silnice Zbečno - Běleč do prava, překonává řeku v délce 120 m, zatáčí se rovnoběžně s drahou a připojuje se k příjezdné stanici nádražní. Rozpětí mostních polí jest 40 m, piliře jsou betonové a chráněné ledolomy. Krajní i střední dva piliře objímají celkem 3 pole. K dosažení náležité příjezdní šířky na levém břehu sbourán domek č. 88 a část domku č. 68. Proti kovárně a do uličky mezi hostincem (u níže) a čp. 95 se upraví sjezdy. Pravý příjezd k mostu byl značně nasypán. K projektu zdimordla ve Zbečně bylo přihlíženo.

To jest asi další obsah vyhlášky o stavbě mostu, v níže se svolává zároveň komise k vodoprávnímu a vyvlastňovacímu řízení na den 16. dubna 1923 ve Zbečně na obecním úřadě. Do plánu bylo lze nahlédnouti tamtéž.

Most.

Také okresní správní komise v Křivoklátě vydala vyhlášku, v níž oznamuje, že se rozhodla jednomyslně začíti stavbu mostu ve Zbečně. K úlevě nezaměstnanosti v okrese, obdrží-li ovšem 60% zemské a státní subvence. Běleční poplatníci podali proti tomuto usnesení stížnost k zemskému správnímu výboru, jsouce následováni poplatníky z Bratronic, Stádonic, Hudlic, Račic a ze Lhoty. Ze Skryj a Týřovic nebyly protesty podány, když bylo slíbeno, že bude podporována stavba silnice z Roztok do Skryje. K stavbě silnice také došlo právě v době stavby zbečenského mostu.

Ve schůzi 4. června 1924 povolil zemský výbor okresní komisi v Křivoklátě výpůjčku do výše Kčs 600/M a zároveň zamítl všechny stížnosti podané do tohoto usnesení.

Proti stavbě byl i mlynář Valenta ze Týřovice, který žádal, aby silnice a přechod přes řeku byly vedeny kolem jeho mlýna, ale nepochodil ani on.

Bratroničtí stěžovatelé byli důslední a šli dál. Prostřednictvím Dr Josífka podali stížnost do rozhodnutí zemského výboru k nejvyššímu správnímu soudu, který však

rozhodnutím ze dne 16. 6. 1924 protest zamítnul jako neodůvodněný. Kost.

Tento spor stál bratronickou obec několik tisíc. Dne 21. 6. 1924 byla vypsána soutěž na stavbu mostu, která prozdeji p. inž. Štěrbovi z Berouna za Kč 1,113.945- byla zadána.

Okresní správní komise vykoupila svým nákladem veškeré potřebné pozemky ku stavbě mostu a krátké silnice od dráhy na Pohořelec od těchto majitelů: Bohumil Malý, rolník, část pozemku, Ferd. Frieda, starý doškový domek (Nátanovnu). Fried chtěl za něj Kč 25.000-, ale dal jej za polovic, Rudolf Kaštan, polovinu starého domku „Fakovny", Čermák, kovář, část pozemku, G. Šimy, rolníka, část pozemku, Jos. Kučery, hostinský, část zahrady a od velkostatku křivoklátského část zahrady.

Zemský správní výbor povolil r. 1926 na stavbu 20% příspěvek skutečného stavebního nákladu až do nejvyšší částky 240/M.

Také min. veřej. praci povolilo příspěvek 480/M (min. Srba).

Stavba mostu se začala roku 1924. Stavební materiál složen na louce Boh. Malého, písek byl brán z řečiště u louky Ant. Blína pod nádražím a dopravován na stanoviště polní drahou.

Most.

Denní mzda činila Kč 21.- Průběh stavby nebyl ničím přerušen, takže stavba byla dokončena již v listopadu 1925.

Slavnostní odevzdání mostu bylo stanoveno na 6. prosince 1925, k němuž pozvány obecní zastupitelstva, politické strany a i všechny korporace. Za stranu soc. dem. se dostavil poslanec A. Novák, za nár. soc. poslanec Bohuslav Procházka.

Most byl vyzdoben prapory a chvojím a slavnost zahájena fanfárami z Libuše. Po uvítání hostí a po projevu pana Rudolfa Mareše, promluvil arch. inž. Štěrba a jiní ještě řečníci a pak za zvuku hymny nastoupen první pochod po novém mostě. Ze slavnosti, která skončila v hostinci pana Kučery (u Růže) byl zaslán pozdravný telegram pres. rep. T. G. Masarykovi.

Na mostě je uprostřed zábradlí zasazena mramorová černá deska s názvem: „Masarykův most" a se jmény stavitelů.

Nejvyšší dovolené zatížení mostu je 220 centů. Délka mostu je 144 m, šíře 6·40 m, každý ze tří oblouků má rozpětí 37 m. Celkový náklad činil Kč 1,400.000.-.

V roce 1933 zavedeno na žádost

Most.

Okrašlovacího spolku i na mostě elektrické osvětlení 4 lampami na jednoduchých kovových sloupech. Proud platí obec a to je snad příčinou, že se svítí jen dvěma lampami. Ono je to dosti levnější.

Přímo u mostu na újezdské straně spatříme na pozemku rolníka G. Šimy dva pěkné tenisové dvorce s drátěným plotem 4 m vysokým a s kabinou pro hráče. Zřídil je místní Okrašlovací spolek pro hosty, ale čím dál tím více hrají tenis i lidé domácí, zejména studenti a mládež.

Stavební dozor za okres měl Václav Veverka, zedník z Újezda čp. 32.

Za dřevěný domek ve výměře 150 m^2 dáno Marii a Emilu Friedovi ve Zbečně čp. 31 Kč 7.500·–. Za zahrádku ve výměře 115 m^2 dáno Jos. Kučerovi, hostinskému ve Zbečně Kč 345·–. Za starou dřevěnou chalupu se zahrádkou ve výměře 130 m^2 Rudolfu Kaftanovi dáno Kč 9.000·–. V místech je nyní na zbylém pozemku domek Hamouzově. Za luka na pravém břehu ve výměře 2300 m^2 à 3·– Kč 6.900·– dáno Bohumilu Kalému z Újezda. Vše projednáno mezi okresem a zájemci na obecním úřadě ve Zbečně dne 12. srpna 1924 o 1/2 11 hodině dopoledne.

Hřbitov.

Naše obec Sýkořice je nejen přifařena ke obci Zbečno, ale i pohřbívání našich zemřelých děje se na hřbitově zbečenském.

Historie zbečenského hřbitova podle kroniky zbečenské - částečně doplněné slovem v době nynější:

Hřbitov byl původně položen podle kostela, jak tomu bylo všude. Ale bylo nařízeno, aby byl ze vsi odstraněn a proto byl založen za obcí, v místě, kde jej vidíme dnes. Roku 1830 byl dohotoven a první zde byla pohřbena Ludmila Velvarská, choť místního kantora. Obřady vykonal páter Hyna, který také hřbitov vysvětil. Na hrobě byl vztyčen železný kříž na podezdívce. Válka roku 1866 uspíšila svými nemocemi zaplnění hřbitova, takže musel být rozšířen. Rozšíření se stalo ještě na zbylém pozemku. Roku 1886 vznikl spor mezi obcí a zednickým mistrem Janem Kaftanem o pozemek na němž byl hřbitov přistavěn. Na konec vyhrála obec, protože bylo zjištěno, že pozemek řádně zaplatila. Kronikář František Froněk dokonce píše, že Kaftan všelijak machinoval. Odepsáním zmíněného místa v knihách pro obec bylo provedeno teprve v roce 1926.

Psal se rok 1892. V té době po-

stavila obec márnici asi za 70 zlatých. Stavbu vedl zmíněný Jan Kaftan, s nímž vzniklo opět nedorozumění pro zbylé cihly a vykopanou hřbitovní hlínu. Kaftan si chtěl obojé odvézti. Proti tomu se postavili především občané a když zakročil i farář, vyšel Kaftan na prázdno.

Tehdy byl hrobníkem Josef Pošta. Pro vysoký věk však postoupil funkci J. Zajícovi. V prosinci 1919 byla volba nového hrobníka. Za přítomnosti zástupců obce Zbečna, Račic a Vlčezda zvolen většinou hlasů Štěpán Zajíc. Obec Týkovice dopisem doporučovala Václava Skleničku.

Hrobník tehdy podléhal zbečenskému faráři. Mimo kopání hrobů a udržování hřbitova je povinnosti jeho tahati v kostele měchy u varhan. Za hrobnickou práci se podle tehdejší taxy platilo:

Vykopání hrobu: obecní chudí 10·- Kč
nemajetní 20·- „
domkáři 30·- „
majetní 50·- „

Vykopání hrobky: 80·- „

V tom zahrnuta i donáška mar ke kostelu při pohřbu.

Ale již roku 1921 byla stížnost na

Hřbitov.

pro zvýšené vybírání poplatků a proto byl upozorněn na dodržování taxy. Hrobník se jí po tomto zákroku nějaký čas držel, ale později žádal opět více než bylo určeno. Když se stížnosti množily se všech stran, byl zavolán k pořádku na obecní úřad ve Žbečně a po neshodě dána mu výpověď. Na jeho místo byl povolán roku 1925 Václav Skleníčka, též, který byl původně navrhován obcí sýkorskou. V. Skleníčka hrobařil do roku 1934, kdy nastoupil po něm Vavřinec Ulher, zedník z obecního domku.

Dne 30. ledna 1926 byl upraven definitivní hřbitovní řád, který však byl pozměněn nebo doplněn novou hřbitovní komisí v roce 1934.

Počátkem roku 1928 přišlo obci nařízení, aby zřídila nový hřbitov, který by byl od obce vzdálen nejméně 100 metrů. I byla svolána schůze všech farních osad, kteří poukazovali na hřbitovy v jiných vsích, na příklad v Bratronicích, v Novém Jáchymově a j. Tam totiž mají hřbitov v obci samé, kdežto ve Žbečně tomu tak není, mimo pro nových stavbách v zadním konci obce Žbečna jest to ovšem pravda. Pro případ skutečného přeložení hřbitova bylo ujednáno, aby starý byl ponechán

Hřbitov.

jako park a nový založen na vhodnějším místě, kam by bylo ze všech okolních obcí asi stejně daleko. Jednalo se o „Roviny" na Týkovici, třeba že byla navržena i „Nivina".

Nový hřbitov nebyl založen a po druhé světové válce byl starý hřbitov rozšířen na sousední pozemek - pole. Na tomto nově rozšířeném hřbitově byl prvním pohřbeným zemřelý zbečenský hostinský Žika a jelikož hřbitov nebyl ještě ohražen zdí, jako nyní, byl pochován za zdí starého hřbitova na volném poli.

Počátkem 20. století platil ještě starý řád. Za vykopání hrobu v zimě platilo se 80 krejcarů r.č., v létě 32 krejcarů r.č. Od zvonění 1 hodiny 32 kr. r.č. Ukládala tak štola od roku 1750 a vznikl-li spor, byla brána za podklad zmíněná taxa.

V roce 1934 spravovala hřbitov tak řečena hřbitovní komise, v níž bylo rozhodnuto, že bude míti předsedou vždy zbečenského starostu a za členy především starosty obcí přifařených. Mimo toho byli do komise přibráni členové Adolf Čermák čp. 95, Karel Kučera čp. 41 a Rudolf Prošek čp. 119. Správcem hřbitova ustanoven Adolf Čermák. Zmíněná hřbitovní komise vykonala za krátkou dobu pěknou práci. Tak upravila nově poplat-

Hřbitov.

ky, ujasnila otázku o vykopání hrobů, zpracovala hřbitovní řád, opravila zeď hřbitovní, vyhloubila studnu, postavila skladiště na nářadí a upravila márnici a pitevnu. To vše pořídila nákladem asi Kč 11.000·—.

Elektrisace.

Z výstavby a minulosti elektrické sítě v naší obci: (upraveno podle kroniky zbečenské)

V Týkořici, jako i v okolních obcích svítilo se petrolejem. Také svíčkami se svítilo. Za první světové války, kdy nebylo petroleje ani svíček, mnohé rodiny svítily i louči.

Elektřiny používal k svícení a k pohonu strojů jen „pan otec", týkořický mlynář Jan Valenta, který si proud sám vyráběl.

Různé nedostatky s osvětlením byly předmětem jednání na obecních schůzích, které později na popud předsedy okresní správní komise v Křivoklátě, Rudolfa Mareše, po novém rokování, podalo žádost o zavedení elektrického proudu do obce Týkořice. Podobně tak učinily okolní obce Zbečno, Újezd u Zb., Častonice, Roztoky a Městečko.

Dne 1. února 1927 se začala stavba sítě. Na vedení jdoucí od Belšánky (dům u Rakovníka) ke Křivoklátu a postavené v roce 1924, byla připojena u sv. Eustacha linka pro Městečko

Elektrisace.

s jedné strany, pro Újezd Vzb., Sýkořici, Zbečno, Častonice a Roztoky s druhé strany.

Primérní síť stavěl „Elektrárenský svaz okresů středočeských", sekundární vedení různé firmy pro jednotlivé obce. Celá primérka je 18 km dlouhá a má 21 železných stožárů. Přes řeku jde čtyřikrát. Dřevěných nosných sloupů je asi 180. První nosný sloup byl postaven v dubnu a poslední v červnu 1927.

Od sv. Eustacha směřuje vedení na Pohořelec a za ním se rozvětvuje k Častonicům a k Sýkořici. Na Sýkořici v Rovinách odbočuje ze sýkorské linky větev pro Zbečno.

Elektrárenský svaz uznal a přijal síť v srpnu 1927. Do jednotlivých domů bylo zavedeno osvětlení podle přihlášek. Při zapojování musel každý složit částku jako depositní poplatek, který by byl po skončeném odběru proudu vrácen. Poplatek činil:

při 3 světlech	Kč	50·-
při 4-10 světlech	"	70·-
nad 10 světel	"	100·-
motory do 5 kw	"	240·-
motory nad 5 kw	"	300·-.

Obecní příspěvek činil do každého domu Kč 100·-.

V době stavby sítě sekundární, byl

Elektrisace.

elektrický proud zaveden každému zájemci až do domu bezplatně, jen domovní rozvod si musel platit každý sám. V té době 1 světelná kwh stála s počátku Kč 3·80, 1 kwh pro hospodářské účely Kč 2·20. Poplatky se zapravovaly měsíčně hotově výběrčímu svazu.

Jako poháněná síla je elektřina neocenitelným pomocníkem nejen v domácnostech, ale hlavně v hospodářství a průmyslu.

Baráčníci.

V naší obci 54 občanů, kteří jsou členy spolku „Baráčníků." Název tohoto spolku je: Vlastenecko - dobročinná obec Baráčníků „Jenčů" v Bratronicích." Sídlem tohoto úslechtilého spolku - či obce, jak oni říkají - jsou Bratronice, a sdružuje členy z obcí Bratronice, Běleč a Sýkořice.

Obec Baráčníků v Bratronicích byla založena v roce 1936 a čítá k 1. lednu 1964 240 členů, z toho 54 členů, jak výše uvedeno z naší obce. Důvěrníkem pro naší obec je nynější předseda Místního národního výboru František Trousil.

Roční příspěvek člena obnáší Kčs 44·70. Mimo to se vybírá za každého zemřelého člena příspěvek na pohřební fond 15 - 30 haléřů.

Poslání obcí, jak oni říkají, je velmi úslechtilé, jest to v zásadě pěstování a zachování

staročeských dobrých zvyklů, pomáhat členům v nemoci, finančně podpořit rodiny v úmrtí, šlechtění ducha a j.

Úvod do regule (stanov) Baráčnické obce bratronické zní:

„My, rychtář a konšelé, známo činíme tímto listem, kterak bez pořádku dobré, všechny věci nastalé, škodlivé i nebezpečné jsou, zvláště mezi těmi, kteří by v chvalitebném sousedství mezi sebou setrvati chtěli. Protož nemohli jsme také jiného usouditi, než že mezi sousedy řádů a právě v jistém vyměření potřeby jest, budiž také pro všeobecné dobro naší obce Baráčníků artikulův níže popsaných, nyní i na všechny časy budoucí jsme schválili a mocí úřadu našeho vyzdvihámě, stvrzujeme tímto a upevňujeme chtíce tomu, aby odevšech sousedů artikule tyto zachovány byly a přesně plněny, kteréžto artikule slovo od slova a v náležitém pořádku tuto položeny jsou. Jednací řeč pouze československou jsme ustanovili."

Baráčníci mají své staročeské názvy a zvyky, řízené „regulemi". Budiž uvedeno několik těchto názvosloví:

společ je „obcí",
stanovy jsou „regulí",
členové jsou „sousedé či sedličky",
schůze jsou „sezení",
sezení je „sousedské" (členské),

Baráčníci.

nebo „konšelské" (výborové),
legitimace je „domovský list" a j.

Konšelstvo pozůstává:

z pantatínka - který béře obec v ochranu a vede přísný dohled nad správným řízením obce,

rychtář - stojí v čele obce a vede celé její řízení a zastupuje obec na venek, má v držení „rychtářské právo". Je to asi 50 cm dlouhá hůl ukončená na jedné straně rukou ku přísaze zdviženou. Tímto náderem rychtářským právem zahajuje rychtář sezení (místo zvoněním, tleskáním atd),

místorychtář - zastupuje ve všem rychtáře v jeho nepřítomnosti,

synodikus - (jednatel) řídí práce písemné,

šafář - je pokladním, spravuje peněžní hotovosti,

slídilové - je hospodář, vede v patrnosti celý majetek obce,

- jsou revisoři.

Člen, který se přihlásí o slovo a je-li mu uděleno, oslovuje sezení: „počestné právo, vážený rychtáři, milé sestřičky, sousedé a vzácní hosté!"

Prekáry.

Fronček str. 87 - články o Zbečně. Psáno pro technický slovník naučný, dodatky rok 1941.

Prekář, lidově také prekál nebo plekář.

Prekáry byly panské nebo komorní lesy a pole, ku kterým měli robotníci svá vydržená práva. Půda zůstávala stálým majetkem panství, ale užitek t.j. dříví, pastva atd. byl robotníků. Bylo to nejisté vlastnictví - prekární - které mohla vrchnost kdykoliv odvolati. Na prekárních pozemcích bylo dovoleno i postaviti své domky bezzemkům, lesním robotníkům, čímž vznikly i nové osady (Fenečná u Zbečna na Křivoklátsku) a za postavený domek, majetník-robotník - platil ještě nájem vrchnosti.

Prekáry se snad vyskytly pouze lokálně a to na panství Karlštejnském u dvou obcí, na Rakovnicku také u dvou obcí a na křivoklátském panství Fürstenbergském u 14 obcí. Po zrušení roboty v 60tých letech minulého století, byly všechny prekáry vykoupeny obcemi resp. vlastníky domků a staly se tak kmenovým kapitálem nových katastrálních obcí.

Fronček stránka 62.

Na Fenečné, která byla z větší části vystavěna na prekárních pozemcích lesními dělníky,

Prekáry.

v roce 1862 bylo již mnoho domků. První byl vystavěn roku 1820, bylo to čp. 57 (zde se Froněk rozchází, neboť na stránce 43 článku o Zbečně píše, že byl vystavěn první domek čp. 56 ?!). Rychle pak Senecká vzrůstala nejen na prekárním, ale i odprodaných částech pozemků od největšího zbečenského sedláka a posledního rychtáře ve Zbečně, Jonáše.

Týkovice se při výkupu robot osamostatnila a při Zbečně zůstal pouze Újezd u Zb. do roku 1900.

Výňatek z Rakovnických novin z roku 1932.

Vrchnost pro rychlejší rozvoj obce také nemálo přispěla. Darovala robotníkům (lesním dělníkům) části pozemků na vystavění chat. V roce 1820 počaly tak vznikati kolonie drvoštěpů, dnešní osada Senecká. Celý tehdejší katastr obce Zbečna (možno-li ovšem mluviti o katastru) byl obklíčen t. zv. prekáry, které byly vlastnostmi křivoklátského panství. Obec volných pozemků neměla a proto také bylo nezbytnosti vrchnosti ustoupiti na stavbu části těchto, jinak neplodných prekárů pro zabezpečení robotních sil.

Prekár zaujímal dnešní Senecko, část Jalového vrchu, Obciny, Pěčinu a zabíhal

ku Zbečnu k silnici, kde tvořil enklávy mezi domky a usedlostmi dominikální a rustikální již stávajícími. Překávy.

V zahradě čp. 40 pod lesem jest dosud mezník, na kterém jest vytesána značka: F. F. A. j. Fürst Fürstenberg.

Prvním obydlím na překáru ve Zbečně bylo čp. 52, na Jeneckém pak čp. 56 a od let dvacátých byl značný vzrůst obce Jeneckého.

Dle Froňka. Jivno a Jinčov.

Jivno a Jinčov ve vzpomínkách a literatuře.
Otištěno ve Farním věstníku roku 1935.

V dobách, kdy Zbečno jako knížecí hrádek pozbývalo svého historického významu a začal vynikati nedaleký Křivoklát, byly založeny dva hrádky:
Jivno na severu a Jinčov na východě od Zbečna.

Oba ve stejné vzdálenosti asi 6 km.
Na Jinčov cesta od Zbečna postrádá vší romantiky. Který panovník slavného rodu Přemyslova hrádky založil a kým byly obývány, jest historickou záhadou.

Ještě před nedávnými lety byly pořádány občasné vlastenecké výlety na obě hradiště. Jinčov je bez historické připomínky. Zdá se, že Jivno a Jinčov byly pouhé nedůležité lovčí

Jivno a Jinčov.

hrádky, sloužící králi a jeho družině při lovech. Kým byly osídleny jest také pouhou domněnkou, snad služebným lidem a jen purkrabí byl vybírán ze stavu urozených.

Vznik hrádků určuje se asi ve XIII. století, zánik asi v XV. století. Na Jinčově dosud spatřujeme zdi značně vysoké a v nich ještě znatelné okno, vchod i výši klenby. Malý tento hrádek neslouží asi k obraně před nepřítelem. Svou polohou podporuje naše mínění, že byl užíván pro lovecké účely a přechodné ubytování. Byl vystavěn na malém návrší (skále) a snadno přístupný.

Povodeň roku 1872.

Farní věstník z 1. prosince 1932.

Vzpominka na povodeň roku 1872.

V květnu 1932 bylo tomu 60 let, co neblahá povodeň způsobila hrozné spousty v obcích při potoku rakovnickém, skřivaňském, otročínsko-jáchymovském a zejména při řece Mži ležících. Rozkácený živel strhl a odplavil dva mosty přes řeku Mži a tři mosty přes potok rakovnický, zničil mnohé statky a životy lidské. V okresu rakovnickém utonulo celkem 16 lidí. Zjištěné škody u soukromníků s vyloučením velkostatku, činily 822.591·21 zl.

Okresní komisét, v jehož čele stál teh-

dejší okresní starosta Dr Mikuláš Karlach, bývalý farář slabečký, od roku 1871 kanovník vyšehradský, staral se všemožně, aby rány povodní způsobené, co nejdříve byly zhojeny.

Povodeň roku 1872.

Na penězích došlo do okresu přes 200.000 zl. a co se týče potravin, šatstva, látek, peřin a přikrývek atd. dostalo se okresu darů po celých vagonech.

Postaveny nové mosty přes řeku v Roztokách a v Nové Huti, konstrukce železné, na pilířích kamenných. Oba mosty stály 268.739 zl 86 1/2 kr (most v Roztokách 132.533 zl 96 1/2 kr a most v Nové Huti 136.205 zl 90 kr.).

Po katastrofě došlo též k soustavnému zalesňování pustých strání, roklí a výmolů, takže roku 1888 bylo zalesněno na okrese 500 jiter 4,767.080 sazenicemi. (Podle paměti proboštů vyšehradských od Dr Mikuláše Karlacha str. 153).

K definitivnímu zalesnění Peřečiny a strání v okolí Zbečna došlo roku 1887, při čemž vysázeno 78.000 sazenic státem darovaných a to 50.000 borovic, 20.000 smrků, 4.000 akátů, 3.000 modřínů a 1.000 olší.

(Froněk, obecní kronika).

Silnice

Nynější silnice probíhající naší

Silnice.

obcí, byla stavěna mimo malé odchylky na staré vozové cestě. Původní cesta ze Zbečna do Týkošice, vedla týmž směrem až k „babice", ale odtud se krátila úvozem k Jonášovic - nyní Fikartovic křížku. Tento úvoz je patrný do dnes.

Pro lepší spojení Zbečna a Týkošic i okolních obcí, bylo rozhodnuto obcí zbečenskou roku 1885, postavit silnici novou a to od Písku až na Luby. Roku 1886 byly vykupovány pozemky. Ve většině případů byly jen vyměňovány za o jednu katastrální třídu výše. V ofertním řízení na stavbu silnice, vyhovovala nejlépe nabídka zednického mistra Jana Kaštana ve výši 12.250 zl rak. měny a to za veškeré práce náležející ke stavbě, kromě železného mostu přes potok Kličava v Zbečně. V roce 1930-31 nově válcována a v roce 1957 válcována s asfaltem přes Týkošici do Bělče až do „Podkovy."

Výňatek z kroniky zbečenské.

~

Těmito několika vzpomínkami na minulost, uzavíráme tuto druhou knihu kroniky obce Týkošice.

Vlasta Pavličková,
zapisovatelka

Josef Pavlíček
kronikář.

Obsah	Rok					
	1957	1958	1959	1960	1961	1962
Autodoprava	–	–	–	74	–	–
Automobilová ralley	–	–	–	–	–	210
Autobusové spoje	–	–	–	–	–	150
Branci	–	–	–	–	–	211
Baráčníci	–	–	–	–	–	294
Dárci krve	–	–	–	–	117	–
Domy - nové očíslování	–	26	–	–	–	–
Dodávky neplněné	–	23	–	–	–	–
Dodávky dluhy	–	23	–	–	–	–
Dohlížecí výbor	–	–	–	–	94	159
Družice do vesmíru	21	31	50,51	8[illegible]2	–	–
Důchodci	–	–	–	–	–	198
Domy - počet v obci	20	–	–	–	113 114	127
Elektrisace	–	–	–	–	–	292
Ceny zboží - snížení	–	–	33	75	–	–
Civilní obrana	–	–	48	73	–	–
Československý červený kříž	16	–	47	–	93	192
Československý svaz mládeže	–	–	46	–	93	175
Československo-sovětské přátelství	–	–	47	–	90	175
Farma státního statku	14	24	37	64	97	132
Farma - brestanci na práci	–	–	40	–	–	–
Houpačky dětské	–	–	–	–	118	–
Hrdličky divoké	–	–	–	–	–	213
Hřbitov	–	–	–	–	–	288
Chaty	16	–	–	–	114	–
Chaty - nové očíslování						191

Text	Rok					
	1957	1958	1959	1960	1961	1962
Chřipková epidemie	–	–	–	–	–	196
Jivno	–	–	–	–	–	299
Jinčov	–	–	–	–	–	299
Komunistická strana československ.	13	28	41	60	84	172
K. S. Č. závazky ke 40. výročí založení	–	–	–	–	98	–
K. S. Č. XXII. sjezd KSSS	–	–	–	–	125	–
Kino	–	–	45	61	–	–
Komise letopisecká	6	–	–	–	–	–
Komise pro místní bezpečnost	26	–	–	–	–	213
Komise pro kulturu a osvětu	–	28	44	61	89	–
Knihovna	16	–	45	62	95	207
Kronikář	7	–	–	–	–	–
Kronika obce Týkošice	9	–	–	–	–	–
Krasobruslení	–	–	–	–	–	211
Kopaná	–	–	–	–	–	211
Kopaná - mistrovství světa	–	–	–	–	–	212
Kolky nové	–	–	–	–	119	–
Kuba - karibská krise	–	–	–	–	–	269
Kulturní dům	–	–	–	–	100	–
Kulturní dům - stavba	–	–	–	–	103	–
Kulhavlza a slintavlza	–	–	–	–	138	–
Lavičky voldechu	–	–	–	–	118	–
Lesy - předání státu	–	–	–	67	–	–
Lidová myslivecká společnost	–	29	47	62	94	176
Lidická tragedie	–	–	–	–	–	187
„Losy" - vznik pojmenování	–	–	–	–	–	269

Text	Rok					
	1957	1958	1959	1960	1961	1962
Letopisecká komise	6	–	–	–	–	–
Místní národní výbor	10	22	32	52	83	165
Místní národní výbor - plán	12	–	–	–	–	–
Místní národní výbor - reorganisace	13	–	33	57	83	–
Místní národní výbor - fin. plán, rozpočet	14	–	–	–	168	–
Místní národní výbor - mateřští obvod	25	–	–	–	–	–
Místní národní výbor - správce budovy	–	–	35	–	–	–
Místní národní výbor - volby	–	–	–	52	–	–
Místní národní výbor - volby do rady	–	–	–	55	–	–
Místní národní výbor - žňová brigada	–	–	–	75	–	–
Místní národní výbor - místní bezpečnost	26	–	–	–	–	213
Místní národní výbor - místní hospodář.	–	–	–	–	–	130
Mezinárodní den žen	–	–	–	–	–	184
Mezinárodní den dětí	–	–	–	–	–	189
Motorismus u nás	–	–	–	–	–	150
Most	–	–	–	–	–	276
Národní fronta	–	–	35	58	84	–
Národní fronta - její složky	–	–	–	59	–	–
Narození	17	30	48	77	115	127
Nejstarší občan	–	–	–	–	117	127
Nemovitosti - směna	–	–	–	–	–	192
Novátoři zlepšovatelé	–	–	–	–	–	131
Obec - zvelebení	–	–	–	–	106	–
Obec - soutěž o vzornou obec	–	–	–	–	–	168
Obec - její rozloha	–	–	–	68	–	–
Obyvatelstvo a počet domů	20	–	–	113 114	–	127

Text		Rok				
	1957	1958	1959	1960	1961	1962
Odzbrojení všeobecné	–	–	51	–	–	–
Oslavy 1. máje	–	–	–	–	–	182
Oslavy Velké říjnové socialistické rev.	–	–	–	–	–	182
Očkování proti obrně	–	–	–	–	–	194
Očíslování domů	–	26	–	–	–	–
Peníze - nové a výměna	–	–	–	–	119	213
Pomocná stráž veřejné bezpečnosti	–	–	–	–	–	177
Pošta	–	–	–	–	–	154
Pošta - nové označení	–	–	–	–	–	158
Pontonový most Račice	–	30	–	–	–	–
Požární ochrana	–	26	–	–	93	177
Počasí	–	–	40	–	122	214
President Zápotocký - úmrtí	21	–	–	–	–	–
President Novotný - zvolení	21	–	–	–	–	–
Převoz	–	–	–	–	–	272
Prám	–	–	–	–	–	274
Překážky	–	–	–	–	–	297
Povodeň	–	–	–	–	–	300
Rozhlas - místní stavba	–	–	–	68	–	–
Rozhlas - zahájení vysílání	–	–	–	71	–	–
Rozhlas - relace	–	–	–	73	108	170
Rozhlas - nová ústředna	–	–	–	–	108	–
Redakční rada	–	–	–	72	–	–
Samovbsluha	–	–	–	75	–	–
Sběr konservárenských sklenic	–	–	–	–	–	161
Sběr lesních plodin	–	–	–	–	–	162

Text	Rok					
	1957	1958	1959	1960	1961	1962
Selata - nedostatek	–	24	–	–	–	–
Sdružení rodičů a přátel školy	–	28	43	62	88	205
Silnice - špatný stav	–	–	35	–	–	–
Silnice	–	–	–	–	–	301
Sňatky	18	31	49	–	116	128
Sčítání lidu, domů, bytů	–	–	–	–	113	–
Socialisace naší vesnice	–	–	33	–	–	–
Sociální zabezpečení	–	–	–	–	–	197
Sovětští hosté u nás	–	–	–	–	96	–
Sokol	14	–	46	–	92	174
Spartakiada II celostátní	–	–	–	82	–	–
Soupis hospodářských zvířat	–	–	–	–	–	137
Sport	–	–	–	–	–	211
Stromy ovocné - postřik	–	–	–	–	–	140
Stodola - stará	–	–	–	–	–	268
Studny	18	–	–	–	–	225
Škola	15	27	35	62	86	201
Škola - rozšíření	–	–	–	64	–	–
Školství na okrese	–	–	–	–	88	–
Školní pomůcky zdarma	–	–	–	–	87	–
Tularemie zajíců	–	–	–	–	–	139
Ústava státu - nová	–	–	–	78	–	–
Útulek přestárlých	–	–	–	–	–	197
Územní přestavba státu	–	–	–	77	–	–
Včelařství	–	–	–	–	98	138
Volby do Místního nár. výboru, shromáždění národní	10	–	–	52	–	–

Text	Rok					
	1957	1958	1959	1960	1961	1962
Volby do rady míst. národního výboru	–	–	–	55	–	–
Volby soudců	–	–	–	–	109	–
Volby v okrese	–	–	–	–	112	–
Volby celostátní	–	–	–	–	112	–
Výbor žen	14	–	46	–	92	174
Výstavba obce	–	–	–	–	–	190
Výstavba bytová	–	–	–	–	–	190
Vodovod selský	–	–	–	–	–	229
Vodovod nový	–	–	–	–	–	233
Zásobování	–	25	33	–	–	160
Zásobování uhlím	–	–	–	–	–	160
Zásobování brambory	–	–	–	–	–	161
Zasklívací služba	–	–	–	–	119	–
Závodní kuchyně	–	–	–	–	108	198
Zatmění slunce	–	–	50	–	122	–
Zemřelí	16	31	49	77	116	128
Zlepšovatelé – novátoři	–	–	–	–	–	131
Zdravotnictví	–	–	–	–	–	194
Závěr	–	–	–	–	–	270
Znaky státní – nové	–	–	–	79	–	–
Železnice	–	–	–	–	–	141 265
Židovská otázka – historka.	–	–	–	–	105	–

Rozbor hospodaření

MNV v Sýkořici

za r.1987

Příjmy :

vodní hospodářství	R	5.000,-	sk. 4.905,--
školství-stravné v mat.školce /menší počet strávníků/	R	38.000,-	36.223,oo
správa /telefony od soukr./	R	800,-	841,-
stavebnictví	R	0,oo	13. 930,--
/os.užívání,nájmy/ 1.200,-/			
daň z příjmů obyv.	R	0,oo	108,-
daň domovní	R	61.700,-	63.784,--
správní poplatky	R	3.000,-	2.010,-
/ryb.lístky 310,-,1.200,-stav.povolení 700,- povolení služeb/			
ze psů	R	1.500,-	1.740,-
správní popl.od soc.org.		--	50,-
dotace řádná	R	115.000,-	113.000,- /sníženo/
dotace mimoř.		115.600,-	115.596,-
			36.000

3.100,- vod.hosp.,
60.000,- MH-garáže
500,- komunikace-pasporty
14.000,- vodní 080
36.000,- -"- 081
8.000,- -"-
30.000,- míst.komunikace
na akci Z-garáže 30.000

	30.000,-
převody z FRR na akci Z	26.799,25
převody z FRR na ostatní / pojištění majetku,odměny z FRR	16.840,-
doplňkové příjmy:	
pokuta O J.Růžička/	200,-
	2.840,-
	180,-
ost.a nahod.příjmy:	4.236,09
	5.900,-

/ z toho 810,- za vstupenek,5.730,50
přech.ubytování

dále v sestavě příjem 5.900,- -jedná se o složený podíl chatařů na elektrifikaci-
původně složeno 6.000, a 4.100,- - potom rozúčtováno/

úroky 25,33

příjmy celkem R ~~379.606~~ skut. ~~389.309,17~~ 445.208,17

Výdaje :

vodní hospodářství R pův.13.000, sk.74.653,30
k tomu dotace 3.100,-,50.000,-,8.000,-
celkem tedy k disp. 74.100,-,
/ na skladě pro práce v r.1988 zbývá na př.kanal.roury za 17.443,-,kanal.mříže,rošty za 17.230,35 atd/
z norm.rozpočtu hrazeny náklady na běžnou údržbu 5.115,-a el.proud 8.388,30 Kčs
zbytek byly práce v Loužkách,příprava materiálu na kanalisaci u Šretrů atd

doprava : R pův.16.000, sk. 47.130,-
k tomu dotace 30.000,- a 500,- za práce na pasportech ,t.j.celkem 46.500,-,
ze skutečnosti 16.696,-běžná údržba=3.857,-,
věcné 9.043,-,doprava 3.796,--,
dále z dotac 500,- odměna za práce na pasportech, 24.802, práce podniků, věcné 5.218,- hlavně nakadam

školství-školní jídelna
R 55.000,- sk.38.240,60
vše z potrvaním- úbytek strávníků proti předcházejícímu roku

kultura :
R 30.000,- skut.23.700,68
Osvět.beseda R 14.000 ,- sníženo na skut. 7.000,-

knihovna- R 5.000,- , skutečnost 2.531,80
nejvíce za knihy 2.012,oo, věcné náklady 303,80
věcné : 90,-, služby 125,-

Sbor pro obč.záležitosti,kronika,rozhlas

R celkem 11.000,-, skutečnost 14.168,88

údržba 340,-,věcné 8.738,40 / R 6.000/,
knihy 2.339,50,odměny za drobné prác 880,-,
uhrazen el.proud v kult.domě 1.380,98

Správa : R celkem 66.000,- skut.celkem 65.610,94

požárníci : R 4.000,- skut. 1.620,-
z toho věcné 986,-,služby 5314,.5401 :
394,-,odměny 146,--.

Obřadní síně- vybavení SPOZ

pův.R - snížen skut. 1.708,--
věcné 26,--,5401 1.514,--,odměny 168,--
nájem z klavíru

poslanci pův.R na cestovné 500,- na cewtovném poslanců nečerpáno,- mimo rozpočet čerpáno na odměnách 7.303,- Kčs
z toho 000 : 1.801,oo, 010 5.202,--.

správa MNV - R 52.500,- skut.54.979,94
5201 R 500,- údržba 5 skut.39,50
5307 R 3.500,- skut.2.326,50 - věcné
5308 R 3.000,- skut 0,oo / DKP/
5311 R 3.500,- skut. 4.989,50 - knihy a časopisy/
/ jedna faktura z předcházejícího roku/

el.proud R 20.000,-,skut.20.950,24 - jedná se o proud v celé budově MNV věrně holičství, knihovny,zasedačky
5314-služby R 1.000,-,skut. 763,50
5401 R 0,oo,skut. 105,-
5403 R 11.000,-,skut. 13.842,oo - výkony spoj% - telefony,poštovné
5406 R 0,oo skut.230,-
010 500,-,
5409 R 3.000,- ,skut. 3.478,oo - pojistné majetku

cestovné pův.R 3.500,- skut. 5.672,70
odměny 5602 1.483,- z 010 600,-

Práce a sociální věci R 12.000,- skut.12.000,-
jednorázové sociální příspěvky

Místní hospodářství

R celkem 36.000
a dotace 60.000,-
celkem 96.000,- skut. 131.042,82

z toho drobné provozovny pův.2.000,- R
k tomu dotace na stavbu garáží 60.000,-
čerpání - z pův.R 3.858,- /věcné 1.680,-,
odměny 590,-
el.proud 1.588,oo
celkem 3.858,-

garáže celkem 59.99999
z toho práce pordniků 1.646,- věcné 27.853,49
práce vyr.-mavshy,doprava 6.511,-,různé fin.
výdaje 5.558,-,odměny za práce 18.431,50

veřejné osvětlení pův.R 23.000,- / 5.000 věcné,
18.000 el.proud ,skutečnost práce 2.728,-,~~odměny~~
doprava 396,-,el .proud 42.857,03 Σ 43.981,03

veř.zelen R 1.000,- sk.0,oo

zimní údržba komunikací R 5,000,- skut. 7.824,oo

z toho mzdy 4.980,-.půjčování traktoru 2.500,--.

odpadkové hospoářství - pův.R 5.000,- , skut. 13.379,--
kontejnery na sklo - 6 ks 11.880,-, 1.427,- jejich
doprava

stavebnictví - nerozpočtováno, skut. 3.007,oo
z toho 2.400 jsme zaplatili Frant.Wildovi za vrácený
pozemek,dále odměny 105,- -čs, ~~oprxxxxé~~práce geodesie
502,-.

akce Z- stavba garáží dotace 30.000,- čerpáno 33.561,25
věcné 18.808,25, doprava 2.261,--,odměny 12.492,--

celkem akce Z 33.561,25

výdaje celkem R 379,60 skut. 429.026,59

stav k konci r.1987 : FRF 14.983,61
BU 16.181,58
celkem 31.165,19